

கல்கி

KALKI
21.2.1971
40 நாள்

***She
is the
bearer
of
tradition...***

IN
**CENTURY
SAREES**

THE
CENTURY
SPG. & MFG. CO., LTD.
CENTURY BHAVAN,
WORLI, BOMBAY-26 DO.

Century — For 100% cotton textiles

கல்கி பொருளடக்கம்

சாதாரண, மார்ச் 9

✽

பிப்ரவரி 21, 1971

மகா மணிதர் மறைத்தார்	(தலைப்பக்கம்)	—	3
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	...	—	4
ரகுபதி ராகவ	காத்திஜி - ராஜாஜி	—	6
ரோகிணித் தீவு	அமரர் கம்பி	—	13
பொன்வியின் செல்வம்	அமரர் கம்பி	—	17
ராமாயணம்	ராஜாஜி	—	26
காணிக்கை	ஆர்.வி	—	30
எல். வி. வி.	எல். வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி	—	35
சிங்கக் கழுஞ்	பீட்டர் ஓ டான்னம்	—	38
கவாமியே ஏரணம் ஐயப்பா!	பட்டினத்தார்	—	43
போராட்டங்கள்	ர. க. நல்லபெருமாள்	—	46
அப்பாவிடம் சொல்வாதே!	சே. ஜெயமகிழி	—	58
பட்டாளி கண்டல் பத்துப் பப்பா!	நிர்மல்	—	63
ஐயா 371220 4910 8318 !	மருத்தன்	—	74

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உயர்வான பெரும் உயர்வுகளைக் கற்பனைப் பெருமையுடன் கற்பனைகளும் கற்பனைகளும்.

சந்தா விலைகள் : ஒருவரும் ஆறுமாதம்

இந்தியா	ரூ. 20-00	ரூ. 10-00
இலங்கை (இலங்கைநாட்டிலும்)	ரூ. 21-00	ரூ. 10-50
இதர நாடுகள்	ரூ. 40-00	ரூ. 20-00

யாவரும் விரும்புவது

அசோகா

சுகந்த பாக்குத்தூள்

மோகனப் புன்னகை கோலினாஸ் புன்னகை

குளித்த தூய இன்முகம்

மூச்சினில் மிளிரும் தூய்மை
மலரும் நாணிதும் அருமை!

தூய இன் மூச்சு! பளிச்சிடும் பற்கள்!
மோகனப் புன்னகை!

கோலினாஸ்—வாழ்வுக்கு இனிமை
கூட்டி, வாழ்விக்கும் பெயர்!

காலைிலும் இரவிலும் கோலினாஸ் குபர் ஒயிட்
பற்பசையால் பல் துலக்கும்கள்.

கூறு...கோலினாஸ் குபர் ஒயிட் தேப்பேல்ட்

Regd. User of TM: Geoffrey Manners & Co., Ltd.

மகா மனிதர் மறைந்தார்

பாரதத்தின் தூய, உயரிய பண்புக்கு ஒரு தலைநிறந்த காவலராக இருந்த பெருமகனார் ஸ்ரீ கே. எம். முன்ஷி இறை வனின் இன்னையடி சேர்ந்து விட்டார். ஆன்மீகம், சமயம், கலை, இலக்கியம், அரசியல், சமூக இயல் ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் அதிகுன்னத ஸ்தானம் வகித்து வந்த ஒரு பெருந்தகையை ஸ்ரீ முன்ஷியின் மறைவில் இழந்து விட்டோம்.

பெரிய சரித்திர நிபுணராகிய ஸ்ரீ முன்ஷி அவர்களின் வாழ்வே ஓர் ஒப்பற்ற சரித்திரமாகும். அறிவுக் கூர்மையில் தேர்ந்த ஸ்ரீ முன்ஷி அவர்கள் வழக்கறிஞராகப் பிராபல்யம் பெற்ற போதே, சுதந்திரப் போராட்டத்தில் கவரப்பட்டு, மகாத்மா காந்தியின் சீடராகவும், சர்தார் வல்லப பாயின் வலக்கரமாகவும் ஆனார். பல முறை சிறை புகுந்தார். விடுதலைப் போராட்டத்தில் கைதான பெரும் நியாயிகளுக்காக அறிபுதமாக வழக்குரைத்தார். இந்திய சுதந்திரம் எட்டாக் கையெழுக்கையில் அவரது பணி இது. சுதந்திரம் நெருங்குகையில் இப்பணி மேலும் மெருகு பெற்றது. தேசம் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு மக்கட் சுதந்திரத்தைக் காப்பதற்கென்றே இயற்றப்பட்ட தமது ஒப்பற்ற அரசியல் சாஸ

னத்தை உருவாக்கிய மூதறிஞர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார் ஸ்ரீ முன்ஷி. 'இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றபின் மத்திய உணவு மந்திரியாக வனமகோற்சவத்தைத் தொடங்கி வைத்த அவர் பல மாநிலங்களில் கவர்னராகவும் அரும் பணி புரிந்தார். பிறகு தேச சுதந்திரம் ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் சுதந்திரமாக வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கருதி ராஜாஜி அமைத்த

சுதந்திரக் கட்டுவியல் ஸ்ரீ முன்ஷி மனமார்சுடுபட்டுச் சமீபகாலம் வரையில் அதை உபதலைவராகச் சீரிய பணி புரிந்தார்.

ஆனால் இவற்றை யெல்லாம்விட அவர் புரிந்துள்ள தலையாய திருப்பணி 'பாரதிய வித்யா பவனம்' என்ற பொன்னுண பண்புப் பண்ணையை நிறுவி நிர்வகித்த திறன்தான். ஸ்ரீ அரவிந்த முனிவரிடம் ஈடுபட்ட நாளாக ஆக்மிகமே அவரது வாழ்வுக்கு ஆதார கருதியாகிவிட்டது. அந்த கருதியில் பிறந்த சங்கீதமே பாரதிய வித்யா பவனம். இன்று பாரதக் கலாசாரத் துக்கான ஸ்தாபனங்களை எண்ணியவுடன் முதலில் நினைவில் திற்பது பாரதிய வித்யாபவனம்தான். பல மொழிகளில் வெளியாகும் 'பவன்ஸ் ஜர்னல்', பிரசுரப் பகுதி, கல்லூரிகள், சம்ஸ்கிருத வளர்ச்சிக் கேந்திரம் ஆகிய வற்றின் மூலம் பாரதிய கலாசார நிபத்தைச் சிகரத்தில் ஏற்றி வைக்கும் இந்த ஸ்தாபனத்துக்குத் தம் உடல் பொருள் ஆவியை அர்ப்பணித்தார் ஸ்ரீ முன்ஷி அவர்கள். அதனால் சநாதன தர்ம மாளிகையின் ஓர் ஆதார ஸ்தம்பமாக விளங்கினார்.

ராஜாஜி அவர்கள் கூறியிருப்பது போல், இந்தியாவுக்கும் இந்திய கலாசாரத்துக்கும் தலைநிறந்த காவல

ராக இருந்த ஸ்ரீ முன்ஷி அவர்கள் மறைந்துவிட்ட போதிலும், அவர் விட்டுச் செல்லும் கலாசார நிறுவனங்கள் இனியும் அவர் ஜீவியவந்தராக இருப்பது போலவே பூரண ஆற்றாவுடன் செயல்பட வேண்டும். இறைவன் அருளால் இந்தத் திருப்பணி நீடித்து, ஸ்ரீ முன்ஷி அவர்களின் நினைவை அமரமாகக் காத்து வரும் என நம்புகிறோம்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

ஆன்மீக கட்சியின் ஒருங்கிணைப்பை, சட்டத் துக்கு ஒவ்வொரு செயல்கள், பண்புத்தன்மை வாய்ந்த மூலக்கருவியை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் கொண்டிருக்கிறார். இப்போது உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது. வாகனங்களின் ஆட்சியை ஒத்தவர்களை அதிகார சபைக்கு அடிப்படையாகக் கொண்டு, பண்புத்தன்மை வாய்ந்தவர்களை ஆளும் வகையில் அமைக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல், தாற்காலிகச் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு இத்தியாயின் ஒவ்வொரு மக்களும், எழுந்திருப்பதற்கு மக்களும் அடிப்படையாக மாட்டார்கள் என்பதை இந்தத் தேர்தலின் மூலம் சிறப்பித்தாக வேண்டும். தமது தேசக் கடமைகள் படுமோசமாகத் தவறிய ஒரு பிரதமரை இந்திய மக்கள் பதவியிலிருந்து விலக்கினார்கள் என்று இந்தத் தேர்தலின் நிரூபிக்க வேண்டும்.

உயர்வியல் பெற்ற இந்தியர்கள் அரசியல் சாலைத்தைக் காப்பதும், ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியை ஆட்சிப் பிடித்திருக்கும் இரகசிய உதயம் இன்று தமது புதிதக் கடமை என உணர வேண்டும்.

பிரதமருக்குரிய தகுதிகளைப் பெற்று அப் பதவியை வகிப்பதற்குப் போய் பாரம்பரிய மனமே இருக்க வேண்டும் என்று வாரும் எண்ண வேண்டாம். பாரம்பரிய மனமே இருக்கிறதென்பதாலேயே பிரதமரின் முக்கியப் பொறுப்புக்களை ஆற்றுவதில் உணர்வு தகுதியின்மைமையச் சரிக்கட்டி விடவும் முடியாது. தேர்மானமுள்ள சாமானிய மனிதர் ஒருவரை பிரதமர் பதவியை நன்கு வகித்துவிட முடியும். ஒருவரிடம் ஏதோ விசேஷப் பிரமை இருப்பதாகக் கருதி அவரைப் பிரதமராக்கி, அதன் மூலம் நாட்டை நலமாக்கு

வதைவிட, சாமானிய நல்ல மனிதர் ஒருவரைப் பிரதமராக்கிக் கொள்வதிலேயே தாம் திருப்தி அடைவார்கள்.

★

தேர்தலின் பெருந்த மனமங்களுக்கு இடமளிக்கப் போவது ஸ்ரீமதி இந்திராவின் கட்சி பெற்றுவரும் பகர் சிவனம். ஆட்சைப்பக்கினை விசாரித்து முடியு செய்வதற்கு அவகாசமில்லாத நிலையில் இச்சிவனம் இந்திரா கட்சிக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதத் தந்திரோபாயங்களால் ஸ்பீரம் கோர்ட்டுக்குத் தர்ம சங்கடம் விளைவிக்க முயல்வதும், ஸ்பீரம் கோர்ட்டு உறுதியாகச் சட்டத்தைவும் நீதியையும் காக்கவே செய்வார் என நம்புவார்கள்.

இந்திரா காந்தியின் கட்சி வைத்துக் கொண்டிருப்பது திருட்டுப் பண, சமயத் துஷ்டத்திற்குப் பகையைத் திருட்டுக் கொள்முக்கிலுர்கள். இந்தத் திருட்டுப் பண வைத்துக் கொண்டு ஜெயிப்பதற்கு இந்திரா கட்சியை அனுமதிக்கலாகாது. |

★

சத்திரம் பெற்றவின் நடக்கும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தேர்தல் என்று கருதிருக்கும் இடைக்காலத் தேர்தல் வருவதற்குப் படுகிறது. ஆனால் கட்சி அதிகார துஷ்பிரயோகம் செய்வதையும், நீருவாக இவ்விதத்தைத் தவிர்த்து சாதாரணப் பண்புக்கிடம் கொண்டவதையும் எதிர்த்து மக்களின் எழுச்சி வேற்றிப் பெற்றுவே இந்திரா கட்சிக்கு மிகவும் வாய்ப்பு வரும். பெர்மிட்டென்ஸ் ராஜ்யத்தின் மூலம் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியின் கட்சிக் உறுதியுக்கும், அவரோடு அரசியல் தொடர்பு கொண்ட முதல் மத்தியில்களின் கட்சிக் உறுதியுக்கும் வட்டிக் கணக்கில் பணம் புரளுவதால் பொது மக்கள் உறுதியாக நம்புகின்றனர். இதை எதிர்த்து மக்களின் உதவையும் வெல்ல வேண்டும்.

ஹரி சரணம் அடைந்த ஸ்ரீஹரி

“உடம்புக்கு மருத்து நடுவதில் திபுனர், மனத்துக்கு மருத்து நடுவதில் அமைதிட நிபுனர்” என்று அனைவராலும் மதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீஹரி அவர்கள் தாம் அனவரதமும் வழிபட்டு வந்த பெருமானிடம் சேர்ந்து விட்டார். ஆயுர்வேத சாஸ்திரத்தில் அங்குக்கிருந்த சிறப்பைக் கண்டு அவரை தன்வந்தியின் மறு பிறப் பாகவே உருவியவர்கள் உண்டு. புராண இதழிய வைத்தியம் தமது கண்ணித் திட்டத்தில் உரிய இடம் பெறப் பாடுபட்டவர். தொழில் முறைச் சிறப்பை விட ஸ்ரீஹரி என்ற அன்புள்ளம் படைத்த மனிதரின் சிறப்பு மிகப் பெரிது. தோளான்களை அத்தியந்த உறுதியுள்ள போல் ஆக்கிக் கொண்டவர் அவர். தோல் விட்ட பிழையும் வலத்தியை விட முடியாதபடி அன்பின் பந்தப்படுத்திக் கொள்ளார். உண்மையான வைத்தியனை ஒருவருக்கு ஸ்ரீராமனிடம் உருவிக் கரைத்தார். ராஜாஜியிடம் தேவதா விசுவாசம் கொண்டவர். ‘கல்வி’ குடும்பத்தில் ஒருவராக ஆகிவிட்டவர். நாட்டு வைத்தியம் பற்றி இந்த ஏட்டில் இனிக்க எழுதியவர். தமிழ் காரியங்களுக்கு அன்னை அன்னைக் கொடுத்தவர். இவ் ஸ்ரீஹரி இவ்வாறு என்பதை ஏற்பது அவரது எண்ணற்ற அன்பர்களுக்கு இவ்வெல் முடியாத காரியம்தான்!

புரிமரி, ஐந்தாண்டுகள் திருவடி அடைந்து விட்டார்.
மனைமியும் மகனும் மறைந்தபோது பட்ட
துவரத்தை மறுபடியும் அனுபவிக்கிறேன்.

சங்கரபஞ்சிகா 2008-09-01

மும். அப்போதுதான் இந்தியாவின் பார்வையிலிருந்து ஜனநாயக வாழ்வு பற்றி நம்மீக்கை கொள்ளலாம்.

கொலைகள், பாலகரமான வன்முறை, அச்சுறுத்தல், பீதி, கஞ்சு களமில் இவற்றினாலே நடைபெறும் தேர்தல் ஒருகாலும் இந்திரா எரிக்காருக்கு மக்களின் ஒப்புதலைப் பெற்றுத் தந்ததாகக் கொள்ள முடியாது.

★

பிரதமர் தமது வேட்பில் இந்திரா காந்தி தேரு என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார், இதில் உள்ள "காந்தி"க்கும் தேச பிதாஸான மோகனதாஸ்காந்திக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை. பிரதமரின் கணவரான காலுச்சென்ற ஸ்ரீரோஸ் காந்தியின் பெயரையோட்டி, அவரும் "காந்தி" எனப்படுகிறார். நமது மக்கள் எளிதில் ஏமாறும் தன்மை எாய்த்த வர்களாகவும், சில தலைவர்களைத் தெய்வமாக வழிபடுபவர்களாகவும் இருப்பதாலேயே இதை தான் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இல்லாவிடில் இல்லிஷயமாக எழுதி எழுக்கமாட்டேன். பீரங்கிரு இருண்டாவது குண்டாகத் தமது தந்தை தேருவின் பெயரை யும் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார் பிரதமர். அவருக்கு இல்லிதம் செய்ய உரிமை இருப்பதாலேயே அதன் னாபத்தை அடைவாய் பார்க்கிறார்.

★

இப்போது இடைக்காலக் காப்புச் சர்க்காராக மட்டும் பதவி வகிக்கும் இந்திராவின் அரசாங்கம் ஏராளமாக பெரிட்ட-லிசென்ஸ் களை வழங்கி அதற்குப் பிரதியாக அக்கட்டிலிஸ் நிதிநிலையைப் பெருக்கி வருகிறது என்று ஸ்ரீ நிதிநிலைப்பா குறை கூறியிருக்கிறது. இவ்வித லிசென்ஸ் பெறுகிறவர்கள் தொழிலில் ஏறக்குறைய : ஏகபோகமியல் பெறுவதால் போடிக்கணக்கில் பணம் பண்ண முடிகிறது. அதற்கு நன்றியறிதவராக ஆவ்விரு கட்சிக்கு வாரிசு கொடுப்பார்கள். எனவே, இவ்வித யத்தில் ஆளும் கட்சி ஏராள நிலையில் சேர்த்து விட்டதாக ஸ்ரீ நிதிநிலைப்பா கருதுவதில் ஆச்சரியம் இல்லை.

இதே போன்ற போக்குகளை முன்னரே எதிர் பார்த்துத்தான் நான் நீண்ட காலமாக, தேர்தலுக்கு முன்பு ஆவ்விரு கட்சி அரசாங்கத்திலிருந்து ராஜினாமா செய்துவிட்டு, நிரந்தர உத்தியோகஸ்தரானிடமே தேர்தல் காலத்தில் பொறுப்புத் தர வேண்டும் என வற்புறுத்தி வருகிறேன். அதேபோல் பெர்மிட் - லிசென்ஸ் முறையை முடித்த மட்டில் கூற்றே வேண்டும் என்றும், அத்திலாவாவி

பெர்மிட்களை வழங்கும் பொறுப்பைக் கட்சிச் சார்பற்ற ஒரு சுதந்திர போர்ட்டில் ஒப்புகை வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறேன். ஆனால் எனக்குப் போதிய ஆதரவு கிடைக்கவில்லை, எனவே, இந்த விஷய முறை நீடித்து, தேர்தலை ஆளும் கட்சியின் பண பலத்துக்கு ஆளும் விளையாட்டுப் பொம்மை யாகிவிட்டிருக்கிறது. 'இந்திரா காந்தியின் தவறுதல்களை மக்களால் சமீக்க முடியவில்லை ; பண பலத்தாலும் அவர்களை மாற்ற முடிய வில்லை' என்பதை இத்தேர்தல் நிரூபித்தால் மகத்தான நவம்பையாகும்.

★

பிரவலர் 15த் தேதியிட்டு பம்பாயிலிருந்து வந்துள்ள செய்தியைப் படிக்கவே அருவருப் பாக உள்ளது. கம்பனித் தொழில் சங்கத்திலிருந்து இந்திரா கட்சியின் 'பெருத் தலைவர்கள்' விரி ரூ. 75 லட்சம் பெற்றதாகவும், ஒரு ரேயான் கந்தாபனத்திலிருந்து ரூ. 15 லட்சம் பெற்றதாகவும் கூறப்படுகிறது. சுதந்திரக் கட்சியின் பொதுக் காரியதரிசி டாக்டர் ஆர். ஸி. கூப்பர் ஸையெறுத்திட்டு வெளி விட்டுள்ள பத்திரிகை அறிக்கை கூறுவதாகவும்; ஆளும் கட்சி வழங்குகிற பண வருதுக் காகச் செய்யும் சட்ட விசேராத வற்புறுத்தல்களான பொறுப்பைத் தாம் ஏற்படுத்தவில்லை எனப் பிரதமர் வெளிப்படக் கூறுவதுடன், இவ்வித சட்டவிசேராதமால் நன் கொடைகளை அளிக்க ஐவுவித் தொழில் காரர்கள் இளைக்க வேண்டியதில்லை என்றும் பிரதமர் பலிங்கமாகக் கூறுவேண்டும்.

'மார்ச் ஆர்ட் தி நேஷன்' என்ற பத்திரிகை (பிரவலர் 13) பிரகரித்துள்ள திருவணத்த புரத்துச் செய்தியும் இது போலவே அசல் விவரமாக இருக்கிறது. இறக்கும்மே லிசென்ஸ் வழங்கியதற்குப் பிரதியாக இந்திரா கட்சிக்கு ரப்பர் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளோர் பெரும் தொகையை நன்கொடையாகத் தந்திருப்பதாக இப்பெய்தி கூறுகிறது. பெர்மிட் - லிசென்ஸ் வைத்து எழும்பும் இந்தத் தூர் நூற்ற அருக்கு மலையை அழிக்கத் தேர்தலில் மக்கள் சக்தி பொங்கி எழும் என நம்புகிறேன். தங்களை இந்திரா கட்சியின் பணத்துக்காக அணுகவில்லை என்று பிரஸ்தாபத் தொழில் களைச் சேர்த்தவர்கள் மறுத்திருப்பதற்கு அர்த்தம் இல்லை. இதுபோல் பணம் கேட்கும் போது எழுத்தில் எழுதி, குறிப்பிக்கும் விதத்தில் கேட்க மாட்டார்கள். இதில் அதிகார பூர்வமான சம்பிரதாய முறை ஏதும் பின்பற்ற மாட்டார்கள், அதிகாரபூர்வமாக இத்தியே இவ்வித நிர்ப்பத்தங்கள் செய்யப்படும்.

ரகுபதி ராகவ மகாத்மாவாந்தரி

தமிழாக்கம்: ராஜாஜி

64

ஒரு நண்பர் கேட்டிருர்: "பிரமசரியம் என்றால் என்ன? அதை முற்றிலும் பழுதின்றிக் காப்பாற்றுவது சாத்தியமா?"

பிரமசரியம் என்றால் பிரம்மத்தை அடைப்பி பாற்ப்பது. அந்த முயற்சிக்கு வேண்டிய பிரதமே பிரமசரியம். சக வரன் உள்ளத்தில் உளன். ஒய்வொரு உள்ளத்திலும் உளன். அவனைக் காண வேண்டுமானால் உள்ளத்தைச் சோதித்து அந்தராத்மாவைக் காண வேண்டும். புலங்களை முற்றிலும் வசப்படுத்திவிட்டு அந்தக் காட்சியை அடைய முடியாது.

ஆகவே, பிரம்மசரியம் என்றால் மனோ வர்க்குக் காவங்களை வசத்தில் நிறுத்தி வைப்பது. எப்போதும் எத்தச் சூழ் நிலையிலும் அந்தப் புலனடக்கம் நிலை நிறையாதிருக்க வேண்டும். பிரமசரியத்தை வெற்றியுடன் நடத்தினால் காம மாவது கோபமாவது மிட்பே தெருங்காது. ஆண்டவன் அன்மையிலேயே எப்பொழுதும் வாழ்க்கை நடைபெறும். சகவரத் தன்மையை அடைந்தே விடுவோம். இத்தகைய பிரமசரியம் சாத்தியம் என்பது என்னுடைய உறுதியான நம்பிக்கை. 1000 வர்க்குக் காவங்களை முற்றிலும் அடக்கி ஆள்வது முடியும். (14 ஆகஸ்ட், 5-6-1924)

சத்தியத்துக்கென்று தன் வாழ்க்கையை ஒப்புவித்த ஒருவன் சத்தியத்தை வழிபடுவதிலேயே எப்போதும் ஈடுபடுவான். வேறு விஷயத்தில் தன் மனத்தை எவ்வாறு செலுத்துவான்? செலுத்தினால் கொண்ட மனவிக்குத் துரோகம் செய்தவாறு ஆவான். சிற்றின்பத்தில் மனம் செலுத்த மாட்டான். சத்தியத்துக்கென்று தன் உயிரை அர்ப்பணம் செய்த ஒருவனுக்குக் குழந்தைகளைப் பெற்றுக் குடும்பத்தை நடத்த அவகாசமே இராது. சத்திய வாழ்க்கையும், புலன்களின் வழி இன்பம் தேடுவதும் ஒன்றுக் கொன்று நேர் விரோதமானவை.

சத்தியத்தை விட்டு விட்டு அதன் மனையை வைத்துப் பார்த்தாலும் உய நலமும் புலன்கள் வழி இன்பம் தேடுவதும் அதன்மனையை முற்றிலும் மூரணமும். அதன்மனையை எவ்வாறு ஜீவ ராகிகள் அடக்கிவிட்டதோ அன்பு செலுத்த வேண்டும். ஒருவன் தன் மனவிக்கு மட்டும் முற்றிலும் அன்பைத் தந்து விட்டால், உலகத்துக்கு என்ன பிழை? அவ்வாறே ஒரு உதிரியானவன் தன் பருஷனுக்கே தன் அன்பை பெயலாம் செலுத்தி விட்டால் ஜீவ ராகிகள் அடக்கிவிட்டதோ செலுத்த வேண்டிய அருள் எதுவிதிற்காது. தாம் இருவர்தாம் உலகம் என்று முடிந்து விடும். அதன்மனையை முறையில் உலகம் முழுவதையும் தன் இனமாகப் பார்க்க வேண்டிய தர்மத்தை நடத்த இயலாது. தங்கள் அன்புக்குக் கவர் எழுப்பி வரம்பு கட்டியவர்கள் ஆவார்கள். குடும்பம் பெருகப் பெருக உலகம் மறைந்து போகும். அதன்மனையே சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு விவாகம் செய்து கொண்டு இன்பம் நுகர்வதற்கு இடமில்லை. இவ்வறத்தைத் தாண்டிய இன்பங்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதே யில்லை.

ஆகவே, விவாகம் ஆகிய மக்களுக்கு என்ன வழி எவ்வித சென்சி எழாமாம். அவர்களுக்குச் சத்தியம், அதன்மனையை எவ்வித மார்க்கம் சாத்தியமே யில்லைவா? உலகம் முழுவதற்கும் செலுத்த வேண்டிய அருள் அவர்கள் விஷயத்தில் முற்றிலும் முடியாததா?

அவ்வாறல்ல. விவாகம் ஆகியிருந்த போதிலும் விவாகம் ஆகாத தனிப்பட்டவர்களைப் போலவே நடந்து கொள்ளலாம். இதைச் சிலர் செய்து பார்த்து வெற்றியும் அடைந்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்லும் முறையை அதேகம்போர்கள் வெற்றியுடன் கடைப்பிடித்திருக்கிறார்கள். இருவரும் சகோதர சகோதரிகளாகப் பாகித்துக் கொண்டு ஜீவராகிகளின் சேவையில் தங்கள் வாழ்க்கையைச் செலவிடலாம்.

வாக்காளர்களுக்கு வேண்டுகோள்!

இந்தத் தேர்தல் ஜன கதர்நிரத்தைக் காக்கவும் சர்க்கார் எதேச்சாதி காரத்தை ஒழிக்கவும் நடத்தப்படும் விருதையே போர். இந்தப் பெரும் போரில் பலி செய்யும் தேசபக்தர்கள் நெறியோரும் பெரியோரும் யாரும் நிகு காமராஜ் அவர்களிடம் ஊதியம் கேட்காதிர்கள். தேசபக்தியால் ஊக்கப்பட்ட சேவைக்கு ஊதியம் கேளாதிர். ஜனாயகத்தைக் காப்பதற்காக நிகு காமராஜ் அவர்கள் எவ்வளவு இடைஞ்சல், எவ்வளவு கஷ்டத்தின் இடையில் னதரிபத்தாடன் பாடுபடுகிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். எனக்குத் தெரியும். ஆனபடியால் இதை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி எச்சரித்து நிகு காமராஜ் அவர்களுக்கு வெற்றி சம்பாதித்துத் தருவீர்களாக என்று வேண்டுகிறேன்.

கோட்டுச் சாவுக்குச் சென்ற கோட்டு பதிவு செய்ய வேண்டிய தேதிகள் :

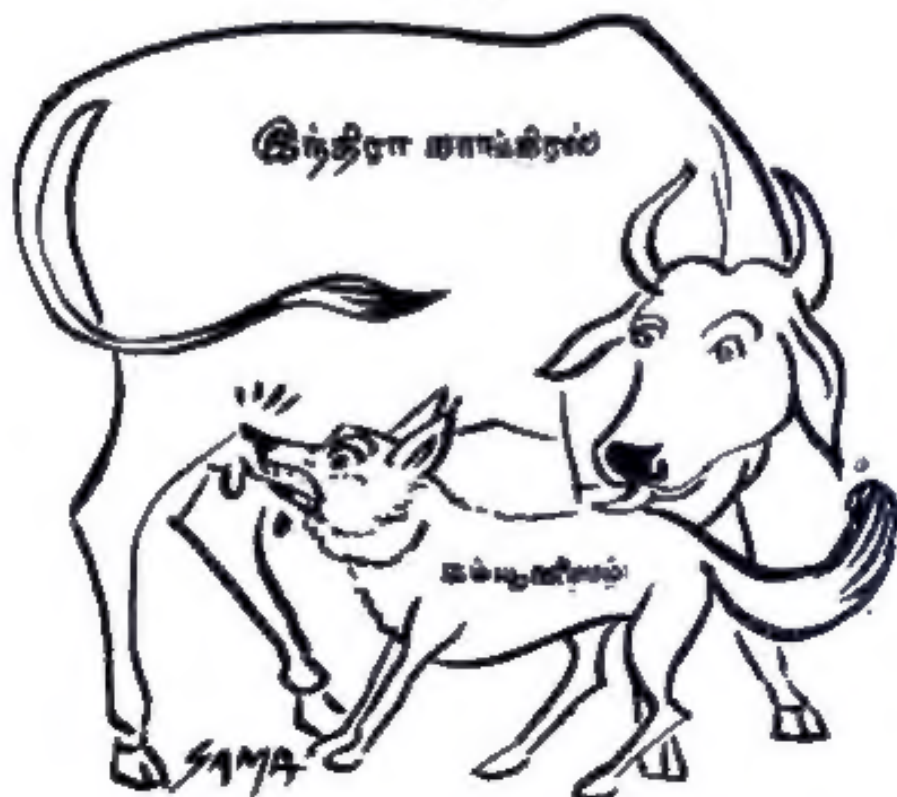
மார்ச் 1க் தேதி: வட்சென்னை, தென்சென்னை, பூம்பேரும்புதூர், செங்கல்பட்டு, நிருத்தணி, திண்டிவனம், விவசயகை, ராமநாதபுரம், விவகாசி, நிருமெல்வேலி, தென்னாசி, நிருச்செத்துர், ஈகாவோலில் ஆயி பார்லிமெண்டு தொகுதிகளும் அவற்றைச் சார்ந்த சட்டசபைத் தொகுதிகளும்.

மார்ச் 4க் தேதி: வேலூர், திருப்பத்தூர், திதம்பரம், கன்னக்குறிச்சி, நிருஷ்ணகிரி, சேலம், சீலகிரி, பொன்னாச்சி, தாரசபுரம், கரூர், நிருச்சி, புதுக் கோட்டை, மாயவரம் ஆயி பார்லிமெண்டு தொகுதிகளும் அவற்றின் சட்ட சபைத் தொகுதிகளும்.

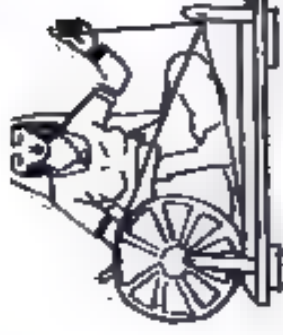
மார்ச் 7க் தேதி: வந்தவாசி, கடலூர், மேட்டூர், நிருச்செங்கோடு, கோவை, கோய்ச்செட்டிபாளையம், பெரியகுளம், திண்டுக்கல், மதுரை, தும்பகோணம், பெரம்பலூர், ஈகப்பட்டினம், தஞ்சை ஆயி பார்லிமெண்டு தொகுதிகளும் அவற்றைச் சார்ந்த சட்டசபைத் தொகுதிகளும்.

சர்க்கார் பத்திரிகை 24.04.06 மார்ச்சு

பேராபத்து

இந்தியாவையும் ஜனநாயகத்தையும் காப்பாற்ற

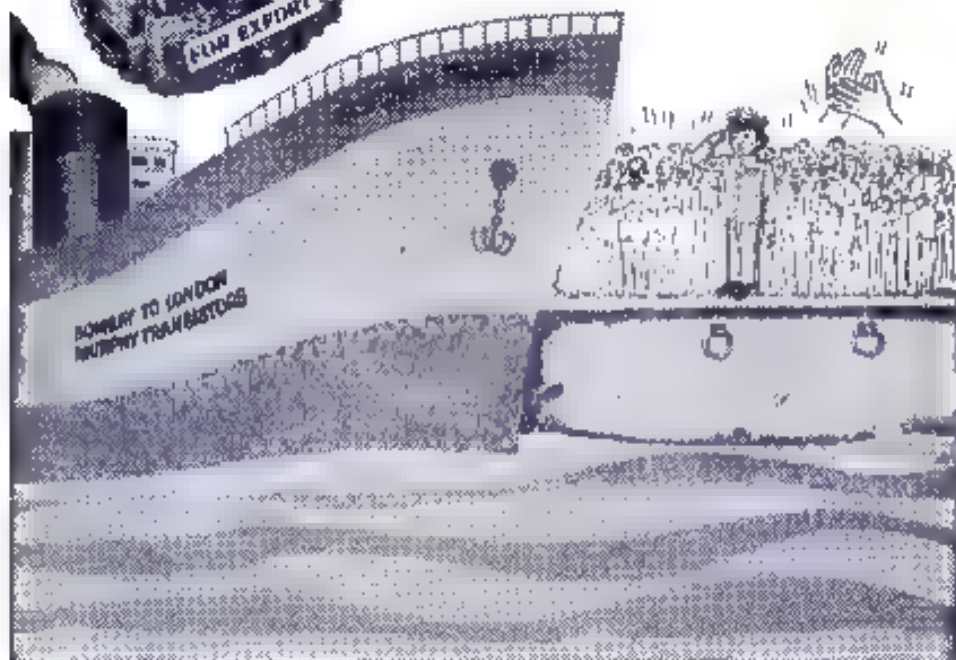
தேசிய ஜனநாயக முன்னணி
வேட்பாளர்களுக்கே

தயவுசெய்து உங்கள் வாக்குகளை அளியுங்கள் !

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் அமிட்டி, சென்னை-2

மர்பி மினிபாய் டிரான்ஸிஸ்டர்கள் ...லண்டனுக்கு

என்னுடைய ஆங்கிலேய
ரசிகர்களும் கூட என்னை
விரும்பத்
தொடங்கினிட்டனர்.
பெருமைக்குரிய விஷயம்!

வெடிகாட்டி தாவி தகரில் மின்விசியி

ஆற்றின் குறுக்கே பாலம் கட்டப் போவதாக ஜேம்ஸ் ஈட்ஸ் கூறினார். அமெரிக்காவின் தலைநகரமான பொறியியல் திபுனர்கள் இருபத்தேழு பேர் ஒரு மகாதாட்டுக்காகக் கூடி உருவாக்கித் தந்த செவ்வி கரையே ஆற்றிபுனர்கள் அங்கு வரும் இடமான நடவாத காரியம் என்று இன்காரம் செய்தனர். ஏனெனில் ஈட்ஸ் இதற்கு முன்பு பாலம் கட்டும் பணி எதுவுமே கடுப்பட்டதில்லை. ஆனால் அவருக்கு மின்விசியி ஆற்றினைப் பற்றி மற்றவர்களைவிட அதிகமாகத் தெரிந்திருந்தது அந்த ஆற்றின் மூல இலம்பகமாகக் கவிதைமாகக் கவித்து வைத்திருந்தார். இவரது வெற்றிக்கு இதுவே பெரிதும் உதவிவது.

மூன்று வளைவுகளைக் கொண்ட பாலம் கமைக்கத் திட்டம் தீட்டினார். ஒவ்வொரு வளைவும் ஐந்துநாள் அடி நீளம். அன்று வரைக்கும் எந்தப் பாலத்தின் மேற்பகுதிக்கும் பாலம் படுத்தப்படாத ஓர் உலோகம் இப்போகத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டது. அதுதான் எலும்பு. ஆம், 1867ல் திபுனம் இவ்வாறுதான் இருந்தது. ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு ஈட்ஸ் பாலம் இன்றும் மக்களுக்குப் பயனுதிறது.

பீரூக்கிஸ் பாலத்தைக் கட்ட ஆரம்பித்தது
இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு தாள், பொறி இயல் திபுனர் ஜார்ஜ் வான்சிடன் ரோப்பில் பாலத்தின் அங்குகார அமைப்பு வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். திருக்கு அடியில், மிக அதிகமான அழுத்தம் திகவும் குழலில் வேலை செய்வதால் ஏற்படக் கூடிய கிராசின் நோய் அவரை அப்போது திடீரென்று பிடித்தது. இதனால் உடல் ஊன முற்றுவிட்டது. நடக்கக் கூட முடியாத நோய் லுடைய இடிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டு விட்ட நிலையிலும் அவர் தாம் மேற்கொண்ட பணி மீனை விடவில்லை. தமது மனைவியிடம் "பேசு" அவர் ஏற்பாடு செய்து கொண்டார். தத்தி அடிக்கச் சில சங்கேத ஓசைகளைப் பயன்

படுத்துவது போல் இவரும் தட்டித் தட்டிக் காண்பித்து மனைவியிடம் பேசினார். அவரும் கவிதையும், பொறியியலும் என்றத் தெரிந்து அவர் கூறிய விஷயங்களைப் புரிந்துகொண்டான். அவரது உதவிவாசனர்களால் பொறி இயல் திபுனர்களுக்கு அவர் கூறிய கருத்துக் கவிதை தெரியப்படுத்தினும். அதன்படி காரி வங்கம் நடந்தது. 1883ல் ரோப்பில் தம்பதியின் கட்டு முயற்சி வெற்றி பெற்றது. பூங்கு லைஸ் பாலம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. (படம்)

1920-ல் ஜோனஸ் கிப்டர்ஸ் என்விர

இன்றைய பரதநாடு எச்சரிக்கைகளையும் பொருட்படுத்தாமல் ஊன்பிரான்ஸின்மேலாகக் கோகட்டன் கேட் பாலத்தைக் கட்டத்

பஞ்சுக்கி கொண்டு கட்டினார் பலமான பாலம்

தொடங்கினார். ஊன்பிரான்ஸின்மேலாக தகவர மொட்டிக் கடன் தீர் உட்புகும் இடத்தில் இது அமைக்கப்பட்டது. கடல் அலைகள், கழற்சிகள், காற்று, புயல் எல்லாவற்றையும் சமாளித்து ஐந்து ஆண்டுகள் கடுபட வேண்டி விரிந்தது. மாயத்தைத் தாங்க இரு பக்கங்களிலும் துணைகள் உண்டு. இவற்றில் தெற்குப் பக்கத் தூண்களாகப் பத்து மாதிக் கட்டிடம் எவ்வளவு உயரமோ அத்தனை உயரத்துக்கு நீருக்கு அடியிலேயே தாள் எழுப்பி, அதுவே தீர் மட்டத்துக்கு மேலேயும் கழுத்தொடியப் பாரிக்கும் அளவுக்கு உயர வேண்டியிருந்தது. இதிலொன்ற பன் ஷுன் சாதனைகளைச் செய்து முடித்ததன் விளைவு: உலகிலேயே மிக அறியாத பாலம்!

ஊட்டர் காத்தே என்ற ஊழியர் இந்தப் பாலம் உருவாகையில் நடந்த ஒரு வேடிக்கை

தகவரிலை திபுனர்களிலிருள்:

எங்கள் தொழர் ஒருவர் ஒன்று நேரத்தில் உடம்புக்குக்களைக் கண்ணி வைத்துப் பிடிப்பார். அவற்றின் தலைக்குப் பின்னால் கொஞ்சம் வர் ஊம் தீட்டிப் பறக்க விட்டு விடுவார். ஒரே வாரங்களாகப் பிறகு பத்திரிகைகளில் செய்தி வெளி எளிவிட்டது! "கோகட்டன் கேட் பாலம் உருவாகும் இடத்துக்குச் சமீபமாகப் புது ஜாதிக்க் கடல் புருக்கன் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. இவற்றின் தலைகள் சிலப்பாக உள்ளன!"

விக்கிவம் கேடன் கூறுகிறார்: மறைக்காக "ரெய்ன் கோட்" அணித்து கொண்டு வேலை வீச இறங்குவோம். பாவத்தில் இருபுறமும் மிக உயரமான ஊதுகளை உண்டு. இவற்றுள் ஒன்றன் மீது ஏறுவாக விரிக்கும். அதன் உச்சிமேல் அடைபுழுக்கள் உடம்பெய்வாய் விடாமல்வாய் தொடர்பாக திசைத்து விடும். மறைவில் திபுனரே தேவலாய் என்னுமினிடும்.

பாழி பீல்முங்கீல் டிவீஎஸ்ஸீன் பழுத்த அணுபவத்தை நன்கு பயன்படுத்தி மிகச் சிறந்த பாழுகளை நியாய விலையில் அமையுங்கள்

ஆண்டுதோறும் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பாழுகள் கட்டுகிறோம். 45 ஆண்டு அனுபவத்தின் காரணமாக தேவைக்குககுறைந்த பாழுகளை அளவக்க வந்து அறிந்துகொள்க. அதிலும் எங்கென குறைபலமும் ஆராய்ச்சியும், சிக்கனமாகப் பாழுகளைக் கட்ட உதவியுள்ளன.

பாழுகளை அளவக்கும் காரணகளைத் தேர்த்தெடுப்பதில் குறிப்பாய் இருக்கிறோம். பக்குவமான உயர்தர டீசல், பரம்பேட்டை எங்கக் கீட்ட ஸ்தலியவற்றை உபயோகிக்கிறோம். ஒய்வொரு வண்டியையயும் கவுனாமான ரோதிரக்குப் பின்னரே பெயிபரி செய்கிறோம். பாழுகளைப் பற்றி அதே சித்தியைய ஆராய்ச்சி செய்த புதிய புதிய கண்கள்களைக்

கண்டுபிடித்த கடைமுறைமிக் மேலும் பிரகரினைக் கடைப்பிழில் கண்ணாய் கருத்தாய் உங்கள் கியூனர்க்கு கொடை தனிப் பகுதி ஒன்று கிள்களில் உண்டு.

கிள்கள் கட்டும் பாழுகள் மேலானகை. ஆதலாக் கண்ணெய்க் கொடி குறைவு. அன்றியும் கருதுகூடான கடைகளில் ஆட்டம் கொடுக்காத உறுதியானது. பர்மான்டுகள் உகாழ்க்கும்.

இந்தியாநீகரேய பாழுகள் கட்டும் கிளப் பெரிய ஸ்தாபனம் கிள்கள்

கந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் மதுரை

(இது ஒரு கிள்கள் ஸ்தாபனம்)

உங்கள்
பாடுகளைக்
உரிமறு
கிள்கள்

SL-0001 B

மோகினித் தீவு

ஆறாம் அத்தியாயம்

மோகினித் தீவில் சுந்தர புருஷன் கூறினான்: "இளஞ் சிற்பிலையக் குறித்துப் பாண்டிய குமாரி கொண்ட எண்ணத்தில் தவறு ஒன்றுமில்லை. சுருமாரன் தன் இருதயத்தை உண்மையில் அவளுக்குப் பறி கொடுத்து விட்டான். அவளை ஏமாற்ற வேண்டி யிருக்கிறதே என்றும் எண்ணம் அவளுக்கு அளவில்லாத வேதனையை அளித்தது. ஆயினும் தந்தையை விடுதலை செய்ய வேண்டிய கடனமைய அவள் எல்லாவற்றைக்காட்டியும் முக்கியமான கடனையாகக் கருதினாள். பாண்டிய குமாரியிடம் தான் கொண்ட காதல் பூர்த்தியாக வேண்டுமானால், அதற்கும் உத்தம சோழரை விடுவிப்பது ஒன்றுதான் வழி. இவ்விதம் எண்ணிச் சுருமாரன் புலன் மோகினி தன்ளிடம் நம்பிக்கை வைத்துக் கொடுத்த மோதிரத்தைத் தான் வந்த காரியத்துக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினான். ஆயினும் அதற்கு இன்னும் பல தடங்கல்களும் அபாயங்களும் இருக்கத்தான் இருந்தன. ஒற்றர் தலைவன் தினகரன் அந்தச் சிற்ப மண்டபத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தது எல்லாவற்றிலும் பெரிய இடையூறு. அதை எப்படி நிலர்த்திச் செய்வது என்று அவள் சிந்தித்துக் கடைசியில் அந்த இடையூற்றையும் தன்னுடைய நோக்கத்துக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள ஓர் உபாயம் கண்டுபிடித்தான்.

அன்று குரியன் அஸ்தமித்து இருள் சூழ்ந்ததும் சுருமாரன் சிற்பக் கூடத்திலிருந்து வெளியேறினான். சற்றுத் தூரத்தில் வேறு எதையோ கவனிப்பவன் போல நின்று கொண்டிருந்த தினகரனை அணுகி, "ஐயா! இந்த ஊரில் சிறைக் கூடம் எங்கே இருக்கிறது தெரியுமா?" என்று கேட்டான். தினகரன் முகத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதலையும் அவ

னுடைய புருவங்கள் மேலேறி நின்றனதையும் கவனித்தும் கவனியாதவன் போல "என்ன ஐயா! நான் சொல்வது காதில் விழவில்லையா? இந்த ஊரில் சிறைக் கூடம் எங்கே இருக்கிறது? எப்படிப் போகவேண்டும்?" என்றான். அதற்குள் தினகரன் நிதானமடைந்து விட்டான். "இந்த ஊரில் பக்ஷிரண்டு சிறைக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. நீ எதைக் கேட்கிறாய் அப்பா?" என்றான். 'உத்தம சோழரை வைத்திருக்கும் சிறையைக் கேட்கிறேன்' என்று சுருமாரன் சொன்னபோது மறுபடியும் தினகரனுடைய முகம் ஆச்சரியம் கலந்த உவகையைக் காட்டியது. 'உத்தம சோழரை அடைத்திருக்கும் சிறை திருப்பரங்குன்றத்துக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் நீ எதற்காகக் கேட்கிறாய்? நீ இந்த ஊரான் இல்லை போலிருக்கிறதே?' என்றான். 'ஆமாம்! நான் இந்த ஊர்க்காரன் இல்லை. தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்தவன். இன்று ராத்திரி எனக்கு உத்தம சோழரை அவசியம் பார்த்தாக வேண்டும். ஆனால் அவர் இருக்கும் சிறை எங்குத் தெரியாது. உனக்கு முக்கியமான வேலை ஒன்றும் இல்லை போலிருக்கிறதே! கொஞ்சம் எனக்கு வழி காட்ட முடியுமா?' என்றான்.

தினகரன் மேலும் திகைப்புடன், 'வழி காட்ட முடியும். அப்பா! அதைப் பற்றிக் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் நீ என்ன உளறுகிறாய்? சுருஞ் சிறையில் இருக்கும் உத்தம சோழரை நீ எப்படிப் பார்க்க முடியும்?' என்றான். 'அதற்கு என்விடம் ஒரு மந்திரம் இருக்கிறது. அதைச் சொன்னால் சிறைக் கதவு உடனே திறந்து விடும். உனக்கு நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் நீயும் என்னோடு வந்து பார்க்க எனக்கு வழி காட்

புலதாசனும் இருக்கும்' என்றுள் கரு
மாரன். ஒற்றர் தலைவர் தன்னுடைய
நிலைப்பையும் வியப்பையும் வெளிக்
காட்டாமல் அடக்கிக் கொண்டு 'தான்
வழி காட்டுவது இருக்கட்டும். உத்தம
சோழரை நீ எதற்காகப் பார்க்கப்
போகிறாய்? அவரிடம் உனக்கு என்ன
வேலை? நீ யார்?' என்றுள். 'நானா?
தேவேந்திரச் சிற்பியாரின் மாணுக்கன்.
செப்புச் சிலை வாரிக்கும் வித்தைவின்
இரகசியத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகப்
போகிறேன். பாண்டிய குமாரி
பெரிவ மணக பண்ணி முத்திரை மோதி
ரத்தை என் வசம் கொடுத்திருக்கிறாள்.
நாளைக்கு அதைத் திருப்பிக் கொடுத்து
விட வேண்டும் என்று சொல்லிவிடுக்
கிறாள். ஆகையால் இன்று ராத்திரியே
உத்தம சோழரை நான் பார்த்தாக
வேண்டும். உனக்கு வர விருப்பமில்லை
வென்றால் வேறு யாரையாவது அழைத்
துக் கொண்டு போகப் போகிறேன்'
என்றுள் கருமாரன்.

இதை யெல்லாம் பற்றி என்ன நினைக்
கிறது என்று தினகரனுக்குத் தெரிய
வில்லை. இதிக் ஏதோ கூட நாடகம்
இருக்கிறது என்பதுமட்டும் அவன் மனத்
துக்குள் தெரிந்தது. எப்படி யிருந்தா
லும் இந்தப் பையனைத் தவியாக விடக்
கூடாது. தானும் பின்புறே போவது
நல்லது என்று தீர்மானித்தான். 'இங்கே
அப்பனை! நானே வருகிறேன். எனக்கு
அந்தச் சிறைச் சாலைவின் காவலர்கள்
சிலரைக் கூடத் தெரியும்!' என்றுள்.
'வந்தனம். இங்கிருந்து நீ சொல்லும்
சிறைக் கூடம் எத்தனை தூரம் இருக்
கும்?' என்று சோழ குமாரன் தினகர
னிடம் கேட்டான்.

'அரைச் சாதம் இருக்கும்' என்று
தினகரன் கூறியதும், 'அங்குள்ள
தூரமா? நடந்து போய் வருவது என்னுள்

பெரு நேரம் ஆகிவிடுமே? நான் இரவு
சீக்கிரமாகத் தாங்குகிறவன். குதிரை
ஒன்று கிடைத்தால் சீக்கிரமாய்ப் போய்
வரலாம்' என்றுள் கருமாரன். 'குதி
ரைக்கு என்ன பிரமாதம்? ஒன்றுக்கு
இரண்டாகவே காங்கித் தருகிறேன்.
இரண்டு பேருமே போய்விட்டு வரலாம்.
எனக்குக் கூட உத்தம சோழரைப்
பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசையாக
இருக்கிறது. ஆமாம். அவர் ராஜ ராஜ
சோழரின் நேரான வம்சத்தில் பிறந்தவ
ராமே? அது உண்மையானது?' என்று
தினகரன் கேட்டான். 'அதெல்லாம்
எனக்குத் தெரியாது. ஐயா! உத்தம
சோழர் சிற்பக் கலையில் பிறந்த நிபுணர்
என்று மட்டும் தெரியும். முக்கியமாகச்
செப்பு சீக்கிரகம் வாரிக்கும் வித்தை
தற்சமயம் இந்தத் தேசத்திலேயே அவர்
ஒருவருக்குத்தான் தெரியுமாம். பாண்
டிய குமாரி புலவமோகினி சிற்பக் கலை
யில் ஆகா யுள்ளவளா யிருப்பது
அறிஷ்ட வசந்தான். இல்லாளிட்டால்
பாண்டிய மன்னரின் முத்திரை மோதி
ரம் இவ்வெங்கு கிடைத்துவிடுமா?' என்று
சொல்லிக் கருமாரன் தான் பத்திரமாய்
வைத்திருந்த முத்திரை மோதிரத்தை
எடுத்து ஒரு தடவை பார்த்து விட்டு
மறுபடியும் அதைப் பத்திரப்படுத்தி
னான். ஆனால் அந்த ஒரு கிதாடி நேரத்
தில் அது உண்மையான அரசாங்க முத்
திரை மோதிரம் என்பதைத் தினகரன்
பார்த்துக் கொண்டான். அதைப் பல
வந்தமாகக் கருமாரனிடமிருந்து பிடுங்
கிக்கொண்டு விடலாமா என்று ஒரு
கணம் தினகரன் நினைத்தான். ஆனால்
இந்த அநிசயமான மர்மத்தை முழு
தும் ஆராய்ந்து தெரிந்து கொள்ள
வேண்டும் என்னும் ஆகா காரணமாக
அந்த எண்ணத்தை ஒற்றர் தலைவர்
கைவிட்டான். 'சரி, வா! போகலாம்!'
என்று சொன்னான்.

அரண்மனைக் குதிரை வாயங்குளிக் குன்றுக்குத் தினகரன் இளஞ் சிற்பியை அழைத்துக் கொண்டு போனான். உள்பே சென்று வாயத் தலைவனிடம் ஏதோ சொல்லிவிட்டு இரண்டு குதிரைகளைக் கொண்டு வந்தான்.

'அடே அப்பா! நீ இவ்வூரில் ரொம்பச் செல்வாக்குள்ள ஆள் போலிருக்கிறதே! நீ யார்?' என்றான் கருமாரன். தினகரன் ஒரு கணம் யோசித்து 'நான் யார் என்றும், இந்த மதுரையில் வசிக்கும் ஒருவன். எனக்குக் கட்சி சிற்பக் கலை யில் ஆசை உண்டு. அதனால்தான் உன் குஞ் வகுபிறை' என்றான். 'சட்டா யம் யா! அது மட்டுமல்ல; உத்தம சோழரிடம் நான் எத்தனாகப் போய் தேனே அளத மட்டும் தெரிந்து கொண்டு விட்டால் அப்பறம் சிற்ப வித் தையில் நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது ஒன்றும் இராது. மதுரையில் ஒரு சிற்பக் கடம் ஏற்படுத்தலாம் என்றிருக்கிறேன். நீ எனக்கு உதவி செய்ய முடியுமா?' என்றான் கருமாரன். 'ஆகட்டும்; முடிந்ததைச் செய்கிறேன்' என்றான் தினகரன். இருவரும் குதிரைகளின் மேல் ஏறித் திருப்பரங்குன்றத்துக்கு அருகில் இருந்த பெரிய சிறைச் சாலைக்குச் சென்றார்கள். வழக்கம்போல் சிறைக் காவலர்கள் அவர்களைத் தடை

செய்தார்கள். ஒத்தர் தலைவன் தினகரனைப் பார்த்ததும் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் திகைப்பாக இருந்தது. ஏனெனில் தினகரனுக்குப் பாண்டிய ராஜ்யத்தில் மிக்கச் செல்வாக்கு உண்டு என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் யாரா யிருந்தால் என்ன? அவர்களுடைய கடமைகளைச் செய்வதற்கு வேண்டுமல்லவா?

தடுத்த காவலர்களிடம் கருமாரன் முத்திரை மோதிரத்தைக் காட்டியதும் மந்திரத்தைக் காட்டியதும் அதிக சக்தி முத்திரை மோதிரத்துக்கு உண்டு என்று தெரிந்தது. புலன மோகினி சொன்னது போலவே காவலர்கள் தலை வணங்கி னார்கள். சதவுகள் தட்சணமே திறந்து கொண்டன. இருவரும் பல வாசல்கள் வழியாக நுழைந்து பல காவலர்களைத் தாண்டி உத்தம சோழரை வைத்திருந்த அறைக்குச் சென்றார்கள். உத்தம சோழரைப் பயங்கரமான தோற்றத்துடன் பார்த்ததும் கருமாரனுடைய உள்ளத்தில் அமுங்கி யிருந்த கோபம், துக்கம் எல்லாம் பொங்கின. ஆயினும் மிகவும் சிரமப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டான். அவருடைய அறைக்குள் நுழைவதற்கு முன், 'நீர் கொஞ்ச நேரம் வெளியே இருக்கலாமா?' என்று தினகரனைக் கேட்டான். 'நன்றி யிருக்கிறது. இத்தனை

பத்மவிபூஷண் ஸ்ரீமதி சுமத்ரி
மொரார்ஜி - டிரீவாக் ஸ்டாஃக்
டக். சிந்தியா ஸ்மயம் கேவி
கேஷன் ஸம்பெனி.

பத்மவிபூஷண் திரு கே. ஏம்.
செனியன் - ஆசிரியர், மலி
யாண மனோரமா.

பத்மஸ்ரீ ஸ்ரீமதி சாந்தா
ராய் - ஸாட்டியம்.

பத்மஸ்ரீ ஆர். மாதிசூதாம் -
சமூக சேவைய.

தூர்ம் அழைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டு இப்போது வெவியிலேயே நிற்கச் சொல்லியுள்ளேன்' என்றான் தினகரன். அவ் விதம் சொல்லிக் கொண்டே சுருமார ண்டன் உள்ளே நுழைந்தான். சுரு மாரன் வேண்டியதும் அதுதான். அறைக்குள் நுழைந்ததும் சுருமாரன் சுதவைச் சாத்திக் கொண்டான். தின கரன்மீது ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து அவனைப் பிடித்துக் கட்டினிட்டான். வாயிலும் துணி அடைத்து விட்டான். இதை யெல்லாம் பார்த்துத் திகைத் திருந்த உத்தம சோழரைச் சுருமாரன் உடனே விடுதலை செய்தான். அதற்கு உதவியாக அவன் கல்லுளியும் சுத்தியும் கொண்டு வந்திருந்தான். உத்தம சோழரின் இடுப்பில் சங்கிலி கட்டி, அதைச் சுவரில் அடித்திருந்த இரும்பு வளையத்தில் மாட்டி யிருந்தார்கள். அந்த வளையத்தில் இப்போது சுரு மாரன் தினகரனைப் பிடித்துக் கட்டி விட்டான். அவன் அணிந்திருந்த உடைகளைக் கழற்றித் தந்தையை அணிந்து கொள்ளச் செய்தான். 'எல்லா விவரமும் அப்பறம் சொல் கிறேன். இப்போது என்னோடு வாருங் கள். நான் என்ன பேசினாலும் மறு மொழி சொல்ல வேண்டாம்' என்று தந்தையிடம் கூறினான்.

உடனே தந்தையும் மகனும் சிறையை விட்டு வெளிக் கிளம்பி னார்கள். நல்ல இருட்டாணையால் காவ லர்கள் அவர்களைக் கவனிக்கவில்லை. சுரு மாரனும் தினகரனுடன் பேசுவதுபோல 'உத்தம சோழருக்கு ரொம்ப வயதாவி விட்டது. பாவம்! எத்தனை காலம் இன் ணும் உயிரோடு இருக்கிறாரோ, என் னமோ?' என்று சொல்லிக் கொண்டே நடந்தான். இருவரும் சிறையை விட்டு வெவியேறினார்கள். சுருமாரனும் தின கரனும் ஏறிவந்த குதிரைகள் ஆயத்தமா யிருந்தன. அவற்றின்மேல் ஏறித் தஞ்சாவூரை நோக்கிக் குதிரைகளைத் தட்டி விட்டார்கள். வழியில் ஆங்காங்கு அவர் களை நிறுத்தியவர்களுக்கெல்லாம் முத் திரை மோதிரத்தைக் காட்டியதும் தடுத்தவர்கள் திகைப்படைந்து இரண்டு பேருக்கும் வழி விட்டார்கள். குதிரை மீது வாயுவேக மனோவேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்த போதிலும் சுருமார ண்டைய உள்ளம் மட்டும் மதுரையி லேயே இருந்தது. தான் செய்துவிட்ட மோசத்தைப் பற்றிப் புலனமோகினி அறியும்போது எப்படியெல்லாம் அவன் நொந்து கொள்வானோ, அதனால் அவ னுக்கு என்ன துன்பம் விரியுமோ என்னமோ என்று எண்ணி மிகவும் வருத்தப்பட்டான்." (தொடரும்)

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர்
கல்கி

பதினமூன்றாம் அத்தியாயம்
குந்தவை கேட்ட வரம்!

ஜோதிடரின் வீட்டுக்குள் பழுவேட்டையர் பிரவேசித்த போது அங்கு உண்மையாகவே குந்தவைப் பிராட்டியும் வானதியும் இருந்தார்கள்.

சுழித்து ராணியைப் பொழுது விடித்ததும் காணாததிலிருந்து குந்தவையின் மனம் அமைதியை இழந்து விட்டது. அதேசமயத்தில் பூங்குழியும் காணாமற் போனது அவளுடைய கைக்கத்தை அதிகமாக்கிற்று. முதன் மந்திரி அநிருத்தரைப் பார்க்கச் சென்றான். அச்சமயத்தில் அங்கே அருள்மொழிச் சோழனைப் பற்றிச் செல்பி வந்திருந்தது. நாளைப்பட்டினத்தில் அடித்த புயலின் காரணமாக அவன் வெளிப்பட நேர்ந்த தென்றும், திரளான மக்கள் கூடி அவனை வெற்றி முழக்கத்துடன் தஞ்சைக்கு அழைத்து வருகிறார்கள் என்றும் அறிந்தான். குந்தவையின் பரபரப்பு எல்லையைக் கடந்து விட்டது. இதனால் ஏதோ விபரீதம் வரப் போகிறது என்று கருதினான். பொன்னியின் செல்வனை வழியில் சந்தித்துப் பேசித் தஞ்சையில் நடந்ததை யெல்லாம் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினான். அவன் பெரும் ஐயக் கூட்டம் புடைசூழத் தஞ்சைச் சோட்டையில் பிரவேசிக்க விரும்பினான். பழுவேட்டையரின் படைவீரர்கள் அவனைத் தடுத்து நிறுத்த முயலுவார்கள். இதற்கிடையில் பூதினீக்கிரமமாக சரி தென் பிரதேசத்துப் படைகளுடனே கொள்ளுபாளர் வரைக்கும் வந்து விட்டார் என்று தெரிய வந்திருந்தது. இரண்டு படைகளும் தஞ்சைக்கு இவ் மோதிக் கொள்ளும்படி தேவீடலாம். அதனால் தந்தையின் உண்ம

புன்பமும் என்பது நிச்சயம். அதனால் அவருடைய உயிருக்கே அபாயம் நேர்ந்து விடலாம். மேலும் என்னென்ன விஷயமோ, பாருக்குத் தெரியும்? புயற்காற்றின் காரணமாகக் குடிமக்களின் உள்ளங்கள் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஏதாவது ஒரு விவாதம் ஏற்பட வேண்டியதுதான். சோழ நாடே அழிவும்படிவான பெரும் உள்தாட்டுக் கலகம் மூண்டிருக்கிறது. பிரகு அதை நிறுத்துவது எப்படி? வந்த பின்னர் நிறுத்த முயலுவதைக் காட்டிலும் முன்னாலேயே தவிர்க்கப் பார்ப்பது அவசியம் அல்லவா? இவ்வாறியில் இத்தகை காலமும் சைவ முயற்சியெல்லாம் வீணாகி விடுமோ? ஆதலின் அருள்மொழிச் சோழனை வழியிலேயே சந்தித்துப் பழையாறையில் நிறிது காலத்துக்கு நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். கடம்பூரிலிருந்து பெரிய பழுவேட்டையரைவரும் தருவிக்க வேண்டும். அருள்மொழிக்கு இராஜ்யம் ஆளும் ஆசை இல்லை என்பதை அவருக்குத் தெரிவித்து, அவருடைய சம்மதம் பெற்ற பிறகுதான், தஞ்சைக்கு அவனை அழைத்துப் போக வேண்டும்.....

இவ்விதம் தனக்குள் சிந்தித்து முடிவு செய்து கொண்டு, தந்தையிடம் கூடச் சொல்லிக் கொள்ளாமல் அன்னைவிடமும் அநிருத்தரிடமும் மட்டும் சொல்லி விட்டு இளைப்பிசாத வானதியையும் அழைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான். பழையாறைக்குப் போகுமுன் புகுடத்தை ஜோதிடரை இன்னொரு தடவை பார்த்துவிட விரும்பினான். கவலை அதிகம் ஏற்படும்போது வருங்

காலத்தைப் பற்றி ஜோதிடம் பார்த்து அறிய விரும்புவது மனித இயல்பு அல்லவா?

வழக்கம்போல் அம்மன் கோயிலுக்கு அருகில் ரதத்தை விட்டுவிட்டு ஜோதிடர் விட்டுக்குள் புருந்தான். ஜோதிடரிடம் அவனுடைய கவலைகளைத் தெரிவிக்கத் தொடங்கிச் சிறிது நேரம்கூட ஆகவில்லை. அதற்குள் விட்டு வரசனின் ஏதோ தட்டிடல் நடைபெறும் சத்தம் கேட்டது. முக்கியமாக, பழுவேட்டரை யரின் துாங்காரம் அவனுக்கு ரோமாஞ்சனம் உண்டு பண்ணியது. அந்த மாதிரி கம்பீரமாக துாங்காரம் செய்யக் கூடியவர் பெரிய பழுவேட்டரைவர் ஒருவர்தான். தடுக்க முயன்ற ஜோதிடரின் சீட்டினத் தள்ளி விட்டுப் பழுவேட்டரைவர் உள்ளே வருவதாகக் காணப்பட்டது. அவர் எப்படி இங்கே வந்தார்? எதற்காக வருகிறார்? அதுவும் இந்த வேளையில்?...

ஆகா! ஒரு வேளை ஜோதிடம் கேட்கத்தான் வருகிறார் போலும்! அவர் ஜோதிடருடன் பேசுவதைக் கேட்டால் ஒரு வேளை அவருடைய

டரைவர் உள்ளே பிரவேசித்தார். பரபரப்புடன் எழுந்து நின்று கும்பிட்ட ஜோதிடரை கூற்றுப் பார்த்துவிட்டுக் கூற்றுமுற்றும் தோடிகிறார். அவர் முகத்தில் வியப்புக்கும் ஏமாற்றத்துக்கும் அறிகுறி தென்பட்டது. இது ஒரு கண நேரத்தான். உடனே சமாளித்துக் கொண்டு, "ஜோதிடரே! நான் யார் தெரிவித்தா? தனது திகாரி பெரிய பழுவேட்டரைவரே தான்! ஏன் இவ்வாறு பேர்தப் பேர்த விழிக்கிறீர்? அவ்வளவு உருமாறிப் போயிருக்கிறேனா? உம்மால் எனக்கு ஒரு முக்கியமான காரியம் ஆக வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு பெரிய உதவி தீர்மானித்துச் செய்ய வேண்டும். முதலில் சாப்பிடுவதற்கு ஏதேனும் திருத்தாய் கொண்டு

மனத்தில் உள்ள எண்ணங்கள் தெரியக் கூடும். இராஜ்யத்துக்கும் இராஜ குலத்துக்கும் பெரிய நெருக்கடி நேர்ந்திருக்கும் இச் சமயத்தில் பெரிய பழுவேட்டரைவரின் மனம் போக்குத் தெரிந்திருந்தால் எவ்வளவோ சௌகரியமா யிருக்கும். அதைத் தெரிந்து கொள்ள இப்போது ஒரு சந்தர்ப்பம் நேர்ந்திருக்கிறது. மேலும், தானும் வானதியும், அங்கு இருப்பதைப் பார்த்தால், அவர் என்ன எண்ணிக் கொள்வாரோ என்னமோ? ... ஏன்? தவறுக்கத்தான் எண்ணிக் கொள்வார்! சந்தேகமில்லை. ஆகையால் அவர் எண்ணில் படாமல் மறைந்திருப்பதுதான் நல்லது....

குந்தவை, ஜோதிடரிடம் ஜாடைவினால் தனது நோக்கத்தைத் தெரிவித்து விட்டு வானதியையும் கையைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு அவசரமாக அடுத்த அதைக்குள்ளே சென்றாள்.

அவர்கள் புருந்த அறையின் கதவு சாத்தப்பட்ட தட்சணமே பழுவேட்ட

ரையும். ரோம்பப் பிசியா யிருக்கிறது. சாப்பிட்டுக் கொண்டே சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்கிறேன்" என்றார்.

ஜோதிடர் தட்டுத் தடுமாறி, "ஐயா! இந்த ஏழை எளியவனாக தங்களுக்கு என்ன பெரிய உதவி தேவையா யிருக்க முடியும்? இந்தக் குடிசையைத் தேடித் தாங்கள் வந்தது என் முன்னோர் செய்த பாகியம். தங்களுடைய அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி விருந்து அளிக்க என்னால் இயலாது. ஆனாலும் இந்தக் குடிசை

லீக் உள்ளவை பெய்யும் தங்க னுடையவைதான். தயவு செய்து அம ருங்கள். நன்று கொண்டிருக்கிறீர்களே?

உட்கார நேரமில்லை. ஏதாவது சாப்பிடு வதற்குக் கொடுக்கக் கூடியது இருந்தால் இவையே கதறிக் கையிலே கொடுத்து விடுவர். தஞ்சைக்கு அவசரமாக ஒரு செய்தி அனுப்ப வேண்டும். என் சகோ தரன் சாவாந்தக் கண்டனத்து.... ஓலை ஏன் எழுத்தாணியும் தருகிறார்?..... வேண்டாம்! இவ் எழுதிக் கொண் டிருக்க நேரமில்லை. என் முத்திரை போடுவதற்குக் கொடுக்கிறேன். அதை எடுத்துக் கொண்டு நீர் தஞ்சைக்கு உடனே போக முடியுமா? அல்லது காசியில் நின்றிருக்கிறது சீடன், நல்ல தடியைக் கொடுக்கிறேன். அல்லது அவசர

தங்களைப் பார்த்த வுடனே இருக்கிற பானேன். அதனால் தங்களைத் தக்கபடி வர வேற்று உபசரிப்பதற்குத் தவறிவிட்டேன். ஆகா! இந்த எளியவனுடைய குடிசையில் தாங்கள் அமருவதற்குத் தகுதி யான ஆசனம் கூட இல்லை. பெரிய மனம் செய்து அத் தப் பவனாக விலைஉட்கார வேண்டும்" என்று சற்று முன் குந்த வையும்காலம் தியும் உட்கார்ந்த இருந்த பவனாகவாத் கட்டிக் காட்டினார்.

பழுவேட்டையார் அப் பவனாகவாதும் அவற் றில் அருகில் சித்தியிருந்த மலர்க்கோளும் உற்றுப் பார்த்துவிட்டு, "தோதி டரே! இல்லை; எனக்கு

மாஃ அனுப்ப முடியுமா?" என்று கேட்டார்.

"தங்கள் கட்டளை எதுவோ அப்படியே செய்கிறேன். தானும் என் சீடனும் இரண்டு பேரும் வேண்டாமானும் போகிறோம். ஆனால் தகுதிபதி! பெரிய மனசு செய்து சிறிது நேரம் இந்த ஏழையின் குடிசையில் அமர்ந்து இந்த எளியவன் அளிக்கும் அமுதைத் தாங்கள் அருந்தி விட்டுப் போக வேண்டும்!"

"ஜோதிடரே! எதற்காக உம்மை ஏழை என்றும் எளியவன் என்றும் அடிக்கடி சொல்விக் கொள்கிறீர்? உம் முடைய விட்டைத் தேடி அரசர்களுக்கும் அரசினங் குமரிகளுக்கும் அடிக்கடி வருவதுண்டு என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நான் ஒருவனே உம்மிடம் ஜோதிடம் கேட்க வராதவன். அது தவறு என்பதை உணர்ந்து கொள்கேன். ஒரு வேளை உம்மிடம் கேட்டிருந்தால் இம் மாதிரி பயங்கர விபத்துக்கள் ஏற்படாம விருந்திருக்கலாம்..."

"ஐயோ! தங்கள் மொழிகள் எனக்குப் பெரிதும் கவலைபத் தருகின்றன. என்ன விபத்து நேர்த்தது? யாருக்கு? தங்களை இந்தக் கொலத்தில் பார்த்ததும் நான் திருக்கிட்டது சரிதான். புயலிலும் வெள்ளத்திலும் கிவிக்கொண்டிருக்கலா? கொள்ளிடம் உடைப்பு எடுத்துக் கொண்டது என்று கேள்விப்பட்டேன். ஒருவேளை அதுதான்....? தகுதிபதி! பழைய இளையராணி செனக் கியமாக இருக்கிறார்கள் அல்லவா?" என்று ஜோதிடர் கேட்டதும், பழ வேட்டையாடப் பங்கரத் தொனியில் மிரித்தார்.

"இல்லை, இல்லை! பழைய இளைய ராணிக் கு ஒன்றும் நேரவில்லை. அவன் கொள்ளிடத்தில் ஈரமுடிச் செத்துப் போய்விட்ட வில்லை. இதுவரையில் கடல் புரீ அரண்மனையில் செனக்கியமாகவே இருக்க வேண்டும். ஆனால் அத்தச் சண்டாளி நாளை இந்த நேரம் வரையில் உயிரோடு இருப்பானா என்று நான் சொல்ல முடியாது. ஜோதிடரே! நீர் சொல்ல முடியுமா? இராஜ குடும்பங் களைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாருடைய ஜாதகங்களும் உம்மிடம் இருப்பதாகக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். அது உண்மையா? நத்தினியின் ஜாதகம், நான் கிற வயதில் அறிவு கேட்டு மணத்து கொண்ட மொகினிய் பேயின் ஜாதகம் இருக்கிறதா?"

ஜோதிடர் மேலும் பதறிப் போன வராய், "தகுதிபதி! இது என்ன கொள்கிறீர்கள்? என்னைச் சொதனை செய்கிறீர்களா? இளைய ராணியின் ஜாதகம்

எங்கிடம் இல்லை. அவர் பிறந்த நாளும் வேளையும் தாங்கள் தெரிவித்தால் ஜாதகம் கணிக்க முடியும்!" என்றார்.

"வேண்டாம், வேண்டாம். நத்தினியின் ஜாதகத்தை நானே கணித்துக் கொள்வேன். அவருடைய ஆயுளை நானே, என் கவனியையே முடியு கட்டத் தீர்மானித்து விட்டேன். மற்றவர்களுடைய ஜாதகத்தைப் பற்றித் தெரிந்தால் சொல்லுங்கள். சக்கரவர்த்தியின் ஆயுர்பாவம் எப்படி இருக்கிறது? அவருடைய குமாரர்கள் இருவருடைய ஆயுர்பாவமும் எப்படி இருக்கிறது?... ஆகா! தவையை அசைக்கிறீர்! தீரீர் சொல்ல மாட்டீர். உம்மை நான் சொதிப்பதாகவே எண்ணுகிறேன். அல்லது உம்முடைய ஜோதிட சாஸ்திரம் எல்லாமே வெறும் புரட்டோ என்னமோ, யார் கண்டது?... ஜோதிடரே! ஜாதகம் ஒரு புறம் இருக்கட்டும். சில காலமாக வானத்தில் தோன்றிக் கொண்டிருந்த தாமகேது இன்று காணவில்லையா? விருந்து பூமியில் விழுந்து மறைந்ததே, அது உமக்குத் தெரியுமா? தெரிந்தால் அதன் பொருள் என்ன என்று சொல்வக் கூடுமா? அது ஏதேனும் பெரிய உற்பாதத்தைக் குறிப்பிடுகிறதா? சக்கரவர்த்திகளோ அவருடைய மக்களுக்கோ நேரப் போகிற விபத்தைக் குறிப்பிடுகிறதா? இதைக் கூட நீர் சொல்ல மறுப்பதா விருந்தால் உம் முடைய ஜோதிடம் வெறும் புரட்டுத் தான்!..."

"தகுதிபதி! அப்படி முடியு கட்ட வேண்டாம். இராஜாங்க சம்பந்தமான காரியங்களில் ஜோதிடம் பார்த்தக் கூடாது என்பது எங்கள் தொழிலின் பரம்பரை மரபு. இன்று காணியில் தாமகேது விழுந்ததை நான் கண்ணால் பார்த்தேன். ஏதோ ஜகத்யோதி யான வெளிச்சம் தோன்றியதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு உடனே எழுந்து வெளியில் சென்று பார்த்தேன். சில நாட்களாக வால் குறுகி வந்து கொண்டிருந்த தாமகேதுவைக் காணவில்லை. தாமகேது தோன்றுவதும் விழுவதும் அரச குலத்தினருக்கு அரிஷ்டத்தைக் குறிப்பிடுவதாகக் சொல்லுவார்கள். ஆனால் அது ஜோதிட சாஸ்திரத்தைச் சேர்த்ததல்ல. ஜனங்களின் தொன்று தொட்ட நம்பிக்கை. அதில் எனக்கு அய்வனவாக நம்பிக்கை இடையாது. இன்று காணியில் கூட சக்கரவர்த்தி செனக்கியம் என்று தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்..."

"அது தமது அதிர்ஷ்டம்தான். இன்றிரவு சக்கரவர்த்திக்கு ஒன்றும் தெரிடாமல் இருக்க வேண்டும். நாளை வரையில்

உண்மையே வெல்லும்

உண்மையே வெல்லும் என்ற கட்டுரைப் போட்டியில் பரிசு பெறுபவர்கள் விவரம் பின்வருமாறு:

**முதல் பரிசு
ரூ. 100-00**

தீர. கோபாலகிருஷ்ணன்.

ஆராய்ச்சி மாணவர், தத்துவத்துறை,
அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலைநகர்.

**இரண்டாவது பரிசு
ரூ. 75-00**

ச. வெங்கடரமணி.

I பி.எஸ்சி, மாணவர்,
மிறிஸ்துவக் கல்லூரி, தாயம்பரம்.

**மூன்றாவது பரிசு
ரூ. 50-00**

சோ. கிருஷ்ணமூர்த்தி.

III பி.ஏ. (இயக்கியம்) மாணவர்,
ஸெயின்ட் ஜோஸப் கல்லூரி, திருச்சி-2.

பரிசு பெற்ற மாணவர்களுக்கு ராஜாஜி அவர்களுடைய அன்பளிப்பாக அவர் எழுதிய 'செ' நூல்களும் அவரது கையெழுத்துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

இக்கட்டுரைப் போட்டியில் ஏறத்தாழ ஆயிரம் மாணவ, மாணவிகள் கலந்து கொண்டனர். அவர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் நன்றியையும் ராஜாஜி அவர்களின் நல்லாக்கிரகமும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். —ஆசிரியர்.

அவர் கைமாக இருந்தால் அப்புறம் எவ்வாறு யிவ்வாறு. பொன்னியின் செல்வனைப் பற்றி ஏதேனும் தெரியுமா?..."

"நேற்றிரவு வெகு நேரத்துக்குப் பிறகு இளவரசர் திருவாரூர் வந்து சேர்த்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். தகுதிபதி! லட்சக் கணக்கான மக்கள் அவரைச் சூழ்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறார்களாம். அவருடைய விருப்பத்துக்கு விரோதமாக அவரைத் தடுத்துக் கொண்டு அழைத்து வருகிறார்களாம்..."

"ஆகா! அவர்கள் மட்டும் இளவரசரைத் தடுத்துக் கொண்டு கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விட்டால் எவ்வளவோ துன்பம் இருக்கும். ஆனால் முடியுமா? லட்சக் கணக்கானவர்கள் சூழ்ந்திருந்தாலும் யமனைத் தடுத்து நிறுத்த முடியுமா? சொல்லும், ஜோதிடரே! சொல்லும்! நீர் ஜோதிடம் சொல்வா விட்டாலும் தான் சொல்லுகிறேன். சக்கரவர்த்திக் கும் அவருடைய குமாரர்கள் இருவருக்கும் இன்றைக்குப் பெரிய லண்டம் காத்திருக்கிறது. யாருடைய அவர்களோ நெருக்கி நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சக்கரவர்த்தியின் யமன் பறமூர் மாளிகையைச் சேர்ந்த பொக்கிஷ நிலவளையில் மறைந்திருக்கிறான், அருள்மொழியின் யமன் யானைப் பாகையுடைய அங்குசத்திலே ஒளிந்திருக்கிறான். அவர்கள் இருவரையும் தடுத்து நிறுத்திச் சக்கரவர்த்தியையும், பொன்னியின் செல்வனையும் காப்பாற்றுவது உம்முடைய பொறுப்பு. என்னுடைய முத்திரை மோதிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு உம் சீடன் தஞ்சைக்குப் போகட்டும்.

நீர் திருவாரூர் சென்று இளவரசருக்கு எச்சரிக்க வேண்டும். செய்வீரா? உடனே புறப்படுவீரா?"

ஜோதிடர் தத்தளித்துப் போனார். பழுவேட்டையருக்குச் சித்தப்பிரமை பிடித்து விட்டதா என்ற சந்தேகம் அவர் மனத்தில் தோன்றியது. ஆனால் அப்படியும் நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை. கூறுவதெல்லாம் அறிவுக்குப் பொருத்தமாகவே இருக்கிறது. ஆகத் திரத்துடனும் பரபரப்புடனும் பேசினாலும் உண்மையைச் சொல்வதெல்லாம் தோன்றுகிறது. இந்தப் பேச்சை யெல்லாம் இளைவ பிராட்டியும் கேட்டுக் கொண்டிருப்பாள். அவளுடைய கருத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எப்படியாவது இந்தக் கிழவரை இங்கிருந்து உடனே அனுப்பிவிட வேண்டும்.

"துரக்கா பரமேசுவரியின் அருளினால் தங்களுடைய கட்டளையை என்னுள் இயன்றவளையில் நிறைவேற்றி வைப்பேன்!"

இப்படி ஜோதிடர் கூறியபோது உள்மன யிருந்து பெண்கள் அணியும் பாதச் சிலம்பின் ஒலி கேட்டது.

"ஆகா! துரக்கா பரமேசுவரி பாதச் சதங்கையை ஒலித்து அருள் புரிகளுள். இனி, நான் கடம்புக்குத் திரும்பலாம். இதோ புறப்படுகிறேன்..."

"தகுதிபதி! பசியா யிருக்கிறது என் றீர்களை? இந்த எலியவன் வீட்டில் அழுது செய்து விட்டு..."

"வேண்டாம், வேண்டாம்! என் பதி தாகம் எல்லாம் பறந்து போய்விட்டன.

தினகத்து நின்றபோது, இளைய பிராட்டி எழுந்த நின்று. "ஐயா, எனக்கு ஒரு வரம் கொடுத்து அருள வேண்டும்!" என்றாள்.

"இளவரசி! என்னைச் சொல்கிறாய் போலத் தோன்றுகிறது. வேண்டாம். என்னுடைய பாங்குச் செயல்கள் எல்லாவற்றையும் பாராட்டி என்னைத் தான் நன்கு உணர்ந்து கொண்டேன். அவற்றுக்கு என்ன பிரயோசனத்தம் செய்து கொள்வது என்றுதான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்கு முன்னால் இன்னறையக் கண்டத்திலிருந்து சொழ குலத்தைச் சேர்ந்த மூன்று பேரையும் தப்பிவிட்டதாக வேண்டும். உன் தந்தைக்கும் சகோதரர்களுக்கும் இன்று தீங்கு ஒன்றும் நேரிடாமலிருக்க வேண்டும். அதற்கு எனக்கு உதவி செய். இன்று ஒரு நாள் போகட்டும். நாளைக்கு நானே உன்விடம் வந்து எனக்குத் தண்டனை என்ன? பிரயோசனத்தம் என்ன என்று கேட்பேன்!" என்றார்.

"ஐயா! தங்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கலாம். பிரயோசனத்தம் சொல்வோம், நான் முற்பட மாட்டேன். தாங்கள் என் பாட்டினரின் மனதானத்தில் உள்ளவர். என் தந்தையின் போற்றுதலுக்கு உரியவர். உன்மையாகவே தங்கவிடம் ஒரு வரம் கேட்கிறேன்..."

"அப்படியானால், உடனே கேள் அம்மா! வேறும் பேச்சுப் பேசுவதற்கு இப்பொழுது நேரமில்லை."

"கொடுப்பதாக வாக்களிப்புகள்!"

"உனக்கும் உன் குடும்பத்துக்கும் நான் செய்து விட்ட துரோகத்துக்கு நான் கொடுக்கக் கூடியது எதுவும் உடாகாது. நீ எது கேட்டாலும் கொடுக்கிறேன். சிக்கிரம் கேள்!"

"இளைய ராணி நத்தினி தேவியைத் தாங்கள் ஒன்றும் செய்வதில்லை என்று வாக்கு அளிக்க வேண்டும். அதுதான் நான் கேட்கும் வரம்!"

"அம்மா! இது என்ன விடையாட்டா? விடையாட்டம் இதுதான் சமயம்? என் முதுமையப் பிரயத்தலில் நான் புத்தி கொட்டுப்போவது உன்மையதான். அதற்காக என்னை முழுப் பைத்தியக்காரனாகிவிட்டப் பார்க்கிறாயா? அந்தச் சதி காரிக்கு நான் தக்க தண்டனை கொடுக்கா விட்டால், மற்றச் சதி காரர்களை எப்படித் தண்டிக்க முடியும்? என் கைவினால் அவர்களைக் கொன்றுவிட்டுத் தான் மறு காரியம் பார்க்கப்படும். என் மனத்தில் உள்ளதை வெல்லாமல் சொல்லிவிட்டு, இந்தக் கிறவனை அவனாகக் கண்டி வரையில் ஏமாற்ற முடியவில்லை. வென்பதை எடுத்துக் காட்டி விட்டு, அவனை என் வானினுமேயே

கொண்டவிலும் துடிக்கத்திலும் செலவடையாத "தேவ லட்சுமி". பிடி யோவனின் தாய் வரம் விவரமாக குறித்து.

சுமே. வ.உ.சி. - 'பாணி'

வெட்டிக் கொல்லுவேன். அதற்குக் குறைந்த தண்டனை எதுவும் அவளுக்குக் கொடுத்தால் நியாயம் செய்வதற்கு மாட்டேன். அதற்குப் பிறகு, எனக்கு என்ன நியாயமான தண்டனை என்பதையும் யோசிப்பேன். போ அம்மா! போ! உன் தந்தையையும் தம்பியையும் இன்று வரப்போதும் கண்டத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு வேண்டிய பிரயத்தனம் செய்!..."

"செய்கிறேன். ஐயா! ஆனால் என் சகோதரியைப் பாதுகாக்கவும் முயற்சி செய்ய வேண்டாமா? இளைய ராணி தத்தினி என் சகோதரி. அவளுக்குத் தாங்கள் என்ன தீங்கு செய்தாலும் அதுவும் சொழ குலத்துக்குச் செய்த துரோகமாகும்!"

பழுவேட்டையார் எவ்வளவு கடத்த தினகப்பில் ஆழ்த்தார். "நான் இன்னமும் எனது கண்ணுகொண்டிருக்கிறேன்?" என்று அவருடைய உதடுகள் முணுமுணுத்தன.

"இல்லை. இல்லை! தாங்கள் எனது காணவில்லை. தாங்கள் காண்பதும் கேட்பதும் உன்மையதான். சிறிது யோசித்துப் பாருங்கள். பழைய சம்பவங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள். என் சகோதரன் அருள்மொழி வர்மனைக் காவலியில் முழுவிப் போகாமல் ஒரு மாதரசி காப்பாற்றியது நினைவு இருக்கிறதா? அவள்தான் இளைய ராணி நத்தினியின் தாயார். இளைய ராணியைத் தாங்கள் மணம்புரிந்து அரண்மனைக்கு அழைத்துக் கொண்டு வந்த நாளில் என் தந்தை நினைவிழந்து விழுந்தது நினைவிருக்கிறதா? இளைய ராணியின் அரண்மனைக் காண்பதாக நினைத்தே சக்கரவர்த்தி முர்ச்சை அடைத்தார். அவன் இறந்து

விட்டதாக வேறு காவம் என்னிடக் கொண்டுத்தார். ஆகையால் திடீரென்று இளையராணியைப் பார்த்ததும் ஞாபகத்தை இழந்தார்...."

பழுவேட்டையருக்கு வேறுபெயர் சம்பவங்களும் நினைவுக்கு வந்தன. நன்னீரில் நத்தினியை அவர் கத்தர சோழ சக்கரவர்த்தியின் மூன்றாம் கொண்டு போய் நிறுத்தியதும், அவனைக் கண்டு சக்கரவர்த்தி அவறியதும், அதற்கு நத்தினி கற்பித்துக் கூறிய காரணங்களும் அவருக்கு அப்பொழுது நினைவு வந்தன.

"தாயே! நீ பேசுவது விடையாட்டு அல்ல என்பதை உணர்விறேன். விதிவின் விடையாட்டுத்தான் மிக விசித்திரமாக விருக்கிறது. இளையராணி உன் தமக்கை என்றால், ஆதித்த கரிகாலனுக்கும் அவன் சகோதரியாகிடுன். இந்த உறவு என்ரு மட்டுந்தான் தெரியுமா? இன்னும் யார் யாருக்கெல்லாம் தெரியும்? சக்கரவர்த்திக்குத் தெரியுமா?"

"சக்கரவர்த்தி இரண்டு தானைக்கு மூன்று வகையில் என்னுடைய பெயர் வந்தே இறந்து விட்டதாகவே என்னிடக் கொண்டுவருத்தார். முந்தாநான் அத்த மூதாட்டி நேரில் வந்தபோதுகூடப் பேசு என்று என்னிடம் விளக்கை விட்டு எறித்தார். பிறகுதான் நம்பினார்..."

"அதைப் பற்றிக் கேட்கவில்லை, அம்மா! இளையராணி தன் சகோதரி என்பது கரிகாலனுக்குத் தெரியுமா?"

"அவனுக்கு இதற்குள் தெரிந்திருக்க வேண்டும். எனக்கு அவன் வானார் குவத்து வீரர் ஒருவரிடம் ஒங்கோடுத்து அனுப்பி விடுத்தான். அவரிடம் நான் சொல்லி வந்துப்பின்னே..."

"ஆகா! வந்தியத் தேவன் வல்ல வகையாகச் சொல்லியிருவாக்கும்!"

"ஆம், ஐயா!"

"அவன் கரிகாலனிடம் சொல்லிவிருப் பான், என்று தோன்றவில்லை. சொல்லி விருந்தாலும் கரிகாலன் நம்பியிருக்க மாட்டான். எனக்கே நம்பிக்கை உண்டாகவில்லையே? அவன் எப்படி நம்பு

வான்? இளையராணிக்கு இச் செய்தி தெரிந்திருக்க முடியாது. தெரிந்திருத்தாலும் பயனில்லை. சதிகாரர்கள் வேறு விதத்தில் தங்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளப் பார்ப்பார்கள். இன்றிரவு அதற்குக் கட்டாயம் முயற்சி செய்வார்கள். அம்மா! நீ தெரிவித்த செய்தி என்னுடைய பொறுப்பை இன்னும் பயங்கரமாக்குகிறது. இளையராணி நத்தினி சகோதர நரத்தி செய்யாமல் பாதுகாக்கும் கடமை எனக்கு ஏற்படுகிறது. நான் உடனே கடம்பூர் போகிறேன். நீங்கள் வந்த ரதத்தை எடுத்துக் கொண்டு போகிறேன். சக்கரவர்த்திக்கும் பொன்னியின் செல்வனுக்கும் ஒன்றும் நேராமல் பாதுகாப்பது உன்னுடைய பொறுப்பு!" என்றார்.

"ஐயா! நாங்கள் கவனிப்பது வேண்டாம்! நான் இப்போ தஞ்சைக்குப் புறப்படுகிறேன். பழையாறையிலிருந்து வாகனம் தருவித்துக் கொண்டு போகிறேன். பொன்னியின் செல்வனைப் பற்றிச் சிறிதும் கவனிப்படத் தேவையில்லை. அவன் பிறந்த நாளும் வேளையும் அவனைப் பாதுகாக்கும்!" என்றான்.

"பெண்ணே! ஜோதிடத்தை நம்பி அனாத்கிரகத்தாக இருந்து விடாதே! ஜோதிடர்கள் மனத்திற்குள் உண்மை தெரிந்தாலும் வெளிப்படையாகச் சொல்ல மாட்டார்கள்! இரண்டு பொருள் தொனிக்கும்படி ஏதேனும் கூறி வைப்பார்கள். காரியம் நடந்த பிறகு, "மூன்வமே சொன்னவிலையா?" என்பார்கள். ஜோதிடத்தை நம்பினாலும் ஜோதிடக்காரர்களை நம்ப வேண்டாம்!" என்று போகிற போக்கில் ஒரு சொல்லத்தைப் போட்டு விட்டுப் பழுவேட்டையார் வெளியேறினார்.

அவர் அப்பால் சென்று சில வினாடி நேரத்துக்கெல்லாம் ஆழ்வார்க்கடியான் உன்னை பிரவேசித்தான்.

"ஆம், ஆம்! தருதிகாரி கூறியதை நான் ஆமோதிக்கிறேன். ஜோதிடத்தை நம்பினாலும் ஜோதிடக்காரர்களை நம்ப வேண்டாம்!" என்றான். (தொடரும்)

காங்கிரஸ். ஆர். செ. எம்.எஸ். பதம் பூஷன் விருது கிடைத்தது. அன்று சேவதூர் நாயனாரின் ஆர். செ. நாயனார் ஒரு வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பி இருந்தார். வாழ்த்துக்கு விடையை எழுதின பதம்:

"உங்கள் வாழ்த்துக்கு நன்றி. வடகம் னுக்குப் பரிசு இவ்வ. தமது அரசியல்வாதி களும், மத்தியிலும் செய்துள்ள தவறுகள்தாம் எனக்கு இந்தப் பரிசை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கின்றன."

கடகம் ஆட்சி இத்தியா - முத்து

மாதம் நான்கு. ஐந்து. ஆறு
மேதுவாத் தவழ்ந்து உதைக்கும் பாரு

முன்னவது மாதத்திலிருந்து. உங்கள் குழந்தையின்
போஷாக்குக்குப் பால் மட்டுமே போதாது. உங்கள்
குழந்தைக்கு பாரெக்ஸ் தேவை—அதாவது, தி.
உணவு ஊட்ட முத்தர் படி. பாரெக்ஸிலுள்ள புரதச் சத்து உங்கள்
குழந்தையின் பென்ஸையான ஜீரணத்திற்கு மிகவும் உகந்தது.

பாரெக்ஸ் புத்தகத்தை இலவசமாகப் பெற, 25 மைல் தபால் திரையை
கூட்டி, டிரைட்மென்ட் K-1, த.பெ. 18558, பக்பால் 18 டிரைட்.பி.
என்றுக் குவலிக்கு கடிதம். (சுத்த மொழியில்
பென்ட்மென்ட் தெரிவிக்கவும்).

சீரான உம் வளர்ச்சிக்குக் குழந்தையின் முதலாவது தி உணவு.

பாரெக்ஸ்® - கன்ஸ்டிபிள்

CNGR-13-203 YAN

ராமாயணம்

ராஜாஜி

“சீதைையை நீர் கொண்டு வந்தது முதற்கொண்டு ஈக்கா நகரத்தின் நாளும் மற்றவர்களும் அபசகுனங் களையே காண்கிறோம். ஹோமாக்ளீ வளர்க்கும் போது எரிய கேள்புய லுறையில் எரியவிடும். சரீலா வத் திரங்களுடன் அவி கொரித்தாலும் அக் கிலி லுள்வதிவீ. பூனா த்தவகனில் பாம்புகள் காணப்படுகின்றன. வதவேத் தியச் சாமாங்களில் ஏறுப்பு மோய்க் கிறது. பகர்கள் பாக் சரீலாகக் கறப்ப தில்லை. வானங்கள், குதிரைகள், ஓட்ட கங்கள், கோவேறு கழுதைகள் உண்னாழும் விபரீதமாகவும் நடந்து கொள்ளுகின்றன. வயத்தியம் பவிக்க வில்லை. காக்கைகள் நகரத்து விமா னங்கள் மேல் கூட்டம் கூட்டமாக

கூட்டார்ந்து அவகவுணமாகக் கத்துகின் றன. கழுஞ்சுளும் வட்டமிட்டுக் கொண்டு சஞ்சக் குதிகள் அறிந்தவர் களுக்குக் கலலை உண்டாக்கி வருகின் றன. தனிகள் ஊருக்குள் பிரவேசித்து அகாலங்களில் ஊரில் விட்டு விடும் நன்.

காட்டு மிருகங்கள் தக ரத்துக்குள் நடமாடு கின்றன. இவையெல் லாம் தமக்கு மிகப் பெரும் அபாயமும் தட்டமும் வரலிருப் பதைக் குறிக்கின் றன. இதை நாம் அகட்சியம் செய்வக்

கூடாது. சீதைையைத் திருப்பி அனுப்பி விடு வீர். அவனைக் கொண்டு வந் தது முத்தம்

இந்தக் கெட்ட குறிகள் காணப்படு
கின்றன. மற்றவர்களையும் விராஜித்துப்
பார்ப்பீர். நான் சொல்லும் அவலக்ஷ
ணக் குறிகள் நிவர்த்தி உண்டாயி
டுங்கையா என்று. நான் சொல்லுவதை
ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று
தீர்மானித்தாலும் என் பேசில் கோபித்
துக் கொள்ள வேண்டாம். வினாடி விரை
தந்தைச் சம்பாதிப்பதில் பயனில்லை.
சேதனைப் திருப்பித் தந்துவிட்டுச் சுக
மாக இருப்போம்'' என்று மிகப் பணி
வுடன் சொல்லுள் விபீஷணன்.

''ஒரு நாளும் முடியாது! சேதனைப்
திருப்பித் தரும் பேச்சுப் பேச வேண்
டாம். இந்த எதிரியை நான் பேசி
தாசப் பொருட்படுத்தவில்லை. தமக்கு
ஒரு பயத்தையும் நான் காணவில்லை. நீ
போகலாம்!'' என்று ராவணன்.

இவ்வாறு பிடிவாதமாக இருந்த
போதிலும் சேதனைப் பற்றித் தன்

னுடைய ஆணை நிறைவேற்றவில்லை
என்றும், தெருங்கிய உறவினர்களும்
தன் காரியங்களைக் குற்றமாகக் கருது
கிறார்களே என்றும் கண்ட ராவணன்
சாத்தியை இழந்தான். ஆனால் அனந்தக்
காட்டிக்கொள்ளாமல் மறுபடியும் சைப
கூட்டினான். காமமும் கோபமும்
புத்தியை நேர் வழியில் செலுத்தாமற்
போனாலும் நான் செய்ததில் தவறு
இருப்பதை உணர்ந்து மற்றவர்களோடு
ஆலோசனை செய்வதில் ஓர் ஆறுதல்
கண்டான்.

தங்க மயமான தேசில் ஏறித் தெரு
ளில் சென்றான். மிக உயர்ந்த தூதிக்
குதிரைகள் பூட்டிய தேர், கத்தியும்
கேடவமும் தரித்த வீரர்கள் கண்ணாடி
கவரும் உடுப்புகள் அணித்து முன்னும்
பின்னும் இரு பக்கங்களிலும் சென்
ருர்கள். சிறை தேர், பாண்டி, குதிரை
முதலிய வாகனங்களில் ஏறிப் பயங்கர
மான தேர்மரம், கோடரி, சூலம்

முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்து ராவணனுடைய தேருக்குப் பின்னால் சென்றார்கள். சங்கம், பேரி முதலிய போர்வாத்தியங்கள் மூழங்கின். ராஜா வீதியில் வங்கேசன் பரிவாரத்துடன் இப்படி வெகு கம்பீரமாகச் சென்றபோது வழியில் தின்றவர்கள் எல்லாரும் கூட கூப்பித் தலை வணங்கி நமஸ்கரித்து வெற்றி கோஷங்கள் செய்தார்கள். திக்குகள் தடுங்கும்படி சங்கங்களும் பேரிக்களையும் கோஷிக்க ராஜபேர்திரை சைபக்குள் பிரவேசித்தான்.

தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் செய்யப்பட்ட தூண்டளும், சிறத்த விரிப்புக்களும், மலனுடைய சிற்பமும், சாமரத்தியமும் விளங்கிய அத்த மண்டபத்தில் வலஞ்சிய சிம்மாசனத் தின் மேல் ராவணன் அமர்ந்தான். தூற்றுகளைக்கொண்ட பிராசங்கம் சைபக்குக் காலவாட்டினாள் நின்று. ராஜசேத்திரன் உத்தரவின்படி ராஜச வீரர்கள் ஆவிரக்கணக்காக வந்து குழியி லிருந்தார்கள். அவர்கள் வந்த வாக ணங்கள் பெருங் கணக்காக நின்று. அவரவர்கள் பதவிக்குத் தக்கவாறு ஆச ணங்களில் உட்கார்ந்தார்கள். புரோகி தர்கள், வேதம் ஒதுபவர்கள் தூற்றுக் கணக்காக வந்து வெகுமாளிக்கப்பட்டு அமர்ந்தார்கள்.

விபீஷணன், கைம், பிரதமந்தன் முதலிய வர்கள் ராவணன்கவரனை வணங்கி விட்டுத் தங்களுடைய ஆசனங் களில் அமர்ந்தார்கள். ஆலோசனைச் சபையில் நிர்வாகிகள், உத்தியோகம் தர்கள் எல்லோரும் வந்து கூடியிருத் தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் மகா தீபுஷர்க்கு, குரர்கள், ராவண பக்தர்கள்.

பரிமளப் பொருள்களின் வாகனை மண்டபத்தில் விசிறி, ஒருவருடன் ஒருவர் போமல் சப்தம் அடங்கிச் சைப கம்பீரமாக, அறிவாளிகளும், மகாபல சாலிகளும், உத்தர வீரர்களும் நிறைத்து தேவேத்திரனுடைய சைபக்கு திகரண விளக்கிற்று.

நீன் ராஜ்யத்தின் மேலதிகத்தைக் கோரினவனும் இயற்கையாகச் சிறத்த அறிவாளியுமான ராவணன் காமத் தின் வேகத்தால் மறைய முத்தான். பெருங் கவலையிலிருந்தாலும்கூட காமத் தாலும் அகங்காரத்தாலும் சரியான யோசனை செய்வ முடியாத நிலையிலிருத் தான். சைபயில் கூடிய தன் பத்துக் களும் தன் தன்மையை விரும்புகிறவர் களுமான ராஜசக் கூட்டத்தைப் பார்த் துச் சொன்னான்:

"எங்கள் வித்தத்திலும் நீங்கள் திறமைசாலிகள். எந்தச் சிக்கலான விஷயத்திலும் சரியான யோசனை சொல்லும் சத்தி வாய்த்தவர்கள். இது வரை நீங்கள் ஆலோசித்துச் சொன்ன எத்த விஷயமும் பயன் பெறாமல் போனதே இல்லை. ஆண்படியால் உங் களை இப்போது கேட்டிறேன். நான் செய்த காரியம் உங்களுக்குத் தெரித் ததே. தண்டகாரம்சயத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்த ஜானகியைக் கொண்டு வந்து விட்டேன். அவள் பேரில் எனக்கு உண்டாகியிருக்கும் ஆசையை நான் அடக்க முடியவில்லை. அவளை நான் திருப்பி அனுப்ப முடியவே முடியாது. இப்போதும் அவள் பேரில் எனக்குள்ள கிருப்பத்தை நீக்கிக் கொள்ள என்னுள் முடியவில்லை. இதை நான் உங்கள் முன் விடையில் ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

"என் கிருப்பத்துக்கு அவன் சம்ம திக்கவில்லை. ராமன் வருவான், தன்னை மீட்பான் என்று நம்பி வருகிறான். அவன் வர முடியாது. உன்னை அவன் அடைய முடியாது. என்னை ஒப்புக் கொண்டு கைமாக இரு' என்று என் வனவோ நான் சொன்னேன். ஒரு வருஷ காலம் கொடு கேட்டான். நாளும் அதற்கு ஒப்புக் கொள்கிறேன். இப்போது உங்கள் யோசனையைக் கேட் கிறேன். என் இஷ்டம் பூர்த்தியாக் கவில்லை. சேதவைத் திருப்பி அனுப்பி விட்டு ராமனிடம் மன்னிப்புக் கேட்க என் மனம் ஒரு நாளும் இசையாது. இது வரையில் நாளும் வீரர்களாகிய தங்களும் எந்த புத்தத்திலும் தோல்வி யைக் கண்டதில்லை. இந்தச் சமூத்திரத் தைத் தாண்டி ஒரு வானரன் எப் படியோ வந்து இந்த நகரத்தைச் சேதம் செய்து விட்டுத் திரும்பினான். ராமனும் வானர சேனையும் உட்கித் தாண்டி வருவது கஷ்டம்; வந்தாலும் எனக்குப் பயமில்லை. தங்களுடைய யோசித்துச் சொல் லங்கள், உடல் எதிரிக் கவரவில் ராம வக்ஷணங்களும் கங்கியனும் அன னுடைய வானரர்களும் வந்திருக் கிறார்கள். ராம வக்ஷணர்களாகக் கொங் றும் உபாயம் சொல்லுங்கள்.

"நான் முத்தியே சைப கூட்டி விடுப்பேன். ரும்பகரிணன் விழித்துக் கொள்ள வில்லை. அதற்காகக் காத்திருந்தேன்" - என்று.

இவ்வாறு காமத்தால் புத்தியிழந்து, தன் கவலையை மறைத்துக் கொஞ்சம் பொய்யும் கயத்து பேசினான். சேத ஒரு வருஷ காலம் கொடு கேட்கவில்லை. தன் கணரவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அவ்வாறு மாற்றிக்கொள்ளான். (தொடரும்)

உணர்ச்சிக்கு வேலி உண்டோ!

“உலகம் கால்பந்தாட்ட வீரர்களால் செக்கோஸ்லோவேகிய வீரர்கள் ஆம் திரேஸிய, துரக்கிழக்கு தாடுஸைப் பிரகாசனத்தை மூடித்து விட்டு வந்து சென்னைவீழ் மட்டும் ஆடிவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்!”

“ஓடுறா! சென்னையின் மகிமை ஒரு படி உயர்ந்து விட்டதாகவும்! செக்கோஸ்லோவேகிய கழுவிய அப்படிப் பிரமாதமான ஆட்டம் காரர்கள் இருக்கிறார்களா?”

“ஓடுறா சொல்கிறேன்: டொக்கியோ ஒலிம்பிக்ஸில் ஆடிய அட்டம் கல்பாந்தென், மெக்ஸிகோ ஒலிம்பிக்ஸில் கலந்துகொண்ட ஜான் ஸ்டீவார்ஸ்க், ஐரான்லாந்து போரஸ், உலகக் கோப்பை கால் பந்தாட்டப் போட்டியில் கலந்துகொண்ட ஜோசப் போம்பா ஆகிய பட்ட பட்ட ஆசாமிகள் ‘செக்’ கால் பந்தாட்டக் கோஷ்டியில் இருந்தார்கள். வேலிகள் நெருங்கியிருந்தால் அபாரமாக ஆடினர்.”

“அப்போ அந்த உலகம் கால் பந்தாட்டக் கோஷ்டிக்கு முன்னால் சென்னைக் கோஷ்டியின் ஆட்டம் எடுபடவில்லையா?”

“முதல் பகுதி நேரத்தில் ஆஜானுபாதுவான ‘செக்’ ஆட்டக்காரர்களைக் ‘செக்’ பண்ண முடியவில்லை. அவர்கள் காலியெய் பற்றி பவலி வந்தது.... மூன்று கோவ்கள் போட்டுத் தமிழகக் கோஷ்டியைத் திறை அடித்தார்கள்!”

“அப்போ ‘ஒன் டைட்’ ஆட்டம் என்று சொல்லித் தொலையுமே!”

“அப்படியும் சொல்லிவிட முடியாது! தமிழகக் கோஷ்டி அடித்த பந்தெய்க்காடு துரநிர்ஷ்டவசமாக ‘கோலர்’ உய் பண்ணிக்க வில்லை! காட்டன் அருமைநாயகம் அருமைவாகத் தமிழகக் கோஷ்டியின் மானத்தைக் காப்பாற்ற ஒரு ‘கோல்’ போட்டார்!”

“போகட்டும்! தமிழகக் கோஷ்டிக்கும், செக்கோஸ்லோவேகிய கோஷ்டிக்கும் தடைபெற்ற ஆட்டத்தைக் காண திறையப் பேர் வந்திருப்பாரா?”

“கேட்டாரேன்! பெரும் கூட்டம்தான். தமிழகத்தில் உள்ள பல செக்கோஸ்லோவேகிய மக்கள் தற்புதி சமேதராகக் குஞ்சு குஞ்சுவாங்குகொடு குழுமி விருத்தினர்கள். தங்கள் பாவனையில் ‘செக்’ ஆட்டக்காரர்களை உந்தாசப் படுத்தினார்கள். ஒவ்வொரு கோலின்போதும் துள்ளிக் குதித்தார்கள்!”

“ஆட்டத்தோடு இந்தக் காட்சியும் உலக ரகமான விருத்திதாக்கும்!”

“சில சமயங்களில் ஆட்டத்தை விடக்கூட இது கவரணியமாக இருந்தது!”

“இரும்புத் திரை” நாட்டிலிருந்து வந்தாறும் உணர்ச்சிக்கு ‘வேலி’ போட முடியாது என்பது செக்கோஸ்லோவேகிய - சென்னை கால் பந்தாட்டப் பந்தயத்தில் நிதரிசனமாகத் தெரிந்தது! — குங்குமணி

“கால்பந்தாட்டக் கோஷ்டிக்கு வேலி உண்டோ!”

“கால்பந்தாட்டக் கோஷ்டிக்கு வேலி உண்டோ!”

உலகம் கால்பந்தாட்ட ‘செக்’ குழுவினை சென்னைக்கு மட்டும் விசேஷமாக வந்து விளையாடிவிட்டுப் பந்தாட்கள். நெருங்கிய வீரம் வீழ்ந்தது. ஆனால் இந்த உலகம் கால்பந்தாட்டக்காரர்களோடு மோதிய தமிழக ஆட்டக்காரர்கள் ஏன் பவந்து பவந்து ஆடினார்கள்! எல்ல ஆட்டக்காரர்கள் கூட “ஒய்” என்வெதன் வரணம் எவ்வோ?.....

காணிக்கை

அதிலாயம் 39

ஆர்வி

யாமின்கு ராத்திரி பெல்லாம் அடிக்கடி விழிப்பு வந்தது. என்னவோ உள்ளூற ஒரு தவிப்பு. நினைத்து நினைத்து நெஞ்சு காய்த்து போயிற்று. எத்தனை தடவைதான் தண்ணீர் குடிப்பது! ஒரு பக்கம் பிறந்த மண்ணைப் பார்க்கப் போகிறோம் என்று உற்சாகம்; மறு பக்கம் இந்தச் சண்டை விட்டு எப்படித் தனியாகப் பிரித்திருப்பது என்று வேதனை. அவன் புரண்டு புரண்டு படுத்தான்.

இவனுடைய தவிப்பைச் சிறிதும் அறியாத பாஸ்கரன் பக்கத்துக் கட்டியில் அட்டகாசமாய்ப் படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு அவனுக்குக் கொடூரம் தாபமுமாக இருந்தது. "ஆண்களே இப்படித்தான்; ஒரு வேளை யும் இவ்வாமல் தூங்குவதைப் பாரேன்" என்று நெஞ்சுக்குள்ளாகக் கடித்து கொண்டான்.

அந்த ஊருக்கு அழைத்துக் கொண்டு போக வந்திருப்பதாகச் சொன்னபோது அவனுக்கு உண்மையில் ஆனந்தமாகத்தான் இருந்தது. கல் பாண்டமாவதற்கு முன்பு ஊரில் உள்ளவர்கள் எத்தனை துரத்தலுக்கு வம்பளத்தார்கள்! அவர்கள் எல்லாரும் இப்போது தன்னுடைய செளபாக்கியத்தைப் பார்த்தால் என்ன பேசிக்கொள்வார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும்போல் இருந்தது. அப்பாவைப் பார்க்க வேண்டும் போல இருந்தது, அனலும் பாஸ்கரனும் சந்தித்துக் கொண்ட அம்பிகையின் சந்திதியைப் பார்க்க வேண்டும் போல இருந்தது. துணிந்து தன்னைத் தங்கள் குடும்பத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளக் காரணமாக இருந்த பாஸ்கரனுடைய அண்ணாஸையும் மண்ணியையும் பார்க்க வேண்டும் போல இருந்தது. அம்மாவின் வீதியை மடியில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு விரைகளால் மீட்ட வேண்டும் போல இருந்தது. ஆகை நீர வெட்சப் படாமல் முருகனையும் கண்ணையும் குறும்புக்காரக் குழந்தைகளாக வைத்துப் பாடிப் பார்க்க வேண்டும் போல இருந்தது. புனியம் பூவையும் சிதவைக் கொழுந்தையும் தின்று பார்க்க வேண்டும் போல இருந்தது. ஐயிப் பூவைப் பறித்துத் தொடுத்து, கையாமி பட்ட

துக்குச் சாத்திவிட்டு, பிறகு அனை எடுத்துத் தலையில் சூட்டிக் கொண்டு சிவந்த உதட்டையும் சிந்தாரப் பொட்டையும் எண்ணுமுனின் முன்னால் நின்று சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டும் போல இருந்தது. இதை பெல்லாம் ஒசைப் படாமல் எட்டிப் பார்த்துவிட்டுப் பின்னால் வந்து தின்று புண்ணைச் செய்து பாஸ்கரனைக் கற்பனை செய்து பார்க்க வேண்டும்போல இருந்தது. ஒருவரும் இவ்வீடு பென்சிற துணிச்சலோடு தன்னை அணைக்க வருகிற அவன் கையைப் பிடித்து இடைத்துக்கு முறுக்கிவிட வேண்டும்போல இருந்தது. அது முடியாமல் மூச்சுத் திணற வேண்டும் போல இருந்தது. அவனிடம் தோல்வி பேற வேண்டும் போல இருந்தது. அந்தத் தோல்வியில் இப்பத்தின் சிகரத்தை எட்டிப் பிடிக்க வேண்டும் போல இருந்தது....

ஆனால் அதே சமயத்தில் இன்னொரு பக்கத்தில் இந்தப் பாஸ்கரன் விட்டுத் தன்னால் எப்படியும் பிரிந்து இருக்க முடியும் என்று மனப்பாசையும் இருந்தது. பாஸ்கரன் பக்கத்தில் இருப்பதற்கு சுடாக வேறு எதுவுமே இருக்க முடியாது என்பதும் நிச்சயமாக இருந்தது. ஒருவேளை அவன் வருவதற்குச் சற்றுத் தாமதப் பட்டுப் போனால் கூடப் பொறுக்க முடியாமல் போகிற நிலைமையில் பிறத்த வீட்டுக்குப் போவதாவது, சீராடுவதாவது!

யாமினி கோபமாக அவன் படுக்கைக்கு அருகில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு ககமாகத் தூங்குவதன் தலையை எதிர்த்துக் கவித்து விட்டான். அவன் திருவனந்த புரத்தில் வாங்கி அணிவித்திருந்த மோதிரத்தில் தலைமேலிர் ஒன்று சிக்கிக் கொண்டு இழுத்த இழுப்பில் முண்டிக் கொண்டே அவன் கண்ணை விழித்து அவனைப் பார்த்தான். தூக்கம் பிடிக்காமல் அருகில் வந்து உட்கார்ந்து வம்புக்கு வருகிற அவனுடைய மன நிலை அவனுக்கு உடனே புரிந்தது.

"ஏன், உனக்குத் தூக்கம் வரவில்லையா?"

"எப்படி வரும்?"

"அதான் அடுத்த வாரமே நான் வந்து உன்னை அழைச்சிண்டு வந்துடறதாகச் சொன்னேயே—"

"அதனாலே இப்பக் கவலை யில்லாமே தூங்கச் சொகிறேனா?"

"பின்னே முழிக்கண்டே இருக்க முடியுமா?"

"என்குலே இரண்டுமே முடியல்கவே! ஒரு வாரம் பத்து நாள் போல என்னை விட்டு விட்டு உங்களுளையே தனிவா இருக்க முடியுமா?"

"முடியுமோ முடியாதோ இருந்து தாலே தீரணும்!"

"ஒன்னு செய்தாக் என்ன? நீங்களும் எங்கெடுடே வந்திருக்கனோம்? நாத்து நாட் பேருக்கு இருந்துட்டு, சேரித்தாப்பலேயே திரும்பிடுவோம்!"

"அது எப்படி முடியும், யாமினி? இந்த நாத்து நாளிலே என்னெங்குலாம் ஆமிருக்கு, இன்னும் எத்தனை வேலை விருக்கு எனக்கு—உனக்குத் தெரியாதா? இந்தச் சமயம் நீ ஊக்குப்ப் போறதே தவறு. ராத் திரி—பதல் பாரிக்காமே தான் தொழிற்சாலை தீர்மானப் பணியிலேயே

இருக்கவேண்டி யிருக்கும். புது பூலிட்டுக் கிண நிர்மானித்து அவற்றை, ஓடவைக்கணும். தொழில் மந்திரி வந்து தொடங்கி வைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளாம் செய்வணும். எல்லாம் ஒழுங்கு செஞ்சு, சரி பாரிக்கணும். நான் எப்படி வர முடியும்?"

"முடியாதுதான். ஆனால் நான் இல் வேன்னுட்டு விட்டுக்கே வராமல், வேனா வேலைக்குச் சாப்பிடாமல், பட்டிலி விடத்துண்டு, கண்ணு முழிக்கிண்டு உடம்பைக் கெடுத்துக்குவேன் போல் இருக்கே!" என்று சொல்லும் போதே உணர்ச்சிவசப்பட்டு அப்படியே சாவந்து கொண்டாள் அவள்.

"அதெல்லாம் மாட்டேன்; கவலைப் படாதே!"

யாமினியைச் சமாதானப் படுத்துவதற்குள் அவனுக்கும் போதும் போதுமென்றாவி விட்ட

டது. இரண்டு மணி நேரம்கூடச் சரி யாகத் தூங்கியிருக்க மாட்டான். மறு படியும் அவன் விழித்துக் கொண்டான். அவனுக்கும் விழிப்பு வந்தது.

“எனக்கு என்னவோ அந்த அஜிதாவை நினைச்சாவே எரிச்சலாய் இருக்கு. அவன் எதுக்கு எனக்கு அடிக்கடி போன் செய்யுறான்?”

“போன் செய்யுறான், என்ன? எனக்குத் தெரியாதே!”

“அவன் என்னைப் பார்க்க வந்தான். அந்த போல அலுவலர் பார்க்க தான் போகணுமாம். எப்ப வரப் போறென்று இரண்டு மூன்று நாட்களை கேட்டுட்டான்!”

“இவ்வளவுதானே? அதுக்கு நீ என்ன சொல்றே?”

“அந்தை வந்திருக்கிறதனுலே எங்கேயும் அசைவ முடியவில்லை. ஊருக்குப் போயிட்டு வந்தப்பிறகுதான் வரணும்னு சொன்னேன். அப்படிச் சொன்னதும் தப்பாய் போச்சு. எப்ப ஊருக்குப் போகப் போறென்று கேட்டிருக்கா!”

“அவனுக்கு வேறே வேலையிலேயே. பைதனுக்கும் ஆனிலே. உங்கிட்டே சிநேகம் பண்ணிக்கணும்னு நினைக்கிறான் போலிருக்கு!” என்றான் பால்கரன்.

“அதான் எனக்குக் கவலையாய் இருக்கு!”

“இதுக்குப் போய் என்ன கவலை?”

“அதென்னமோ தெரியலை? ஏகக் கவலையா இருக்கு! அவன் யாருங்கிட்டே சிநேகம் பண்ணிக்கணும்னு நினைக்கிறானோ நான் என்ன கண்டேன்?”

பால்கரன் இலேசாகச் சிரித்து விட்டு, “தங்கிட்டே நம்பிக்கை குறைஞ்சால்தான் கவலை உண்டாகும். தன்னம்பிக்கை இருக்கிற வரையிலே கவலையுமில்லை. சோபனுங்கிட்டே இதை நான் பார்த்திருக்கேன்!” என்றான்.

“அவன்கூட விபத்து ஆன சமயத் திலே ரெண்டு மூன்று மாதம் உண்டாகி யிருந்தான், இல்லையா?”

“சரி சரி, அதையெல்லாம் இப்பப் போதோ! பொழுது விடியறதுக்குள்ளே கொஞ்ச நேரமாவது தூங்கு!”

யாமினிக்கு உடல் தெம்பு குறைந் திருப்பதுபோல மனத் தெம்பும் குறைந் திருப்பதை உணர்ந்து இரக்கப்பட்ட டான் பால்கரன். அவனுக்கு என்ன பயமோ தெரியவில்லை. தூக்கத்தில் கூடத் தன் கையை விடாமல் பற்றிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. கையை விடுவித்துக்

கொண்டால் அவன் தூக்கம் கிடைத்த னிருமோ என்று போதிருந்துவிட்டான்.

மிறுநான் முழுவதும் அவனுக்கு வேலை கடுமையாக இருந்தது. ஒரே சமயத்தில் மூன்று டூனிட்டுகளில் வந்திரங்களைப் பொருத்தும் வேலை அவனுடைய மேற் பார்வையில் நாட்து கொண்டிருந்தது. போன் வாரமெல்லாம் குளியமாய், வெறிச்சென்று இருந்த இடமெல்லாம் இப்போது கீதாயும் கம்பிரமாய், ஆட்களும் வந்திரங்களுமாக அடி யோடு உருமாறி விளங்கியதைப் பார்த்து அவனே ழுரித்துப் போனான். இத்தனை வந்திரங்களையும் கருகிகளையும் இத்தக் குறுகிய கால அளவில் எப்படி வாங்கிச் சேர்த்தோம் என்று அவ னுக்கே விவரப்பாசலும் மலைப்பாசலும் இருந்தது. சாயங்காலம் சிறிது நேரம் ஒய்யு விடைத்த போது அவன் சுற்றிலும் ஒரு நோட்டம் விட்டுக் கொண்டிருந்த போது பின்னால் யாரோ நடத்து வருகிற ஒசை கேட்டுத் திரும் பிப் பார்த்தான்.

“ஹலோ!”

“ஹலோ அஜிதா. எங்கே இப்படி. இவ்வளவு தூரம்!” என்று ஆச்சரியத் தொடு கேட்டான் அவன்.

“என்ன பால்கர், இன்னும் இன் கேயே இருக்கே? ஏழ்ரை மணிக்கு இவ்வே வண்டி? யாமினி ஊருக்குப் போவதாகச் சொன்னுளே, நீ விட்டுக் குப் போகல்லியா?”

“இதோ, போகணும். புறப்பட் டுண்டே இருக்கேன். ஆனால் நீ எங்கே இத்தப் பக்கம்...?”

“என்னமோ வந்தேன். இத்தப் பக்கம். என்னைப் பத்தி என்ன இப்ப? நீ போய் உன் மனைவியை வண்டியேற்றி அனுப்ப வேணுமா? ஒரு வேளை பிரயா ணம் ரத்தாயிடுத்தோ?”

“அதெல்லாம் இல்லை. இத்தனை நாழி வேலையிருந்தது போகல்வே. இப் பத்தான் போகணும்! புறப்படறதுக் குத்தான் இருந்தேன்!”

“அப்ப நீ புறப்படு. வந்ததுதான் வந்தேன், என்ன புதிய வேலைகள் முடிந் திருக்குன்னு பார்த்துட்டுப் போறேன். அதையெல்லாம் பார்க்கலாமோ, இல் லையோ?”

“ஓ — தாராளமாய்!”

ராஜேஷைக் கூப்பிட்டு அஜிதாவுக்கு எல்லாவற்றையும் விளக்கிக் காட்டச் சொல்லிவிட்டு அவன் வண்டியை எடுத்த டுக் கொண்டு புறப்பட்டான். உள்ளூற நேரம் சுழித்து வந்ததற்கு யாமினி ஏதா வது சொல்லப் போகிறானே என்று யோசனைதான். ஆனால் அவன் ஒன்றும்

சொல்லவில்லை. ரவினுக்குப் போகிற ஏற்பாடுகளில் அவன் தீவிரமாக முனைந்திருந்தான்.

வண்டியில் ஏறிப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்ட பிறகுதான் அவன், "நான் ஊருக்குப் போறது உங்களுக்குப் பிடிக்கல்லவோ, இல்லைவா? அதனால் தான் சாப்பிடக்கூட வர ம் லே?" என்று கேட்டான்.

"அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை" என்றான் பாண்டிரன்.

"எப்படி விருந்தாளும் சரிதான். நான் இல்லைவேன்னு அறாவசியமாகக் கண் முழிக்க வேண்டாம்; சாப்பிடாமல்

உடம்பைக் கெடுத்துக்க வேண்டாம். இங்கே திரும்பி வருகிற வரையில் எங்கு ஊரிலே இருப்பே கொன்னாது" என்றான் யாமினி.

"சரி சரி, நீ கவலைப்படாமல் போயிட்டு வா!" என்றான் பாண்டிரன்.

"அஜிதாவுடனே என்னை வழியனுப்பி வைக்கிறதுக்கு ஸ்டேஷனுக்கு வந்ததாச் சொல்லிவிடுக்கான்!"

"இதோ, வந்து நிற்கிறேனே!" என்று அஜிதா திற்பதைச் சுட்டிக் காண்பித்தான் பாண்டிரன்.

அஜிதா வேறு எங்கேயோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்!

அந்நிபயம் 40

அஜிதாவின் பார்வை வேல்னாம் வேறு எங்கேயோ இருந்தாலும் என்னமெல்லாம் திசை சேகரமய்தான் மயித்திருந்தது.

"உனக்கு நினைவிருக்கா பாண்டிரன், அந்த மொரீஷஸ் மாணவியை? அவன் இப்ப எங்கே இருக்கானனு தெரியுமா?" என்று கேட்டான் அஜிதா.

"தெரியாதே, எங்கே இருக்கான் அவன் இப்போ?" என்றான் பாண்டிரன்.

"அவனைக்கூட நீ ஒரு நடவை படுவையில் விடப்போது பார்த்தாயாமே... எங்கிட்டே சொல்லிவிடுக்கான். அவன்தான் இப்ப எங்க மாமனுக்கு அந்தரங்கக் காரியதரிசி. பிட்டத்தட்ட அவன் கைக்குள்ளேதான் இருக்கார் அந்த மனுஷன். வயசு அறுபதாறதது. இன்னும் தம்மை வாலிபமாததான் நினைச்சுக்கொள்கார். நான்தான் அவனை அங்கே கொண்டு போய் முதல்வேசேர்த்தேன். அவன்தான் இப்ப எனக்கு முதல் எதிரியாக இருக்கிறவன். மாமனார், கணவர் என்னாரும்கூட அவனுக்கு அடுத்தபடிதான். ரொம்ப ஸ்கீமிங்! தந்திரசாலி. நான் இருந்ததால் ரொம்ப இடைஞ்சலு என்னை விரட்ட ஏற்பாடு பண்ணி விட்டவனே அவன் தான். ஆனால் அவன் பேசறதைப் பார்த்தால் யானுமே ஏமாந்து போக வேண்டியதுதான். அத்தனை சாதுவா வருணி மாதிரி பேசுவான்... அடிக்கடி அவனை நான் இங்கே பார்க்கிறேன். எதுக்கு வந்துட்டுப் போறானனு தெரியல்லவோ. ஒப். பிள்யூ. வி. ஏ.யிலே விசாரிக்கணும். அதுக்குச் சந்தர்ப்பமே கிடைக்க மாட்டேங்கிறது!" என்றான் அஜிதா.

பாண்டிரன் அந்தச் சாக்கில் அவன் ஏன் பம்பாய் போகாமல், சென்னைவிலேயே தங்கி விட்டான் என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவாமா என்று நினைத்

தான். ஆனால் பேச்சு இன்னும் அந்தச் சுட்டத்துக்கு நெருங்கவில்லை என்று கம்மா இருந்துவிட்டான். பம்பாயிலிருந்து வந்திருக்கும் அஜிதா சென்னைக்கு வேறும் கையொடு வரவில்லை. திறைய பணத்தோடுதான் வந்திருந்தான் என்பதை மட்டும் ஜாடையாக அவளுடைய பேச்சின் போக்கிலிருந்து அவன் தெரிந்து கொண்டான். அது கணிசமான தொகையாகத்தான் இருக்கும் போலிருந்தது. ஆனால் அவளுக்கும் அவன் கணவனுக்கும் எதனும் சண்டை என்பதோ அவன் மறுபடியும் பம்பாய்க்கு எப்போது திரும்பிப் போக நினைக்கிறான் என்பதோ புறிராகவே இருந்தன. அதைப் பற்றியெல்லாம் பேச்சுக் கொடுப்பது உசிதமாக இருக்காது என்று தோன்றியதுடன் அஜிதா அதைப் பற்றிப் பேசவே விரும்பவில்லை என்றும் தெளிவாகக் காட்டிக் கொண்டான். ஒரு விதத்தில் அவனுக்கும் அதுதான் சௌகரியமாக இருந்தது.

இவ்வெல்லாம் அவன் ஸ்டேஷனிலிருந்து வேலியே வருகிற போதே குறிப்பாகக் கோடி காட்டிச் சொல்லி விட்டான்.

"நீ ஸ்டேஷனுக்கு வரப் போறது எனக்குத் தெரியாது. நான் எதிர் பார்க்கவேயில்லை!" என்று சொன்னான் பாண்டிரன், அவனிடம் தனியாக.

"சில விஷயங்கள் தெரியாமல் இருக்கிறதே தவ்வது" என்றான் அஜிதா குறும்புச் சிரிப்புடன்.

"சில விஷயங்கள் என்றால் இன்னும் எது எது ஏதாவது ஒண்ணு இரண்டைச் சொல்லேன், கேட்போம்" என்றான் பாண்டிரன்.

"அதாவது கருக்கமாய், கண்ணுக்கு முன்னும் தெரியவது மட்டும் தெரிஞ்சாய் போதும். தெரியாததையெல்

லாம் தெரிஞ்சிக்காமல் இருக்கிறதே நல்லது. அதையெல்லாம் தெரிஞ்சிக்கப் போனால் மனசு வேசப்படும்; இல்லாட்டா வேதனைப்படும். எல்லாமே வாழ்க்கையிலே இன்பகரமா இருந்துடறதில்லே. பாரு. அதுக்குச் சொல்றேன்!" என்றான் அஜிதா.

ஒருவிதத்தில் அவன் பேச்சு நியாயமாகப் பட்டது. எல்லாவற்றிலுமே இதைக் கடைப்பிடிக்கும்படி எச்சரிக்கை செய்வது போலவும் இருந்தது. அதாவது - அவன் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், "இருக்கிறதை இருக்கிறபடி ஏற்றுக் கொள்; அவ்வது விட்டுவிடு. ஏன், எதற்கு எவ்வெல்லாம் ஒரு பேச்சும் வேண்டாம்?" என்று தீர்மானமாகச் சொல்வது போல் இருந்தது.

இவன் பணியை அஜிதா இல்லை; பம்பாய்க்குப் போய்விட்டு வந்த பிறகு பார்க்கிற புதிய அஜிதா என்று அவன் எண்ணிக் கொண்டான்.

"விட்டுச் சாப்பாடு உனக்கு அதுக்குப் போகல்லே? போற வழியிலே நேராட்டல் 'சிங்கா'ரிலே சேர்ந்தாப் பிலே சாப்பிட்டுட்டுப் போனா என்வ? ஒரு நாறுதலா இருக்கட்டும்! நீ என்ன நினைக்கிறே?" என்று திடீரென்று வட்டேஷன் விட்டு வெளியில் வந்ததுமே கேட்டான் அஜிதா.

"ஓ! அது நல்ல யோசனைதான்! எனக்குக் கூடப்படுதான். போகலாமா?"

"எனக்குத் தெரியும். அதுக்குத் தான் கேட்டேன்."

போனூர்கள், பாஸ்காஸுக்கு நல்ல பரி. ஆனால் அஜிதாதான் சரியாகச் சாப்பிடவேயில்லை. பெரும்பாலும் அவனையே எவ்விதத்துக் கொண்டிருந்தான்.

"யாமினி அதிர்ஷ்டக்காரி தான். எனக்கு அவளை ரொம்பப் பிடிச்சிருக்கு!"

"அதைத் தெரிஞ்சிண்டேன்."

"ஆறு அவளுக்குத்தான் என்னை அவ்வளவாப் பிடிக்கல்லவென்று நினைக்கிறேன்!"

"இது என்ன, நான்மட்டும் போட்டுப் பாக்கறியா?"

"அதிலே என்ன தப்பு? உனக்குத் தெரிஞ்சிருக்குமென்று தான் சொல்றேன். என்னைப் பத்தி அவன் உன் விட்டே பேசினதெயில்லியா?"

பாஸ்காஸ் சிரித்தான்.

"நீதானே சொன்னே, சில விஷயங்கள் தெரியாமல் இருக்கிறதே நல்லதுன்னு. நீயே மறந்துட்டியா?"

"இல்லை. நான் ஊகிச்சதை உறுதி படுத்திக்கத்தான் கேட்டேன். அது சரியாப் போச்சு இல்லை!"

இருவரும் வெளியில் வந்து அவரவர் வண்டியில் ஏறிச் கொண்டார்கள்.

"மணி ஒன்பதுகூட ஆகல்லியே, என்ன அவசரம்? அம்மாவுக்குப் போன் பண்ணிட்டாப் போச்சு!" என்றான் அஜிதா.

"அதுவும் நல்ல யோசனைதான். இப்படியே நான் தொழிற்சாலைக்குப் போயிடலாம்...." என்று இதற்கு வந்தான் பாஸ்காஸ்.

அவன் போனில் அம்மாவைக் கூப்பிட்டுப் பேசும் வரையில் அஜிதா பக்கத்திலேயே இருந்தான். ராத்திரி மிகவும் நேரமாகி விட்டால் தொழிலகத்திலேயே தங்கி விடுவதாகவும் கவலைப்பட வேண்டாம் என்றும் சொன்னான்.

"ராத்திரியெல்லாம் எல்லாகுமா கண்ணீரை முழிச்சிண்டு வேலை செய்யறது ரொம்ப இண்டரஸ்டிங்கா இருக்கும்! இல்லையா, பார்க்கறதுக்கு?"

"சந்தேகம் என்ன? கண்ணுக்குக் காட்சியாததான் இருக்கும்!"

"அப்படியானால் ஒண்ணு செய்ய தான் என்ன? நீ ஆட்சேபிக்கவேண்டுமானால் உங்கூட வந்து அதையெல்லாம் பார்க்கிறேனே!"

"நீயா? அதெப்படி முடியும்? அங்கே எத்தனை நேரம் உட்கார்ந்திருக்க முடியும்? நடுநிலை விட்டுக்கு வரணும் போலிருந்தால்? நடு இரவில் தனியாத் திரும்புறதுமே...?"

"எவ்வைப் பத்தி என்ன? அதை நான் பார்க்குக்கறேன். உனக்கு ஒரு ஆட்சேபணையும் இல்லையே! இருந்தால் சொல்லிடு; நான் வரல்லே!" என்றான் அவன்.

"நீ வரதானால் எனக்கும் சந்தோஷம்தான். ஆனால்...."

அவன் வார்த்தையை முடிக்கும் வரையில் அவன் காத்திருக்கவில்லை. விட்டுக்கு கிப்பான் செய்து சனம்மல்கார அம்மாவிடம் சொல்லி விட்டான்.

"புறப்படு; போகலாம். எனக்கு இது வெல்லாம் எத்தனை இண்டர்ஸ்டிங்னு உனக்குத் தெரியாது. என்னை ஒதுக்கி வைக்க நினைக்காதே. நான்கூட ஒத்தானே பண்ண முடியும்-பணத்தாலே-விட்டைக் கணக்கா - அதாவது என் உதவி உனக்குத் தேவையாயிருந்தால்!"

"எனக்கு ஆசை காட்டாதே! அது மீண்டு முயற்சி!"

"அது முடியாதுன்னு எனக்குத் தெரியும்."

"சரி; இளம்பு - போவோம்!"
இருவரும் தொழிற்சாலைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். (தொடரும்)

நீர் பங்களுக்குச் சமீபத்தில் போயிருந்தேன். "இவர்தான் எம்.வி.வி.வின் பிள்ளை" என்று என்னை ஸும்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட ஒரு நண்பனுக்கு என் கண்ணீர் அறிகுறர் செய்து வைத்தார்.

அந்த வயது வந்தவர், "ஹா, ஹா, ஹா" என்று வாய்விட்டுச் சிரித்தார். என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்ததில் அவ்வளவு நகைக்கவை நலுப்பப்படி என்னை இருந்தது என்று எனக்கும் புரியவில்லை; என் கூறவிளங்கும் இடைத்து நின்று.

"எம்.வி.வி.வின் பிள்ளைவா?" என்று கேட்டு, அவர் சிரித்ததில் காரணத்தைத் தாங்களே கேட்காமல் விளக்கினார். "பொலிக் காரைக்குடி தெருக்கிடி நாயன் போலுவதா, வடகூட நாயன் போலுவதா என்பதைப் பற்றிய வழக்கை வைத்து இந்த தூரத்தில் கட்டுரை எழுதியிருந்தார் என் தகப்பனார்.... அவர் பத்தகங்கள் இருக்கிறதா, மறுபடியும் பத்தக வேண்டுகிறீர்" என்றார்.

"எம். வி. வி." என்று ஆங்கில மூன்றெழுத்துக்கு மகாகணம் சீனிவாச சாஸ்திரியார், என் தகப்பனாரின் கைடியாக பூர்த்தி விழாவில் ஒரு விளக்கம் கூறினார். "வதா வேடிக்கையும் விளையாட்டும்" என்று. அந்தச் சம்பவம் என் மனத்தை சீர்ப்ப, கண்ணீர் நெக்கினாலும், காவல்வது வென்றுது என்ற கத்துவதனை அடுத்து கொண்டேன். இங்கே ஓர் உண்மையையும் நான் சொல்லிக் தான் ஆகவேண்டும். என் தகப்பனாருடையே இருந்ததில் அவர் வாதவாய்ததின் மேல்பா ணையோ, அவர் ஆங்கிலம், தமிழ் இரு பாஷைகளிலும் எழுதி வந்த திறனையோ மூல அளவில் அறிந்து கொள்ளாமல் "என்கா அப்பாவுக்கு நம்ம பேர். பிரபலமான 'இந்து' பத்திரிகையிலும், 'ஆவந்த விசுவாசினி'யும் வாராவாரம் அவர் கதை கட்டுரைகள் வந்த கால நிலை போவர்" என்ற அளவுடன்தான்

அவர் திகைப்பை எவ் போட்டிருந்தேன். இப்படி நினைப்பதை மற்ருரு காரணமும் கூண்டு. அது தகப்பனாருக்கு "ஏற்படுத்திய குழந்தை. அவர் வரமுள்ளில் கடைப்பிடித்த வட்சியம்," இருக்கும் இடம் தெரியாமல் காழ் பேசும்கூடம்" என்பதுதான்.

இருப்பத்தினர் எவ்வொருமும் ஒன்றாக இருந்த சரப்பிட உரையும்போது பேசக் கூடக்கூட அவர் வாழ்க்கையில் சில ரகசியம் சம்பவங்களில் சொல்லுகார். அதிலிருந்து அவர் வாழ்க்கை வட்சியங்களைத் தெரிந்து கொண்டதை வைத்துத்தான் இதை எழுதுகிறேன். அவர் அறுபதாம் பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு அவை இந்தியாவிலிருந்தும் அநேக பிரமுகர்கள் அவர் எழுத்தின் மூலம் செல்வ எழுதிய கடிதங்கள், "எம்.வி.வி. பத்திரிக புத்தர்களின் ஏழ்மையே இருக்கக் கூடாது" என்று அவரவை சொல்லார். அறித்து விட்டார். நகுதான் பெருகவாக்கில் அவர் சொன்னார். மதனவில் டிராஸ்டில் இவர் பிரமுக கொண்டிருந்தாராம். இவர் பக்கத் தில் சனிக்கொண்ட "இந்து" பத்திரிகையைப்

எஸ்.வி.வி.

எம்.வி.வி.வின் பிள்ளை

பிரித்து இவர் ஹாஸ்பக் கட்டுரைகளைப் படித்துக் கொண்டேன். "எவ்வோ, எம். வி. வி.வின் ஒருத்தன் வாராவாரம் எழுதருண்டா! விளக்கித் தள்ளுண்டா!" என்று பேசிக் கொண்டாடும், இதை எதற்குச் சொல்ல வருகிறேன் என்றும் அவர் வாழ்க்கையின் அடிப்படையில், "எம். வி. வி. என்பவன் யார் என்று தெரியவேண்டிய அவசியமில்லை. அவன் அநேகம் பேரைச் செல்க வைத்துக் கவலையைக் கொஞ்ச நேரமாவது மறக்கச் செய்கிறான். அதுதான் வேண்டும்" என்று சொல்லுகார். கைடியாகப் பூர்த்தித்ததில் போது "ஆவந்த விசுவாசினி" போல் அவர் அவர் ஆங்கிலம், தமிழ் இரு பாஷைகளிலும் எழுதி வந்த திறனையும் என்னுடைய பிள்ளை அடித்திருப்பாரில் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அந்த ஒரு புனைபட்டதைத் தவிர அவரிடம் வேறு எந்தப் பாடிய விடையாது. அதைத்தான் வாரா கோடே நாளும் கொடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது.

அவர் போயிருந்த போதிலும், வக்கில் தொழில் நுழைக்கத்திற்குப் அவர் செல்லவில்லை. தொழில் நடத்திவிடுந்தான் என்று இருந்திருக்கும் என்று இப்பொழுது நான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஒன்றும் அவர் இருவண்ணு மூலையேயே வக்கிலாகக் காலத்தை 1934ம் வருடம் வரைவிறுப் சமீபத்தார், நகைக்களை எழுத்தாளன் என்ற பெயர் சம்பாதித்ததில் வழக்கிலுள் நிறைவ. வெறுகாது) பிரகாரிக் கார்பேயே இருத்துவிட்டது.

1930ம் வருடம் பிறந்த தார்: 1930ம் மகாந் தார். அவர் தகப்பனார் இவ் வேறுகொளையார்

[illegible]

“இப்ப ஏதாவது வந்திருக்கிறதா?” என்று தலைவர் அவர்கள் தலைவர் கேட்டார். இதைத் தவிர
இல்லை.

“எப்படி இந்த சோதனை வந்தது?”
என்று மேலும் கேட்டதில் பதில் கிடைத்த
வதில் சோலையர்.

“எனக்குத் திருப்பி வேலை வாங்கித் தந்த பிள்ளையைச் செங்கப்பாட்டிலிருந்து தாண்டி வந்து விட்டேனே... ஏ! காதல் ராமா...!” என பெரும் போதிப்புக்குட்பட்ட இந்த மாநில கவித்தந்தைக் கொடுங்காவிரெட்டாப்பா” என்று அப்போதக் கட்டிக் கொண்டு அழுவதிட்ட தாசு ஒரு நாள் காப்பாட்டு நேரத்தில் பழம் காவல்துறைப் பகுதிப் பேசல் ஊர்ந்தவழியில் கொள்ளூர், என் தாத்தாவின்கு ஆரில்காறியோ, அங்குது அலர் பட்ட கங்கம் என்களுக்கு வரக் கூடாது என்கிற எண்ணமே.7 தாசுக்குத் தந்த பிள்ளைக்கும் (இப்பொழுது தாண்டி தாசு) வன் தம்பியுள் இருந்த களவாழியும் ஒருமித்த குணமும் இங்காமல் நடத்தி விட்டார்.

இந்த தீவிரச் சாட்சியை மீட்டு
என்றும் அளித்திருக்கிறார். ஆனால் இந்தநிலை
தயக்கத்துக்கு எட்டாது. ஆகவே சென்னை
என்ற எல்லையோ தாக்கம் தாக்கமோ
செய்ததற்கு, கடைசியில், “உயிர்” என்ற
தலைப்பில் சில சாட்சியை எழுதினார்.

செயலாற்றாத அடிப்படைகளை வைத்து ஒரு
நிறுவனம் எழுதி தான் எந்திர அடிப்படைகள்.
தான் எழுதிய கதைகளுக்குள் எவ்வளவு
நிழப்பிடங்களை சேர்த்த ஒரு கதைதான்.

இம்மாதிரி ஒரே சம்பவங்கள் தவிர அந்நாடு பற்றிய வாழ்க்கை விவரங்கள் ஒன்றும் கிட்டு வகைகளாம் போய் விட்டன. ஆகவே அவர் 1975க்கு மேல் மதுராபுரம் வந்து தீவிரமாக ஊர்வதியாகி, அவர் கல் கோளாறிலுள் எழுத முடியாதபடி, அவர் சொல்ல தான் எழுதி வந்ததின் அவர் எழுத்தின் திறனைக் கொஞ்சம் விரித்து கொள்கிறேன். அன்று காலை பத்து மணிக்கு ஆரத்த நடிகளுக்கு "கல்வான வேலை" என்று தொடர்ந்து எழுதி வந்த தொடரில் அன்றைய வாரத்திலும் அன்றைய தான் செயல் வேண்டுகூறு.

“எங்கடா, எழுதலாம், கிச்சா?” என்று. நான் என்னவதிக் சொல்லுவது? மிதிப்பேன். அப்பொழுதுதான் என் கையிலிருந்துப் பார்த்துப் பின்னக்கு மேலிருந்து பொங்கலாய்க் கிப் போக ஒரு தம்பசி வந்திருந்தார். வெற்றிலையின் கண்ணுப்பைத் தட்டிக் கொண்டு, “அப்பா என்ன டாக்டரின்க் கிருன்?” என்று விசாரம் கேட்டார்.

“சம. ஏ. முடித்ததிலிருந்து ‘சிவரத்’ செய்
கிறேன்!” என்று தங்கலர்.

"சத்த சாப்பிடுகிறாயா?" என்று.

“தாமதமான காலத்தின் கனம் காந்தியை
எனப் பற்றி” என்றார் அத்தவர். கொஞ்ச
நேரம் பேசியிருப்பேன் போய்விட்டார்.

“எங்கடா, எழுந்தாமா?” என்று என்னைப் பார்த்துக் கேட்டார். அந்த காரத்தில் “உங்களை வேலை”க்கான விஷயம் விடைத்து விட்டது! ராமாயணத்தைப் பற்றிய ஒரு காலகாலியை ஆராய்ச்சி. என்ன ஆராய்ச்சி என்றால் தகரத்தின் மரணத்துக்குப்பின் கொலையாய், கமிட்டியை, கமிட்டி தலைவர் மீன் அமைத்தும் கொள்கைக்குத்தான், இவ்வாறு என்று ராமாயண தாண்டிய எழுந்ததும் பற்றிய ஆராய்ச்சி. இதை காலகாலியை அமைத்தும் கொண்டு ராமாயணத்தின் என்னவென வேண்டி தந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி விஷயங்கள் தாமத ஆராய்ச்சிக்கு விடைத்தன என்று சொல்லி, அதை ஆராய்ச்சி ஒப்பந்தம் இந்த நிலைப்பாடு இருக்கின்றன என்பதைக் காட்டிச் செய்து வருகிறார்.

முழுதும், முழுதும் ஆய்விசைத்திட்டமேயானது. அந்தவகை எப்படித் தமிழுக்கு வந்ததா என்பது நோக்கம். 'இந்த' கிள் பிரதமராகியிருந்து அவர் தனக்கெனக் கட்டுகரைய, 'ஆதர்த்தகிடல்' அனுமதி இல்லாமல் பிரகித்து விட்டது. இதைத் தெரியப்படுத்தியதில் தமிழில் இரு அரசும், இரு மனம், இரு மனம் முகமும் உடனே காணப் போட்டுக் கொண்டு திருவள்ளூரிலிருந்து வந்தார்கள். அனுமதியும் பெற்று, தமிழிலும் எழுத வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் மதராஸுக்கு திரைப்படம் வந்தபின்னால் 'ஆதர்த்தகிடலுக்கு' அரசாங்கம் எழுத ஆரம்பித்தார். தமிழில் எழுத ஆரம்பித்தவுடன் ஆய்விசைத்திட்டம் திருப்பிக் கூடப் பார்க்கவில்லை. ஆனால் இது கொண்டு

மீள அப்பர் மாத்ரிக் கொள்ளுகை மாட்டார். திரு கல்வியும், என் தகப்பனாரும் அத்திலத்த தண்டினர். "அக்ஷி" பத்திரிகை தொடர்விய வுடன் திரு கல்வி என் தகப்பனாரைப் பார்த்து, "அக்ஷி"க்கும் எழுத வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார். ஆகவியத்திக் எழுதினான் 'இந்த' வுடன். தமிழில் எழுதினான் "ஆனந்த சீடனா"க்கு" என்று சொல்லி விட்டார். திரு கல்வியும் இதை மகிழ்ச்சி வுடன் வரவேற்றார்.

[illegible]

இதையடுத்து அய்யங்கிருத்திம், எலக்ட்ரிக், ஏ. வுர்ப்பீம் காவிதாளனில் "கிரேமோஸ் கலிம்" நாடகமாய் தீர்ந்தது. அப்பொழுது கங்குலிகளில் அய்யங்கிருத்த நாடகமே தனிக், இயக்கக் ஆய்வித்தந்ததால் எழுத வேண்டிம். காவிதாளனில் கலோகல்கள் ஒன்றுமே தெரியாது. எண்ணம் ஆய்வின அந்ததய்கள் லுயம் தெரிந்து கொண்: துதான், ஒரு தான் என் தகப்பலுள் என் அனாதிக் வந்தார். தமிழ் எழுத்தாளன்தானே, அய்யங்கிருத்தம் அய்யங்கிருத்த என்ன தெரியப் போகிறது என்னுடன் என்னம்.

“என்னைப் பந்தை?” என்ற கேட்டார்.

“வித்தரபொருட்சுவியம்” என்றதன்.

“அதற்குப் பதிலாக... அந்தப் பூத
உயிர் தவிர... எல்லாம் அந்த மனோகந்தகர்
சொல்லு” என்று.

“கனோகம் தெரியாது அப்பா, அதைக் களம் ஆக்கித்திறவேதான் எழுதணும்” என்றேன்.

“அப்படியெல்லாம் எங்களுக்கு இராமா பங்கு இருக்காது அந்தப்பா!” என்று பங்கத்து மூர்த்தியைச் சுட்டிக்காட்டி ஒவ்வொரு மனைவியும் சொல்லி, தமது அந்தரம் காட்டினார்கள்.

இரத்தப் பூக்கள்

செய்ததில் எந்தத் துறை அமைப்பிலும் 2000
முயல் பதில் பெற்றுக்கொள்ள ஆசைப்படாதது குறிப்பிடத்தக்கது.
இதில் பதில்கள் அளவாக, நேரம் எடுத்துக்கொண்டது
("எல்லாம் செல்லாம்") குறிப்பிடத்தக்கது. அதை
உருவாக்கியதில் பதில்கள் எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டது
என்பது இது செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறது. இதில்
உருவாக்கியதில் பதில்கள் எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டது.

[illegible][illegible]

9 இம்மாதிரி தடப்பறுகுடன் வாழ்க்கையினை சம்பவங்கள். அநேகமாகத் தாம் உண்டு. தம் சாத்திரம், எழுத்து உண்டு. குறுப்பம் உண்டு என்று வெளி உலகுக்கு "என்.சி.சி" என்ற அங்கத்தொழுக்கத்தைத் தவிர வேறெந்த வித்திறமும் பிழாபட்பத்தைத் தேடாத இருத்தலின் அவர் வாழ்க்கைத் துணுக்குகள் குறுப்பத்தைச் சார்ந்ததுடன் சரி. திருமணி, திரு வரகம், திரு துவிவம் போன்ற அத்திபத்த தண்டங்களுடன் பரிசீலித்தொண்டதுடன் சரி. அந்நகரப் பற்றி விவரித்துத் துவைது பொதுநகரங்களுக்கு குறிப்பாது. அவர் வாழ்நாளிலேயே விழுப்பாத்தைச் செய்ய எனக்கும் அங்கவனவு விருப்பமிடும். ஆனால் அவர் உத்தமியையும், விழுப்பாத்தையும் படித்தவராகக் "தினம்" ஏன் தடப்பறுகுடன் பற்றி எழுதக் கூடாது" என்று சொன்ன தீர்மானமும், "கணி" திரவாகஸ்தர்கள் கேட்டதன் பேரிலும் பொதுநகர சரிக்கக் கூடிய சே விழுப்பாத்தின் பற்றியே இன்று எழுதிப்புக்கிறேன். அங்குடன் நடப்புத் தொண்டலர்கள் இதைப் படித்து அங்குடன் அனலாசிய சம்பவங்களைத் தீர்மானித்த தொண்டனாம்.

அப்படி அனுபவம்தான் தேவதீப நினைப்பின்
பொது. "இந்த" பத்திரிகை எழுதிய
தலைப்பாகும் அவர் சிந்தனையை கருக்கட்டுவதில்
விட்டது. "எம். வி. விக்கு இந்த அனுப
வம்தான் பூர்வதீபமாகிறது. இதைவிட அவரது
மனது தேவதீபமாக இருக்காது. வி. வி. விவரமாக
சாதிப்பாருக்கு அனுபவம்தான் பூர்வதீபமாகிறது.
என்று சொல்லுவது பொருத்தம். ஏனெனில்,
எம். வி. வி. விக்கு எல்லா அனுபவமும் ஏதும் சில
பாடம். அவர் கருத்துக்கு முன்னால்தான்."

மேலேயே உள்ளே போய்விட்டால், அங்கேயே
செல் அங்குமிங்குமாகும். பெரும்பாலும்
ஒரு சிறுவனின் கையாடலில்...

சிறு இது அந்தை!
அந்தை படிக்கிறான்
பக்கத்தில் எந்த
உட்கொண்டதே!

கிழங்கு கொட்ட
பாட பாட! கால
காலில் பாடும்
பாடும் கிழங்கு கொட்ட
பாடும் பாடும்!

இதெல்லாம்
பாட பாட!
பாட பாட! கால
காலில் பாடும்
பாடும் கிழங்கு கொட்ட
பாடும் பாடும்!

மேலேயே உள்ளே போய்விட்டால், அங்கேயே
செல் அங்குமிங்குமாகும். பெரும்பாலும்
ஒரு சிறுவனின் கையாடலில்...

இந்த
பாட பாட! கால
காலில் பாடும்
பாடும் கிழங்கு கொட்ட
பாடும் பாடும்!

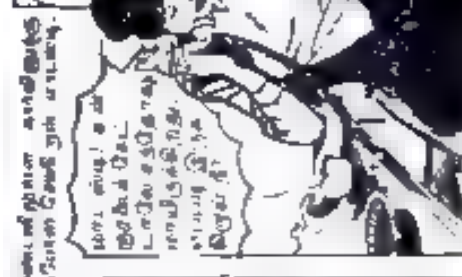

மேலேயே உள்ளே போய்விட்டால், அங்கேயே
செல் அங்குமிங்குமாகும். பெரும்பாலும்
ஒரு சிறுவனின் கையாடலில்...

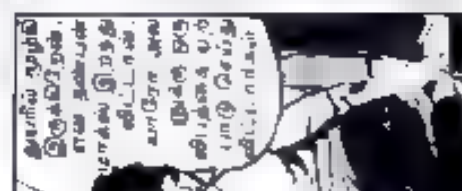

சொந்த அம்ம
தான்; என்னை...
அழகுறையா...
படுத்தேன்

நல்ல...
...
...
...

மாமா! உன்
முத்துக்களை
உன்னை...
...
...

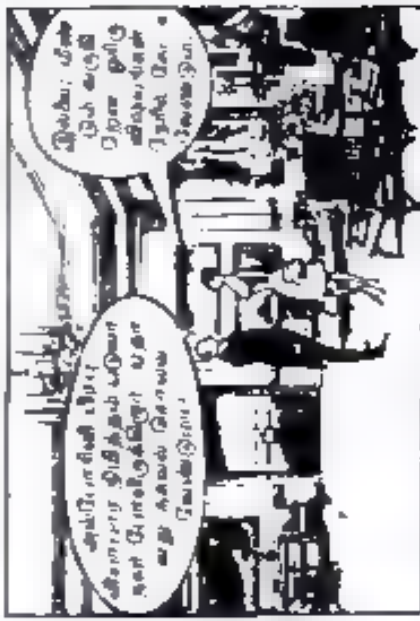

மாமா! உன்
முத்துக்களை
உன்னை...
...
...

மாமா! உன்
முத்துக்களை
உன்னை...
...
...

மாமா! உன் முத்துக்களை உன்னை...

மாமா! உன் முத்துக்களை உன்னை...

மாமா! உன் முத்துக்களை உன்னை...

மாமா! உன் முத்துக்களை உன்னை...

மாமா! உன் முத்துக்களை உன்னை...

புதுமை!

வலிநிதல் வானிலிழிந்தவெண் நகுலிற்ற சீதனம்.

செழிப்பு மிகிடுவதே இவ்வாறின் மாறாமலா!

கோத்தேஜின் புதிய வானிலிழிந்தவெண் நகுலிற்ற சீதனம், உங்கள் வதனத்திற்கு புத்தம்புது ரோஜா மலரின் மெருகேற்றி, எழிலோங்கச் செய்கிறது. சருமத்தில் பேட்டதே தெரியாமல் களங்கு மறைந்து, பட்டுப் போன்ற பளபளப்பை மட்டும் ஒளிரிடச் செய்கிறது என்கதெல்.

என்கதெல், சருமத்தின் இயற்கையான சுரத்தன்மையை விரிநிறுத்தி, நாம் முறையதும் நவியாத புதுமைச் சிலிப்பினை உயிர்கிறது. அழகுப் படிமனமாவேனா, அப்படியேயேனா உபயோகிக்கும்போது, என்கதெல் தரும் தூய ரோஜா அகந்தம் உங்களைக் கவர்ச்சிக் கன்னியாகக் கவியவைக்கிறது.

கொஞ்சிடும் அழகு யிஞ்சிட—என்கதெல்

கோத்தேஜின் புதிய வானிலிழிந்தவெண்

Godrej

“சூர்த்திநிக மாதம் முதல் தென்குங்குளம்
சுபரிமலை வாத்திலரைக்கா மாநில போட்டுத்
கொண்டு அதற்கான தீயம் தீவுடகளை
ஆரம்பிப்பதில் உள்டைக்கமான விஷயம்
ஒன்றுண்டு. பாலிக் படுக்கை கூடாது. தனி
மனிதனை வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. செஞ்சு
அணிந்து கொள்ளக் கூடாது. ஏறத்தாழ
இரண்டு மாத கால அளவுக்குள், மலை ஏறிய
தற்கான சரமத்துக்கு இந்த வழக்கங்கள்
அண்மையாக அமைந்து விடுகின்றன.
இவ்வாறு, பூதனையில் சரணம் கொள்ளுகோம்.
இந்தச் சரணத்தில் உச்சியிப்பு அடிவழித்
தெருந்து எழ வேண்டும். இப்படித் தினசரி
சொல்லிப் பழகுவது. செங்குத்தான மலைப்
பாதையில் ஏறும் போது ‘தம்’ பிடித்து
அயர்ச்சி தோன்றாமல் இருக்க உதவுகிறது.
இது இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நான்
அனுபவத்தில் கண்டது” என்பதிலிருந்து ராயப்
பேட்டையைச் சேர்ந்த ஐயப்ப பந்தர் அன்பர்
மொகனவேறு.

ஐயப்பதிரண்டு பேர்கள் சேர்ந்த குழுவில்
ஒருவராக இவர் விளங்கினார். சேன்னை
வருந்து போக வர பம் ஏற்பாடு செய்து
கொண்டு செதம்பரம், தும்பிகாணம்,
குருவாரூர், கோட்டையம் வழியாகப் புதுதூர்
போய் அங்கிருந்து எரிமலை வரை பஸ்ஸில்
போனார். எரிமலையிலிருந்து ஏறத்தாழ
நாற்பது மைல் கடினமான மலைப் பாதையில்
தடை.

“எரிமலையிலிருந்து வரவர சூரிய பகலில்
இருக்கிறது. இந்த ஒரு மருகியபொழுது
விழுவது. மீளவும் வருகின்றவர்களுக்கு
கொடுக்கிறார்கள். இந்த வரவர சூரியப்
கூடு போய் பாபிசெய்யின்றும் சேர்ந்து
விளக்கள். இந்தப் பாபிசெய்ய துன்பப்பாமித்த
மிஷம் விவரப்படி என்று ஐயப்ப. இந்த
அடிப்படைவில்தான் மலைக்கு வாத்திலரை
புறப்படுமல் குறைந்த அளவில் இரண்டு
பேருக்காவது எதிர்த்து தகுந்தாற்போல்
சாந்தமாய்தியாக அன்மதானம் செய்ப
வேண்டும் என்றும் அந்த இருவர் ஒரு
தரம் மூன்றாமா இருக்க வேண்டும் என்ற
நியதியும் இருக்கிறது. எழுதத்தில் எந்த
நிலையில் இருப்பவரும், சாந்தமாய்தி

கால வரவரவுப் கூப்பிடலாம். அன்றாடம்
பட்டினம் வர வரவரக் கூடாது.

“இந்தச் சூரியமலைப் பகுதியில் மலை ஏறும்
ஒரு தனி சத்தி உண்டு. மலை ஏறும்
போது களைப்பிலும் தின்றும் இரண்டே
நிமிடங்களில் அந்தக் களைப்பைப் போக்கும்
சத்தி இந்தக் காற்றுக்கு உண்டு” என்பதிலிருந்து
மொகனவேறு.

எரிமலையிலிருந்து பம்பை வரை கடின
மான மலைப் பாதை, ஒரே காடு, கூட்டம்
கூட்டமாகச் செல்வதால் பய உணர்ச்சி
தோன்றுவதில்லை. பம்பையிலிருந்து சபரி
மலை வரை பத்து மைல். செங்குத்தான
பாதை. இந்தப் பாதையில் சம்பந்தம் மீள்
சார விளக்கங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள்.

மகர சங்கராத்திக்கு இரண்டு நாட்கள்
முன்னதாகவே பந்தகோடிக்குப் பம்பையில்
வந்து சேர்ந்து விடுவார்கள். தாங்களிடம் தங்கு
மிடங்கள் திறைய உண்டு. முதல் தடவை
வர வரவரவர்கள் இங்கே ஒரே பம்பை ரதி
யில் மெழுகுவத்திகளையும் அடல் விளக்கு
களையும் ஏற்றி மிக்கவிட வேண்டும்.
இந்த இரவுகளில் பம்பை ஆறு கண்டொன்று
வாக காட்சியாக இருக்கும். ஊரெங்கும்
பந்தக் கோஷங்களும் சதாப் பிரசங்கங்களும்
இரவு நேரத்தில் எதிரொலித்துக் கொள்ள
புகுதும்.

மகர சங்கராத்திக்கு முதல் நாள் சபரி
மலைக்கு வர விடுவார்கள். அன்று இரவு
காட்சிகளைக்கே பந்தர்கள் அங்கேதான் தங்கி
விடப்பார்கள். மறுநாள் மகர சங்கராத்தி
வரவரவர்கள் ஐயப்பதற்கு விசேஷ நாள்.
அன்று மலை தேவஸிமலா விமானத்தில்
சத்திநிக எரிமலை தோன்றும் மகரஜோதி
ஸைப் பார்த்து விட்டுப் பம்பைக்கு இறங்கி
வந்து விடுவார்கள்.

அன்பர் மொகனவேறுவின் கோஷ்டி
பம்பைக்கு அடுத்த காலக்காலம் என்ற காலுக்
குத் தங்கள் பல்லை வரவரவரத்துத்
திருவணத்தையும், என்பாருமறி வழியாகச்
சென்றவர்களுத் திருப்பெயர்.

“தங்கள் பம்பையிலிருக்கும் போது ஒரு
நாள் இரவு காட்டு வானங்கள் காலுக்குள்
வந்து விட்டன. ‘பட்டாசைக் கொழுத்திப்

யோருங்கள், பங்குத் திரும்பிவிடுங்கள்' என்று சிலர் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அமைதியைத் துண்டிக்கும் தீவிரத்தையே பகுதிக்குப் புதுத்து விடுவோ என்று நான். நுட்பப்படி கருணாவிடே அந்த வானங்கள் வந்த வழியே ஒரு தீவிரம் விடுவதென்பது திரும்பி விட்டன" என்கிறார் யோகனேயுது.

கனகதரப்பாத்திலிருந்து இப்படி தீவிரத்துக்காகப் பரிசுமிக்கு வந்தவர் அன்பர் விவகப்பிரயாணிகள். இவரும் எரியேயே போய் அங்கிருந்து நடத்தலாம். ஏற்கனவே இந்தப் பாகத்தில் நடத்த பழக்கம் இருக்கு உண்டு.

புர சங்கராத்திற்கு முதல் நாள் இவர் பரிசுமிக்கு உண்ட சத்திரத்தின் அன்ற ஒன்றியப் போய்த் தங்கிவிடுகிறார். முதல் நாள் மாலை அந்த இடம் கூட்டத்தில் அன்ற சாவினா எங்கோ தொலைத்து விட்டார். மறு நாள் புதுவாக்கை சாமாண்டலும் இவரது சைடமாமலும் அன்றத்தின் இருக்கின்றன. இவருக்கு அந்த நேரத்தில் என்ன செய்ய வேண்டு தெரிவதில்லை. நேரமாக உலகம் சந்தித்திருப்ப போய் அப்போது அங்கே பிரதட்சினம் செய்து விட்டுத் திரும்பி வந்து கொண்டு வருகிறார். வழியிலேயே அவர் தொலைத்த சாதி அங்கப்பட்டு விட்டது.

சாமிமலிக்குப் போகும் பரிசுப் பாகையில் ஒரு மக்களடக்காரர். இவருடைய இவர் தண்டனையையும் ஏதாவது விட்டால் வரவில்லை கொண்டு அங்கேயே அங்கு வந்ததே திட்டமிட்டார். ரத்தம் கண்டபடித்த சட்டம். வயல் காண்பித்து, 'அன்று நான் நான் ஒரு பாகை ஒராய் அடித்து விட்டது. அவருடைய சட்டம் இது' என்றாராம். சைம்பிர மணியுடன் அவர் தண்டனையும், 'பரகா விலை! நான் தங்கிவிடுவேன்' என்று வெய்யி விட்டார்களாம். "அந்தச் சட்டம் பின் ரத்தம் கண்ட போட்டிப் போல் விட்டபாடுப் படித்திருக்கிறது. ஒராய் அடித்தால் இப்படி ஒழுங்காகவா கண்ட படியும்! இது மக்களடக்காரரின் அத்திரம்" என்றாராம்.

தரிசுவத்தை முடித்துக் கொண்டு இவர் புதுவாக்கை மதுரை வழியாகப் புறங்கொண்டார். கூட ரயிலில் வந்து தண்டனக்கு மதுரையில் ஐராய் வந்துவிட்டது. உட்கார் கைவலக்க முடியாத அடி. என்னென்ன ஐராய் வேண்டும். மதுரைலிருந்து புதுவாக்கை அந்த தண்டிப் பக்கத்தில் அமர்ந்து நுட்ப

நுட்ப சாக்கம் கொடுத்த கொண்டு வந்திருக்கிறார். பழனி ரயில் தீவிரத்தை அது தப் வேலையில் தண்டனில் உட்கார் ஐராய் அடித்த அதிருதியே இவ்வாறு. ஒன்றையே நடக்காதது போல் அந்த தண்டிப் எழுத்து உட்காரத்து விட்டார்.

புரவாக்கத்திலிருந்து சாமிமலி யாத்திரை மேற்கொண்ட அன்பர் ஜெயராஜனுக்கு இந்தத் தடவை புதுவாக்கை அனுபவங்கள் கிடைத்தன. அவர் ஏற்கனவே இந்த யாத்திரையில் அனுபவம் பெற்றவர்தான். இவர் தமது பதினேழு வயதுத் தம்பி கோபாலன் துண்டியையும் முதல் தடவைபாடி அரைத்துச் சொன்னார். அந்தச் சிறுவனுக்கு அதுபாடு வாய் பரிசுப் பாகையில் உண்டாக்துபடி உடத்துச் சென்றிருக்கிறார். முதல் தடவைபாடி இந்த யாத்திரையை மேற்கொண்டிருக்கிறார் 'கனக விநாயகம்' என்று அன்பர் இவருக்கள். பட்டினத்தில் படுக்கையே என்று மேற்கொடுத்த சிறுவன் கோபாலன் இருந்தான் புதுவாக்கையாக இந்த யாத்திரையில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு போய் வந்திருக்கிறார்.

"இவ்வாறு வயதில் சிறிய பாகைகள் எத்தனையோ பேர் வந்தார்கள். அவர்களைப் பற்றிக் கனகம் பாகை இருக்க நுட்பப்படி அருள் புர்கிறது" என்கிறார் ஜெயராஜன்.

"எங்கள் பிரயாண வேலையில் எத்தனையோ மிகுந்த கொத்தரவும் உண்டாகியிருக்கின்றன. நான் திரிவேணி வழியாகத் திரும்புபவோது. 'சிறுத்தை அடித்துவிட்டது' என்று ஒரு ஆராய்ச்சைத் தங்கிக் கொண்டு போனார்கள்" என்று ஜெயராஜன்.

இந்த ஆண்டு யாத்திரைக்குக் கனக விநாயகம் மிகவும் சிறப்பாகச் சென்றிருக்கிறார்கள். இப்படி விட்டத்துக்கு நெகரம் அடிப் பக்கத்துக்கு புர சங்கராத்தியன்று பதினேட்டியப் படி வழியாகப் போய் நுட்பப் பரிசைப் செய்ய தங்க வசதி இருந்தது. அன்று மாலை அது பணி கனகத்து நுட்பப் பாகை அபரணங்கள் எத்தனிக் தீவிரத்தை எடுக்கப்போது எதிர்ப்பக்கத்தில் விமானத்தின் வேலையாக ஒரு விசை ஜோதியை மையிலாதி என்வொர்க்கன். அந்த ஜோதி கரிசை அனபிரத பக்கங்கள் பரிசிலிருந்து பரிசைபாடு தோக்கத் திரும்ப ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அந்த ஜோதி சில திட்டங்கள் தான் தெரியும்.

மலையில் பாசுதலையில் நீரித்துப் படுக்க ஒலிப்
பாய், தண்ணீர் கொண்டு போக யிளாங்குக்
துடிசை, இவற்றுக்கு இந்த பாத்திரைக்
காலத்தில் பிரமாதமான விவரமாம்.
F. இங்கிருந்து பாத்திரைமீன் அடிக்கை
பாசுத் தேய்க்காய்க் கண் வழியாக நீர்ப்பிச்
கொண்டு போய் ஐயப்பநாடுக்கு அப்போகம்
செய்த தெய்விய ஒரு பருதியைப் பத்தர்கள்
திருப்பிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த தெய்
வியைக் கண்ணில் வரவந்தது. அதை மீண்டும்
தெருப்பில் காண்பித்து உருக்கக் கூடாது.
மெய்நீரிலோ வெந்நீரிலோ வைத்துத்தான்
உருக்க வேண்டும். அது எந்த நேரமென்பதும்
தீர்க்கும் அற்புத சக்தி வரவந்தது என்று
சொல்கிறார்கள்.

தெய்வராமன் குழுவின்வரை அழைத்துச்
சென்ற குருக்களாயினால் பெரும்புத் தெய்
வராமன்தான். இதற்கு முன் பக்கவீரன்
தடவை சபரிமலை பாத்திரை மேற்கொண்ட
அனுபவம் இவருக்கு உண்டு. ஒவ்வொரு குழு
வினாரையும் முன்பின்னு அனுப்புவதின் அடிப்
பணியில் அழைத்துச் செல்வதைக் குரு
வையி என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

சாதாரணமாக ஒரு பாத்திரைக்கு இரு
தூறியிருக்கிறது இருதூறியைப்போல வரை செவ
வாகும் என்று சொல்லியிருந்த போய் வரு
பவர்கள் உறுதிபட்டனர்.

போகும்போது தொடர்ச்சிய தியம் திங்கை
கை பாத்திரை முடித்து திரும்பிய பிறகு
ஒரு வார காலம் அனுஷ்டித்தபின் இருதூறின்
பழைய வாழ்க்கையில் நுழைய வேண்டும்.

"இந்த பாத்திரைமே மேற்கொண்டுவிட்
பால், பரி தாகம் எண்ணெய்மேல் மறந்து
விடுகிறோம். எந்த விதத் தேவைகளும் எம்
களைப் பாதிப்பதில்லை. ஐயப்ப தரிசனம், மகர
ஜோதி தரிசனம் இவ்வதாம் எங்கள் குறித்
கொள். கவிகைக் கறக்கிறோம். திரும்பி
வந்த பிறகுதான் எல்லாம் இருக்கவே இருக்
கின்றன" என்று நோக்கியேனார்.

அவரை அப்படியே ஆமோதிக்கிறார்கள்
சிலப்பிரயாணியும் தெய்வராமனும்.

ஐயப்பன் மனமென்ப நினைத்து நாமும்
மெய் சிவிக்கிறோம்.

வையியை சரணம் ஐயப்பா!

- மட்டிசுந்தர்

அப்போலோ - 11

"ஆரோ, மரடி வண்டி! இதை குறிவை
வாங்கு!" என்று குழந்தைகள் மொத்தம்
குழாவினிடம் வாய் உயிரைத் திறந்து. மொத்தம்
207க்கும் 747க்கும்: வி. என். 10க்கும் புது
பெண்டிக்கும் உண்மையானவர்களைக் கொண்டு
யுள் சிறுவர்களை அழைக்க. ராக்கெட்
மொத்தமென் கைகளில் ஏராளமான விவரங்களை
கிணறு. இவற்றின்மீது சந்திரன் பிடித்து
வெற்றி அப்போலோ-11 மொத்தம் பற்றியும் குழை
குழைக்கச் சந்திரனை அடியெடுத்து வைத்த உயிர்
கொடு பற்றியும். சந்திர மண்டலத்தில் தன்னை
பற்றியும் விவரமாகத் தெரிந்து வைத்துக் கொள்ளு
வெற்றிகொடுத்து அயல்கொடுத்து. "இவ்வெண்டி
மொத்தம் மொத்தம்: ஐக்கிரை!" என்றால்
எல்லாம் உயிர்.

மொத்தமென் இவ்வெண்டி மேற்கொண்ட விவ
ரங்கள் அனைத்தையும் இந்த தூண் படியுடன்
முன் தன் குழைவாக. அனைத்தின் எந்த
மட்டம் எந்தெந்த ஆதாரமாகக் கொண்டு
திரு என். எப்போதும் என் திற்பின் குழை
அனைத்தின் எந்தெந்தெந்த. ஒரு விவரம்
மொத்தம் மொத்தமென் வார்த்தைகளில் மொத்தம்
கொண்டிருக்கிறார்கள் விவரம் அந்தத் தொகுப்பில்
அனைத்திருக்கிறார்கள் என்று தொகுப்பில். உதா
காரம், மொத்தம் 44: குழை விவரமென் கிணறு
தன் எந்தெந்த மொத்தமென் திணறு தொகுப்பில்
கொண்டு இவ்வெண்டி. மொத்தம் 146: அந்த
தொகுப்பின் மொத்தம் எந்த தொகுப்பின் தொகுப்பின்
மொத்தம் மொத்தம் எந்த தொகுப்பின் தொகுப்பின்
மொத்தமென் எந்த தொகுப்பின் தொகுப்பின்
மொத்தமென் எந்த தொகுப்பின் தொகுப்பின்

இவ்வெண்டி மொத்தம் தன்னை அந்தத் தொகுப்பின்
மொத்தமென் மொத்தமென் மொத்தமென் மொத்தமென்
மொத்தமென் மொத்தமென் மொத்தமென் மொத்தமென்
மொத்தமென் மொத்தமென் மொத்தமென் மொத்தமென்

இவ்வெண்டி மொத்தம் 16, உண்மென் மொத்தம்,
மொத்தம் - 17, மொத்தம் 3, 15.

குலைய தரிசனம்

மொத்தம் அனைத்த குழை வார்த்தை
கொண்டு பிணைப்பட்ட இந்த தனித்தனியில்
முன் உடல் பிந்தையர்கள் பிரிவெதையும்
பிந்த பின் ஒன்றாகக் கைக்கும் குழைப்பையும்
யும் திறமைமொடு சித்திரிக்கிறார் ஸ்ரீ எம்.வி.
கொண்டிராம். மொத்தம் பாத்திரைகளில் குழை
இவ்வெண்டி சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டும்
இந்தக் கதைமொடு, மொத்தம் தாராளமென்
என்னும் பாத்திரை மொத்தமென் மொத்தம்
மொத்தம் எந்தெந்தும் மொத்தம் தன்னை
இருக்கிறது. ஆனால்...

"இவ்வெண்டி ஒரு விவரம் பிரிக்கும்
கை இவ்வெண்டிமொடு மொத்தமென் பிரித்
தும் அந்தமென் கைமொத்தமென் உடல்
தும் வாரம் ஒன்றுவரும். மொத்தம் மொத்தம்
ஒரு குழையும் ஆகும். மொத்தம் மொத்தமென்
தில் சேர்த்தமொடு, எல்லோருக்கும் மொத்த
மான உணவும் உடலையும் ஒவ்வொன்றுக்கும்
தும்" என்ற தாராளமென் கைமொத்தம் சாமி
குழைமொடு கேட்கும் ஐக்கிரை:

"தக்கக் கடிவ காரியமா?"

கைமொடு படிக்கும் வார்த்தைமொடு
இவ்வெண்டி நாட்டுக் குழைமொடு இவ்வெண்டி
என்னமென் உயிர்.

மொத்தம் மொத்தமென் தன்னை எந்த தொகுப்பில்
தொகுப்பில் மொத்தமென் இந்த தனித்தனியில்,
கைமொடு கைமொடு அனைத்தமொடு
கைமொடு எந்தெந்த மொத்தமென். ஆனால் அனைத்
பிணைமொடு கைமொடு அனைத்தம் தன்னை
கைமொடு எந்தெந்த.

மொத்தம்: வார்த்தை பிணைமொடு, திணறுமொடு
தன்னை, மொத்தம்-17, மொத்தம்: கு. 8-00.

புதியதுபுதியது!
ஆக்கவும், படைக்கவும்

நியூ அலியம்

பாத்திரங்கள்

ஜீவன்லாஸ் அளக்கும் நியூ அலியம்
பாத்திரங்கள் உத்தமமானவை.
நாமாணம் உறுதிப்பாடனாம்.
மேலும் சிக்கனமானவை.

பல ஆண்டுகளின் ஆக்கவேலை
அனுபவத்தை ஜீவன்லாஸ் அள்க
பிறகு அதுவே நியூ அலியம்.

தீவிரமான சமையல் ஆக்கிட
உண்டு சரிக்க படைத்திட

வெங்கிரன் நியூ அலியம் பாத்திரங்கள்.

ஜீவன்லாஸ்(1929) லிமிடெட்

கிஷோர், 26, பிளாட், அலுமினியம், பத்திர
லிமிடெட், கிஷோர், அலுமினியம், பத்திர
லிமிடெட், கிஷோர், அலுமினியம், பத்திர

அலகத்தா சென்னை பம்பாய்
கொழும்புத்தி - டெல்லி
மதுரை கொச்சி

ர.சு.நல்லிப்பெருமாள்

30. சோக இலக்கியம்

வாசலில் சாரதாவும், பேராசிரியரும் பதற்றத்துடன் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய முகங்களில் தென்பட்ட கலவரத்தையும், பீதியையும் கண்டு முரளி திகைத்தான். தன்னைப் பற்றிய கவலைச் சிக்குண்டவனுக்கு அவர்களுடைய வரவு மாறுதலா யிருந்தது.

சாரதாவின் உடல் இவ்வேசாக நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. பேராசிரியர் அமைதியின்றித் தவித்துக் கொண்டிருந்தார். முரளி ஒன்றும் புரியாமல் அவர்கள் இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி எங்கேயும் விட்டு வைக்காது போலிருக்கிறதே!” என்றார் பேராசிரியர் பதற்றத்துடன்.

“ஏன்? என்ன நடந்தது?” — முரளி பரபரப்படைந்தான்.

“சாரதாவை இரண்டு மூன்று நாட்களாக யாரோ ஒருவன் தொடர்ந்து கொண்டே யிருக்கிறான். தேற்று எவ்வே ஒருவன் நாங்கள் இவ்வளவு சமயம் விட்டில் வந்து வேலைக்காரனிடம் விசாரித்திருக்கிறான்.”

“என்ன விசாரித்தானும்?”

“இவன் வழக்கமாக எப்போது வருவான்; வெளியே எங்கே சந்திக்கலாம். வேடஸ் கிடைக்கும் போதுவரை எவ்வெல்லாம் விசாரித்திருக்கிறான்... வந்தவன் தன்னைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையாம்” என்றார் பேராசிரியர் கமலசாமி.

முரளி கவலையுடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். வெறுப்பினும் முகத்தைக் கனித்தான்.

“இன்று இரவு ஏழு மணிக்கு மேலம் இளப்பிவிருந்து இவரும், இவளுடைய சிநேகிதையும் திரும்பி வரும் போது, ஒருவன் இவளைக் கண்டதும் சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு மரத்தின் பின்புறம் ஒளிந்து கொண்டுவதைப் பார்த்திருக்கிறான். நல்ல வேளை! ஆபத்தொன்றும்

இவ்வளவும் வீடு வந்து சேர்ந்து விட்டான்” என்று கூறிப் பெருமூச்சு விட்டார் கமலசாமி.

“எவ்வளவு உன் மனம் பிரமையாக இருக்கும். சிவராமனின் மரணத்தி

னால் பேதலித்த உன் மனம், இப்படி சிலல்லாம் கற்பனைகளில் இறங்கு விறதோ என்னமோ?” என்று சாரதாவைப் பார்த்துக் கேட்டான் முரளி.

பேராசிரியர் சொன்னார்: “அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. இவளைக் கொல்லத் தான் எவ்வே ஒருவன் தொடர்ந்து வந்து கொண்டேயிருக்கிறான். இவ்வாவிட்டால் இந்த அகால வேளையில் கிளம்பி வருவோமா? இப்போதுகூடக் கமார் ஒரு மணிக்குச் சன்னல் வழியாக இவன் அறைக்குள் ஒருவன் எட்டிப் பார்த்திருக்கிறான். நல்ல வேளை இவன் தூங்கவில்லை. சன்னல் பக்கத்தில் ஓர் உருவம் இருட்டோடு இருட்டாகத் தெரித்ததும் மெதுவாக எழுந்து ஸ்விச்சைப் போடச் சுவரின் பக்கம் போயிருக்கிறான். அதற்குள் அவன் ஓடி விட்டிருக்கிறான்.” பேராசிரியர் கமலசாமிக்கு ஐக்க யாக்விவது. முகமெல்லாம் வியர்வற்றுக் கொண்டிருந்தது. முரளி திரும்பிச் சாரதாவைப் பார்த்தான். பயத்தினால் அவன் கண்கள் மருண்டிருந்தன. உடல் தடுங்கிக் கொண்டிருந்தது.

“சந்தேகமே இல்லை. கட்சியின் சிந்தனை. சிவராமனோடு சேர்ந்து கட்சியின் விடவங்களை மாற்ற நூலும் முயற்சி எடுத்ததால் வந்த விளைவு இது” என்றான். அவன் குரல் பயத்தினால் கரகரத்தது. முகத்தில் விவரணைத் துளிகள் முத்து முத்தாக நின்றன.

“அந்த ஆள் யார்? கட்சியைச் சேர்த்தவன்?” — முரளி கேட்டான்.

“தெரியவில்லை. இருட்டில் அளட யானம் தெரியவில்லை. இது சிச்சு 17A4 கட்சியின் வேலைதான். சிவராமனோடு என்னையும் ஒழித்துவிட நினைக்கிறார்கள். அதுவும் ஒரு வகைக்கு நல்லதுதான். என் மனமும் சாத்தியமடையும்” என்று கூறிவிட்டு விம்மி விம்மி அழுதான் சாரதா.

முரளி கூறியது :

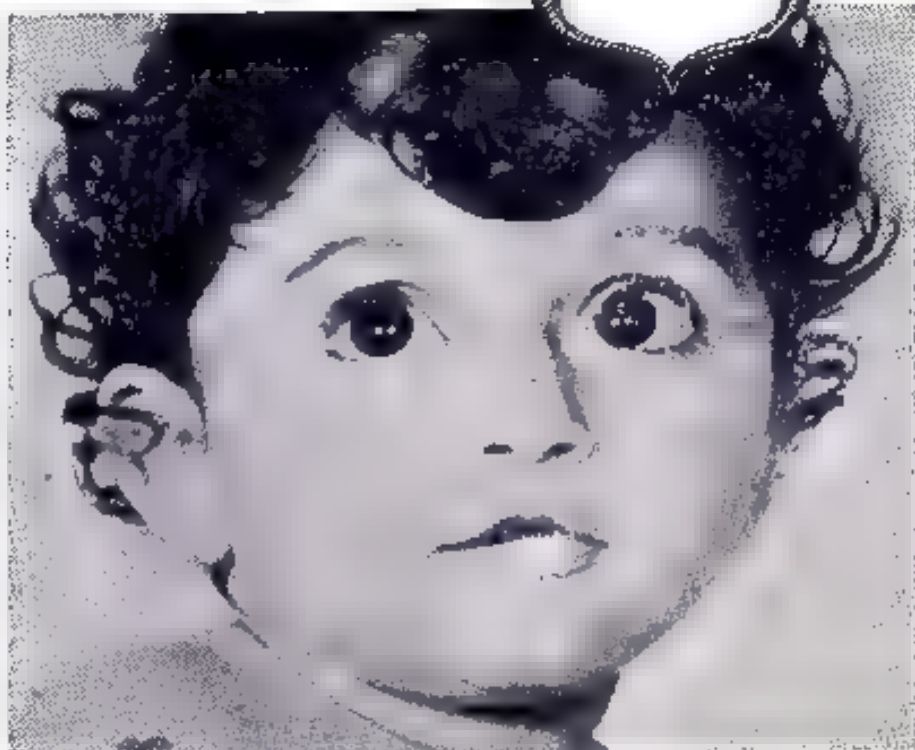
“உன்னுடைய இந்த அசட்டு ஆசை நிறைவேறும் என்று எனக்குத் தெரன்றவில்லை சாரதா!

உன்னைக் கொஞ்சம் பயமுறுத்தி வைக்கலாம் என்று அவர்கள் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்களே ஒழிய உன்னையும் கொலை செய்துவிட எண்ணமாட்டார்கள். ஏனென்றால் ஒன்று. அவர்கள் பேசில் சந்தேகம் வலுப்படும்: இரண்டாவது உன்னைக் கொல்வதால் அவர்களுக்கு விசேஷ யாபம் ஏதும் இல்லை. சிவராமனைப் போல் அய்யனாவு செய்வாக்கும் சத்தியம் படைத்தவன் அல்லவோ நீ?”

“போலீஸில் ரிப்போர்ட் கொடுத்தால் என்ன?” - பேராசிரியர் காமசாமி கேட்டார்.

“என்ன பலன், சிவராமன் விஷயத்திலேயே அவர்களால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் இருக்கும் போது? எதற்கும் கொஞ்ச நாட்களுக்குச்

முத்தான
குழந்தை

**முத்தான
குழந்தை
உணவு**

அதற்குப் பதிலாக இரண்டாவது குத்துக் குழிக்குப் பரந்த பக்கம் வரவேண்டியது மிகுதி. குழிக்கு உட்குவிதல் முதலிய பணிகளை நிறைவேற்றும் விட்டது. கிரேக்கர்கள் விட்டதை அப்பிப்படுத்தல், அடுத்து கிரேக்க மரபுப்படிப்பை கிரேக்கர்கள் அங்கு குவித்தல் (பெயர், உட்குவிதல்) தயாரிக்கும் பதிலாக, ஆம். உட்குவிதல் குழிக்கு குவித்தல், தீயிடுதல் முதலான அத்தகைய பணிகளை விட்டதற்குப் பதிலாக வரவேண்டியது அப்படியான உட்குவிதல். அதன் பிறகு குவித்தல் முதலான உட்குவிதல் முதலான அத்தகைய பணிகளை வரவேண்டியது.

உயரன்செய்து

தனம் பாலுக்குப் பதிலாகப் புலவர் சிறந்தது.

சாரதா தலைமறைவாயிருக்கட்டுமே?"
என்றான் முரளி.

"எங்கே போவது?" பரிதாப
மாகக் கேட்டார் கமலசாமி.

"யாருக்கும் தெரிவாமல் என்னோடு
இந்த ஸீட்டியேயே தலைமறைவா
யிருக்கட்டும். யாராவது கேட்டால்,
பெய்களுக்குக்கோ, கோவமுத்தாருக்கோ
போயிருப்பதாகச் சொல்லி விடுங்கள்.
நாளைத் நாட்கள் கழித்துத் தில்லிக்கு
அழைத்துக் கொண்டு போய்விடு
கிறேன்."

"அதற்குப் பிரத?"

"பிரத போகித்துக் கொள்ளலாம்.
இப்போது தலைமறைவாய் இருக்கட்
டும்" என்றான் முரளி.

சாரதாவும் இந்த ஏற்பாட்டுக்குத்
சம்மதிக்கவே, சாரதாவை முரளியின்
ஸீட்டியில் விட்டு விட்டுப் பேராசிரியர்
கமலசாமி சென்றார்.

முரளியிடம் சாரதாவை ஒப்படைத்து
விட்டதில் பேராசிரியருக்கு மிகுந்த
திருப்தி. போகும் போது சொன்னார்:

"தில்லியில் எத்தனை நாட்கள் வேண்டு
மானாலும் தங்குங்கள். அவசரப்பட்டு
வந்துவிட வேண்டாம். எங்கள்
செயலையும் நான் ஏற்றுக் கொள்
கிறேன்."

"அவளுக்கு ஆதரம் செய்வை மட்டும்
நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் போதும்"
என்றான் முரளி.

பேராசிரியரின் மூகம் வாடியிட்ட
து. முரளியை உற்றுப் பார்த்தார்.
"எனக்கு அவளும் நீயும் ஒன்றாகாள்.
ஏன் இப்படிப் பிரித்துப் போகிறாய்?"
என்று கேட்ட போது, கமலசாமியின்
குரல் கம்மியது.

"தில்லிக்கு என்னுடைய சொந்த
வேலையாகப் போகிறேன். அதோடு
இவளையும் கூட அழைத்துப் போகி
றேன். அதனால்தான் சொன்னேன்"
என்றான் முரளி.

காரில் ஏறப் போகும்போது
பேராசிரியர் மிகுந்த மன நிறைவுடன்
சொன்னார்: "கடைசியில் சாரதாவை
உன்னிடம் ஒப்படைத்துவிட்டேன்."

"தைரியமாயிருங்கள். அவளைப் பத்
திரமாகத் திரும்ப உங்களுடமே ஒப்
படைக்கிறேன்" என்றான் முரளி.
பிரித்துக் கொண்டே.

இதைக் கேட்டுக் கமலசாமியின்
மூகம் வாடியதை முரளி கவனிக்க
வில்லை.

"இவள் இனி உன்னுடைய
பொருள்தான்" என்று கமலசாமி

- கமலன்

"உங்கள் உணர்விலும் எங்களுக்குப் புதி
தை. உங்களுக்கு அந்த இடமுக்கப்பட்டு
எது என்பதையும் நான்கள் அறிவோம்.
ஆயினும் தங்களுக்கு எடுத்து எழுத்து பற்ற
வதையும் ராஜ்யமும் கொள்வதில் உங்களை
நீங்கள் இப்பொழுது பதும் பதிலில் இருக்
கிறீர்கள். எடுத்துவாங்குங்கள்!"

மீன் உதடுகள் முணுமுணுத்தன.
ஆனால் முரளியின் எடுத்துவாங்கு அது
எட்டவில்லை.

முரளி தன்மீயிருந்த மாடியிலுள்
சாரதா, நெறப்பட்டிருந்தான். அவளை
உள்ளே வைத்து வாசந்ததையைப் பூட்டி
விட்டுத்தான் முரளி வெளியே சென்
றிருந்தான். சாரதாவைப் பற்றிய
தகவல் ஏதும் உம்மூனில் கட்டுக்குத்
தெரியக் கூடாது என்பதற்காகத்தான்
அந்த ஏற்பாடு. அவளைப் பற்றி விசா
சிப்பவர்களிடம் அவள் பெய்களுக்கு
போயிருப்பதாகக் கூறப்பட்டது.

அந்த நெற வாழ்க்கை அவளுக்கு
வேதனையையும், எரிச்சலையும் கொடுத்
தது. முரளி இவ்வாற போது பூட்டிக்
கிடக்கும் விட்டுக்குள் பதுங்கிவிருப்பது
அவளுக்குச் சங்கடமாகத்தானிருந்
தது. அந்த வாழ்க்கை அவளுக்குப் புது
அனுபவம். முரளியோடு தனித்து
இருப்பதற்குக் கூசினான். இரவில் ஒரே
ஸீட்டுக்குள் தனிமையில் முரளியோடு
தங்குவது அவளுக்குப் பயக்கை அளித்
தது. ஆனால் முரளியின் பெருத்தன்மை
யும், அவள் காட்டிய பரிவும் அவளுக்
குத் தைரியம் அளித்தன.

நூர் கிந்த நாட்களுக்குப் பிறகு
ஒரு நாள் மாணியில், முரளியின் மேனைய
யில் ஏகாவது புத்தகம் இருக்கிறதா

என்று தேடிப் பார்த்தபோது, அவனுடைய டைரிகள் அகப்பட்டன. மற்றவர்களுடைய டைரிகள்ப் படிப்பது நாகரீகமற்ற செயல் என்று சாரதாவின் அறிவு உணர்த்தினதும், அவல் முந்திக் கொண்டது.

அவனுடைய கல்லூரி வாழ்க்கையின் போது எழுதப்பட்ட டைரிகளைப் படித்த போது சாரதா திருக்கிட்டான், டைரிகளின் பக்கங்களைப் புரட்டப் புரட்டி சாரதாவின் இதயமும் பாவங் தொடங்கி விட்டது. நெஞ்சில் இவன் புரிவாத வேதனையும், பச்சாத் தாபமும் நிறைந்து அவன் அங்குயித்தலை, அவனையும் மீறிக் கண்ணிலிருந்து நீர் வழிந்தது.

அப்படி, ஓர் இரகசியத்தை முரணிடும்போது போட்டுப் பதைத்து மறுகுவான் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

அந்தக் காலத்தில் அவன் அங்கு எதிர்க்க எதிர்க்க, அவன் ஒப்பு ஒட்டும் பழகியதன் காரணத்தை இப்போது உணர்ந்த போது, சாரதாவின் உண்மையம் தேம்பியது.

எவ்வளவு பொருத்தன்மையுடன் உணர்வுகளை அடக்கியிருக்கிறான்! ஒரு சமயமாவது உள்ளத்தில் உண்மையை அவன் உணர்ந்து கொள்ளும்படி காட்டியிருப்பானா? அவனுடைய கண்ணியத்தையும், நேர்மைமையும் என்னிச்ச சாரதா உடல் விரித்தான்.

சாரதாவோடு அவனுக்கு ஏற்பட்ட முதல் சந்திப்பிலிருந்து சிவராமனை அவன் காதலிக்கிறான் என்ற உண்மையை அவன் அறிந்து கொண்டது வரையுள்ள பகுதியை டைரியில் வரலித்த போது சாரதா, தேம்பித் தேம்பி அழுதான்.

டைரியில் அவன் ஒரு காலியத்தையே வரைந்திருந்தான். அதிலிருந்து பாசத்திப்பையும், ஏமாற்றத்தின் பெருமூச்சையும், வேதனைகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய பாங்கையும் படித்துப் படித்துப் பரிதவித்தான். அது ஒரு சோக இலக்கியம்.

டைரியில் எழுதப்பட்டிருந்த ஒரு சம்பவத்தைப் படித்த போது அவனுடைய இருதயமே மீயி மொடித்து விடுவது போலிருந்தது.

எஸ். ஏ. பட்டப் பரீட்சையில் அவன் முதன்மையாகத் தேற வேண்டும் என்பதற்காகத் தொல்மையை வலிய அவன் ஏற்றுக் கொண்டதைப் பற்றிய இரகசியத்தை டைரியில் படித்தபோது சாரதாவுக்குத் தன் மீதே கோபம் ஏற்பட்டது. தன்னுடைய வெற்றியைப்

பற்றி அத்தனை நாட்கள் கொண்டிருந்த பெருமிதம், எவ்வளவு பெரிய தவறு!

....எவ்வளவுத் தவறையும்கூட முரணியின் தியாகத்தான் அவனைத் தியாகத்திலிருந்து.

முரணியைப் புரிந்து கொண்டுவிட்ட சாரதா, அமைதியின்றித் தவித்தான். அவன் மிரிந்து பார்க்கக்கூடத் தெம்பின்மையம் வேதனைபுற்றான்.

தில்லிக்குப் புறப்படுவதற்கு முந்தின நாள் இரவு, சாரதா சொன்னாள்: "உங்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு சிரமம்? எவ்வளவு சிக்கல் சங்கடம். வெளியாயிடு." "

முரணியைப் புரிந்து சாரதாவை உற்றுப் பார்த்தான். "உன்னை ஆபத்து குழித்திருக்கும் போது இதெல்லாம் ஒரு சங்கடமா? பெராவியர் உன்னை என்னிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறாரே!" என்று, முரணி.

"அப்படியானால் அப்பாவுக்காகத் தான் நீங்கள் இதைப் பொறுப்பை ஏற்றி இருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டு விட்டு அவனைக் கூர்ந்து பார்த்துச் சிரித்தான் சாரதா.

"பெராவியருக்காகத்தான் உன்னை நேருடைய கொண்டிருக்கிறேன் என்று நீ என்னினால் அப்படியே வைத்துக் கொண்டேன்" என்று முரணி.

அவனுடைய வார்த்தைகள் சாரதாவின் இதயத்தில் ஒங்கி அடித்தன. அந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து விடுபட்டுச் சிரிக்க முயன்றான். சிரிப்பில் உணர்ச்சியும் இல்லை, உவர்ச்சியும் இல்லை.

மறுநாள் இரவு, ஆகாய விமானத்தில் இருவரும் தில்லிக்குப் புறப்பட்டார்கள். விமானத்திலிருந்து போது சாரதாவின் மனத்தில் அமைதி இல்லை. சித்தனை, காலங்களுக்குள் புருத்த நிர்ந்து கொண்டிருந்தது.

விமானத்தில் ஆட்டமோ, குழுக்கமோ இல்லை. ஆனால் சாரதாவின் சித்தனையித்தான் எத்தனை அதிர்ச்சிகள்! எத்தனை மேடு பள்ளங்கள்! அவனைக் குழுக்கி அது அதுவாகச் சிதைத்தன. அவ்வளவு வேதனையிலும் தேசக் கரம் நீட்டி ஆறுதல் அளிக்கப் பக்கத்தில் முரணி இருக்கிறான் என்ற நினைவு, சிறுத் தெம்பைக் கொடுத்தது.

தில்லி விமான நிலையத்தில் பரபரப்பு அதிகமாக இருந்தது. இந்திய எல்லையில் சேனர்கள் தாக்குவது பற்றித்தான் எல்லோரும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். எவ்வளவு உடைய முகங்களிலும் கவலைக் குறி தென்பட்டது.

ஒரு ஹோட்டலில் முரணியும் சாரதாவும் தங்கினார்கள். சாரதாவைப் பற்றி ரமோ அனைத் தவணைத் தாழிட்டுக் கொண்டு உன்னே இருக்கும்படி

துறைமுகத் தொகுதிக்கு

காங்கிரஸ் வேட்பாளராகிய

ஜி. உமாபதி

அவர்களை ஆதரித்து

1-3-71 அன்று

நாட்டைச் சின்னத்தில்

வேரட் அனிக்க வேண்டுமென்றும்

காமராஜ் வாலிபர் சங்கம்

தஞ்சாவூர் பர்மனேண்ட் பாங்க் லிமிடெட்

புதிது அலுவலகம்:

1087, மிஷன் தெரு, தஞ்சாவூர்

11-1-71 முதல் டிபாசிட்டுகளுக்கு வட்டி விதிகள்

Period				Rate	
15 நாட்கள் முதல்	45 நாட்கள் வரை	...	2 %	p. a.	
46 நாட்கள் முதல்	90 நாட்கள் வரை	...	3 %	..	
91 நாட்கள் முதல்	6 மாதங்களுக்குள்	...	4 1/2 %	..	
6 மாதங்கள் முதல்	9 மாதங்களுக்குள்	...	5 1/2 %	..	
9 மாதங்கள் முதல்	12 மாதங்களுக்குள்	...	5 1/2 %	..	
1 வருடம் முதல்	2 வருடத்திற்குள்	...	6 1/2 %	..	
2 வருடம் முதல்	3 வருடம் வரை	...	7 %	..	
3 வருடங்களுக்குமேல்	5 வருடம் வரை	...	7 1/2 %	..	
5 வருடங்களுக்குமேல்	7 1/2 %	..	

தரம் வந்தாபின்வர்கள் மத்தும் அறவினை வந்தாபின்வர்களுக்கும் 1% அதிகம் (நேரகன் வட்டி விதிகப்படி.)

சேவிவன்) தனக்குக்குக்கு 4 1/2 % p. a. இவசரி விவகாரவின் பேரில்

12, 28 ஆபிர் தரவயன், தேவநம்

B. K. மாதவன், தேவநம்

பிரின்ஸ்
பிளேடு
- கிறீதின்
எம்ஸ்மையோல்
ஒரு சூழலும்
எதிர்ப்பு
பிளேடு/

பிளேடு காப்பன் ஒருவன் கொள்ள

பிரின்ஸ்

பிளேடுகளை உபயோகிப்பவர்கள்

சென்னை - 1957-58

தஃதும் என் னழுத்தும்

— ஜெயலக்ஷ் தன்வி — (மராட்டி)

பேழைக்கத் தெரிந்தவர்

— தவிமாம்சு ஜோஷி — (தெலி)

சிட்டுக்குருவிகளும் பிச்சைக்காரர்களும்

— ஏ. எஸ். ராபர்ட் — (மலையாளம்)

கூறிவிட்டு முரளி, நாடாளும் மன்றத் துக்கு விரைந்தான்.

நாடாளும் மன்றக் கட்டடத்தில் வராந்தாவில் அங்கத்தினர்கள் கும்பலாக நின்று பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். முரளி ஒரு கும்பலை நெருங்கிப் பேச்சுக் கொடுத்தான்.

“எல்லாம் பிரச்சனை ஆபத்தான கட்டடத்தை நெருங்கி யிருக்கும்போது பிரதமர் வெளிநாடு செல்வது அவ்வளவு உசிதமா?” என்று கேட்டான் முரளி, இந்தி மொழியில். காந்திக் குல்லாய் அணிந்திருந்த ஒரு வட நாட்டு அங்கத்தினர் கோபத்துடன் முரளியை முறைத்துப் பார்த்தார். ஆனால் அவனுக்குப் பதில் சொல்ல வேறு பலர் தயாராக இருந்தார்கள். “நன்றாகக் கேளும்! அந்த ஒரு தவறு மட்டுமா! சிலுக்காரன் பின்னாலிருந்து குத்திவிட்ட விஷயத்தை வருஷக் கணக்காக மக்களிடமிருந்து மறைத்து வைத்தது குற்றமில்லையா? பாதுகாப்பு விஷயத்தில் அசட்டையாக இருந்தது குற்றமில்லையா? கம்ப்யூனிஸ்ட் மனப்பான்மை கொண்டவரைப் பாதுகாப்பு மந்திரியாக நியமித்திருப்பது குற்றமில்லையா? பாதுகாப்புச் சாதனங்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் “உக் கெட்டி” செய்து கொண்டிருந்தார்களே, இதெல்லாம் குற்றமில்லையா?” — குற்றச்சாட்டை மனமளவென்று அடுக்கிக் கொண்டே போனார் ஒருவர்.

இப்படி அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கையிலேயே மன்றம் கூடும் நேரம் வந்துவிட்டே அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் மன்றத்துக்குள் விரைந்தார்கள். முரளி, பத்திரிகை நிருபர்களுக்கான இடத்தை நோக்கி விரைந்தான்.

மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு இந்தியப் பிரதமர் ஜவாஹர்லால் நேரு

கொழும்புக்குப் புறப்பட்டார். விமான நிலையத்தில் நிருபர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். நேருவின் முகத்தில் எப்போதும் குடிகொண்டிருக்கும் மலர்ச்சி இல்லை. பார்வையில் சுருகெடுப்பு இருந்தது. பெரும் பிரச்சனையின் அழுத்தம் அவரைச் சோர்வடையச் செய்திருந்தது.

“இந்தச் சமயத்தில் இவங்கை செல்வதற்கு முக்கிய காரணம் ஏதாவது உண்டா?” என்று கேட்டார் ஓர் அமெரிக்க நிருபர்.

“நண்பனாக காணப் போவதற்கு என்ன காரணம், தெனவ?” என்று கேட்டார் நேரு.

“பகைவனின் பயமுறுத்தல் ஏற்படும் போது துணை நாடிச் செல்வதாகக் கொள்ளலாமா?” என்று ஒரு பெண் நிருபர் கேட்டாள். அந்த நிருபரைக் கவனித்ததும் முரளி திடுக்கிட்டான்.

காந்தாமணி அங்கு எங்கு வந்தான்? எந்தப் பத்திரிகையில் நிருபராக வந்திருக்கிறான்...? ஒருவேளை சாரதாவைப் பின்தொடர்ந்து வந்திருப்பானோ?

முரளியின் சித்தனை அலைக்கழிந்தது. நேருவின் சூரல் கேட்கவே கவனத்தை அவர் மீது செலுத்தினான்.

“இந்தியா யாரையும் பகைவனாகக் கருதவில்லை” என்றார் நேரு.

“எல்லையில்... தாக்கும் சிலுவைக் கூடலா?” என்று கேட்டார் அமெரிக்க நிருபர், வியப்புடன்.

“இந்தியாவும் சிலுவை இரண்டாயிரம் வருடங்களாகவே நண்பர்கள். இப்போதுள்ள பூசங்கள் சீக்கிரமே மறைந்து மீண்டும் அமைதியும் நட்புறவும் கௌரவமான மூலையில் ஏற்பட வேண்டும் என்றுதான் விரும்புகிறோம்” என்றார் நேரு.

இராம் முதல் சீங்கப்பூர் வரை

கே.எம். ஜார்ஜ்

இதழுவனையே கிணங்கிக்கும்

"சீனாவின் தாக்குதலைச் சமாளிக்க என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்?" என்று கேட்டாள் காந்தாமணி.

"நேரீயாப் பகுதியைச் சேரக்கூட மருத்து மீட்கும்படி நம்முடைய படைகளுக்கு உத்தரவு கொடுத்தால் விட்டது" என்றார் நேரு. அவருடைய முகத்தில் மீண்டும் வெதிலையின் சாயல் படர்ந்தது.

துவாஹாலால் நேரு விமானத்தில் ஏறிய பிறகு நிருபர்கள் கலைந்து சென்றார்கள். விமான நிலையத்தில் வாகனில் முரணிக்காகக் காந்தாமணி காத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

"உங்களை எங்கெல்லாம் திருவது? 'பாரதமணி' காரியாலயத்தில் முந்தாநாள் உங்களைப் பார்க்கச் சென்றேன்" என்றாள்.

முரளி திருக்கிட்ட அவளைப் பார்த்தாள்.

"கம்புலிஸ்ட் கட்சியில் உள்ள இந்தத் தீவிரவாதிக்கு என்னால் ஆகவேண்டியது என்னவோ?" என்று கேட்டாள்.

"வாரியர்கள், காண்மனுக்குப்போய்ப் பேசலாம்" என்று கூறிவிட்டுக் காந்தாமணி நடந்தாள். முரளி அவளைத் தொடர்ந்தாள்.

"நீங்கள் இங்கே எங்கே தங்கியிருக்கிறீர்கள்?" - காந்தாமணி கேட்டாள்.

"என்னுடைய உறவினர் வீட்டில்" என்று பொய் சொன்னாள். பிறகு கேட்டாள்: "நீங்கள் எந்தப் பத்திரிகையின் நிருபரோ?"

"சங்கத்தாவி விருந்து வெளியாகிறதே, எங்கள் கட்சிப் பத்திரிகை; அதன் சார்பில் வந்தேன். கிராண்ட் ஹோட்டலில் தங்கி யிருக்கிறேன்" என்னாள் காந்தாமணி.

காண்மனுக்குள் சென்று ஒதுங்கிய இடத்தில் இருவரும் அமர்ந்தனர்.

"ஒரு முக்கியமான விஷயமாக உங்களைத் தேடி வந்தேன். தயவுசெய்து சொ

லிக்கு வந்திருப்பதாகப் 'பாரதமணி'யில் சொன்னார்கள்" என்று காந்தாமணி.

"என்ன விஷயம்?" என்று முரளி கேட்டாள்.

"சிவராமன் நுரு சிறந்த தொண்டர். அவருடைய மனைவு கட்டிக்குப் பெரிய நஷ்டம். இன்னும் எங்கள் தலைவரிடமிருந்து அதிர்ச்சியை எழுந்து மீளவில்லை. சிவராமன் ஒரு மலிக் கஷ்டத்தில் நிற்கொது செய்து கொண்டார். நீங்கள் இந்த விஷயத்தில் தலையிட்டுப் பெரிது படுத்தி...."

"தற்கொது செய்து கொண்டாள் என்று எங்கிலும் நம்பச் சொல்கிறீர்களா?" என்று கேட்டாள் முரளி, மிகுந்த கோபத்துடன்.

"தற்கொதுதான். அதில் சந்தேகமே இல்லை."

"ஒரு பொய்யைத் திரும்பத் திரும்ப அழுத்திச் சொல்வது உங்கள் கட்சிப் பிரசாரத்துக்கு ஏற்றதா யிருக்கலாம்."

"நீங்கள் சந்தேகப்படுவதற்கு ஆதாரமே இல்லை. கொடுக்கு என்ன காரணம் இருக்க முடியும்?" என்று குறுக்கிட்டும் கேட்டாள், காந்தாமணி.

"ட்டோட்டர்ஸிஸின் கொடுக்கு என்ன காரணம்? பெரியாஸின் கொடுக்கு என்ன காரணம்?" என்றாள் முரளி. அவளைக் கூர்ந்து பார்த்தாள். அவள், அவளுடைய பார்வையினால் எடுக்க முடியாமல் என்னல் பக்கம் நோக்கினாள்.

"உங்களுடைய சந்தேகம் என்ன. நீங்கள் வீணாகச் சிவராமனின் மரணத்தைக் கொடு என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்" என்றாள்.

"அது நிச்சயமாகக் கொடுதான்" என்று அழுத்தமாகச் சொன்னாள் முரளி.

"எது எப்படி இருந்தாலும், இந்தப் பிரச்சினையில் நீங்கள் தலையிட்டுப் பத்திரிகையில் எழுதாமல் இருந்தால்...."

"ஓ....! கொடுையை மறைக்கச் சொல்கிறீர்களா? என் நண்பனின் கொடுக்கு நீ விழங்கும்படி செய்வது என் கடமை."

"இது கொடுையே இல்லை."

"கொடுதான்" என்றாள் முரளி அழுத்தமாக.

"உங்களை ஒரு வாதாடுவதில் பய வில்லை" என்று அழுத்துக் கொண்டாள் காந்தாமணி.

அவளிடமிருந்து விலகிப்போய், கொண்டு விளைய நிலையத்தி லிருந்து முரளி ஓடி டப்களியில் தான் தங்கி யிருக்க வேண்டுமென்றுச் சென்றாள். தன்னைத் தொடர்ந்து இன்னொரு டப்கள் வந்து கொண்டிருந்ததை அவள் அறியவில்லை. (தொடரும்)

(ஸ்தாபிதம் : 1947)

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்ணே பிளரேவீட் லிமிடெட்

தலைமை அலுவலகம் புதிற் செய்யப்பட்ட அலுவலகம்
பாலுஸேரி பில்டிங்ஸ், 3, சிங்கராச்சாரி தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5.

தந்தி : EVERMANS போன் : 85834 • தபால்பெட்டி : 414

மதராசு சிட் பண்ணே 1961 ஆகப் படி எடுக்கலானும் சீட்டுகள் நடத்தப்படுகின்றன
(மதராசு ஆக்ட் நெ. 24 OF 1961)

நீண்ட காலச் சீட்டுகள்

50 மாதங்கள்

50 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
LTM	ரூ. 200/-	ரூ. 10,000/-
LTN	ரூ. 100/-	ரூ. 5,000/-
LTO	ரூ. 50/-	ரூ. 2,500/-
LTP	ரூ. 20/-	ரூ. 1,000/-

40 மாதங்கள்

40 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
LTA	ரூ. 500/-	ரூ. 20,000/-
LTB	ரூ. 250/-	ரூ. 10,000/-
LTC	ரூ. 125/-	ரூ. 5,000/-

குறுகிய காலச் சீட்டுகள்

25 மாதங்கள்

25 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
A	ரூ. 200/-	ரூ. 5,000	D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500	E	ரூ. 10/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250	F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-

சேரும் குழுப்பை விவரித்து எங்கள் விதிகளுக்கு எழுதவும்
கிளைகள் : புது டில்லி - பம்பாய் - பெங்களூர் - கல்கத்தா

புது வேள்ளி விழா ஆண்டு

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

தாய் பித்திருந்தாள் கசீனா. அவளை உயர்த்திப் பள்ளிக்கு மேல் படிக்க வைக்கச் சக்கரராமன் முயலவில்லை. அவளும் எக்ஸ்சிப் படிப்பை விரும்பவில்லை.

விட்டில் இருந்தபடியே ஷார்ட் தளாண்டி, டைப்ரைட்டிங் இரண்டிலும் உயர்ந்த றுதை யில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தான். அதனும் அவளை வேலைக்குப் போடும்படி சொல்வான். உட்படுத்திந்நாள் சங்கரராமன் அவருடைய குழந்தை வருவாயில் குடும்பத்தை நடத்திச் செல்வதே அவர் சாதியாக இருந்தது. கசீனாவும் வேலைக்குச் செல்ல வருவாய் கண்கமைய உயருமோ சொந்தம் தாராயமாக இருக்கலா மேலபதாய் கசீனாவின் கவனத்தைக் குடும்பத்தையும் சேமித்து வர முடியுமோ எவ் வளவோ சொல்லிப் பார்த்து விட்டார் அவர்.

கசீனா குடும்ப சித்தவாதமாக வேலைக்குப் போக மறுத்து விட்டாள்.

வயது வந்த பெண்மீது புகழ் பெரிய படிக்க வைக்க வேண்டும்; அல்லது வேலைக்கு அனுப்ப வேண்டும். அதுவுமில்லாவிட்டால் கல்யாணமாக வது செய்து கொடுத்த விட வேண்டும்வா? கசீனா எவ்வளவுக்குவாரா? மேலே சங்கர ராமன் அவர்கள் அவர்களுடன் முடிவெடுக்கிறார். அவருடைய போலிஷ் கசீனாவுக்கு வித்யாபாசம். அதுவும் அசமுபிஷ் தொத்தரடி போதும் முடிவானால் கசீனாவுக்குத் திருமணம் செய்துவிடத் தீர்மானித்தார் சங்கரராமன். அவருடைய மூதம் மாப் பிள்ளைக்கு உதவியாக அவரை இருப்பதாகத் தெரிந்தது. கசீனாவுக்கும் வேலை வந்துவிட்டது. எவ்வளவு கடைகலிதும் கட்டாக்குப் போகும் கொடுக்கவும் முன் வந்தார்கள். கல்யாணம் நடந்தேறிவது. கசீனா கணவன் வீடு சென்றாள்.

அடி நாளில் கசீனா வேலைக்குப் போக மறுத்ததைப் பெரிய குற்றமாக அவருக்கு விட்டது. ஒருவகையில் அது திரவாய் எப்பது

சொல்லாதே!

யோவியை அவர் எடுத்துக் கொண்டார். ஆனால் கல்யாணமாகக் கணவுக் கிட்டுக்குப் போன பிறகு இப்போது கலியா வேங்குக்குப் போகத் தொடங்கி யிருப்பதுதான் அவருக்குப் பெரிய ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. அப்போது மதுப்பாளன்? இப்போது செஞ்சாலை? இப்போது சேலியலாம் என்றும் அப்போது மறுக்கக் காரணம் என்ன? அதுதான் அவருக்குப் புரியாததாக இருந்தது. வேங்குக்குப் போகிற விஷயம் அவருக்குத் தெரிந்து விட்டால்? வேறும் யாசையே வெல்லுவிடும் பிறகு கம்மா இருப்பாரா?

தீயபாக்காரர் கொடுத்து விட்டுப் போன ரூபாய்களை என்னிடம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் பாபு.

"ஏதுடா... பாபு..." என்றவாறே வந்தார் சங்கரராம்.

"கலியா அக்கா அனுப்பியிருக்கிறான் அப்பா..."

"எத்தனை ரூபாய்கள்?"

"இருபது..."

"எத்தனை?"

"கன்தாரி ரீஸ் கட்டுவதற்காக..."

"நீ அவருக்கு எழுதிக் கேட்டிருந்தாயா?"

"இல்லை. அவளாகத்தான் அனுப்பியிருக்கிறான்..."

"என்ன அறிவப்பிரசங்கித்தனம்? மாப்பிள்ளை ஏதாவது நினைத்துக் கொண்டா?"

சங்கரராமுக்கு எரிச்சலாக இருந்தது.

"ஒன்றும் நினைத்துக் கொண்ட மாட்டார் அப்பா. அக்காதான் வேங்குக்குப் போகிறாரு?"

"சொல்லிவிட்டு உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டா?"

"வேங்குக்குப் போகிறா?"

"வியப்பு எங்கே? நீயே சொல்லிவிட்டது அவருக்கு."

"வந்து... வந்து..." என்ற குழந்தைப் பாபு.

"ஆமாம். கலியா வேங்குக்குப் போகிறான்..."

"என்னுள் இதுவரையில் அப்பே மனைவியாகத் தந்து கொண்டிருந்த அம்ம."

"அப்படியா சங்கதி?"

என்றவர் அப்படியே நாற்காலியில் 'தொப்பி'பெற்று விருத்தார்.

"நாம் வேங்குக்குப் போகச் சொல்லி வந்துள்ளதுமே. குடியாதென்று கூறிவிட்டான். இப்போது புறக்கன் கிட்டுக்குப் போன பிறகு வேங்குக்குப் போகிறான். பெற்ற தம்பையருக்குச் சம்பாதித்துக் கொடுக்க விருமபாதவன் தெய்வத்துக்கு வந்த கணவனுக்குச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறான். என்ன கெட்ட எண்ணம் இருந்தால் இப்படிப் பாரபட்சமாக நடந்து கொள்கிறார்? இந்த தனித்தொட்டிப் பெண்ணுக்காக நாம் எத்தனை இடங்களில் கட்டப்பட்டிருக்கிறோம்? சேர் சேர் இளமும் ஐந்து பெண்களும்..."

என்று சங்கரராம் குலங்கொண்டார்.

"...சேர் சேர்..." என்று கலியாணன் சொன்னார்.

"என்னவா?"

"நினைப்பே வந்துவிட்டது பாபு."

"அத்தப் பணத்தை அவருக்கே அனுப்பி விடு. அது அளவுகூடா புத்தையுக்காக உபயோகமாகட்டும். கமக்கு வேண்டாம்."

"சரி..."

"இன்னும் இரண்டு நாட்களில் அவளா கிட்டு 'பிரைட்' கட்டியாக வேண்டுகிறது" என்று இருந்தான் சங்கரராம்.

"நான் லாசியாவது கணவனுக்குக் கேட்டுப் பார்த்தேன். கெடத்தான் பார்ப்போம். கெடக்கா விட்டால் கன்தாரியில் சேர வேண்டாம்..." என்று சொல்லிக் கொண்டே எழுந்து வெளியே சென்றார் சங்கரராம்.

சீரீஸ்வரராம் நடந்து கொண்டிருந்தார் சங்கரராம். அவருக்கு அருகில் "சரி..." என்ற ஒலையுடன் வந்து நின்றது ஓர் அப்பாவிடர் கார்.

காரோட்டிக்குப் பக்கத்தில் அமர்த்திருந்தவர் தம் தலையில் வெளியே நீட்டி, "என்ன சங்கரராம், பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் ஆன பிறகு உமனாகக் கடைப் புகாமே காணொழி?" என்று விசாரித்தார்.

சங்கரராமுக்குப் பெட்டிக்குள் குடும்பம் குந்தியது. உன்னதத்தில் கார் என்று ஊதிருந்துவது போன்ற வேதனை. பேச்சோ எழுப்பவில்லை. "வந்து... வந்து..." என்று தடுமாறினார். "என் பட்டார் தெஞ்சம் போல் கன்குவிடும் இலங்கை வேந்தன்" என்று பெரி போர் வாங்கு பொய்யாளுமா?

"நீ ரொம்ப அழகுருட்காரர் சங்கரராம். பொறுப்புணர்ச்சி மிகுந்த பெண்மை மனமாக அடைந்திருக்கிறீர்..."

ஒன்றும் புரியாமல் தனித்தார் சங்கரராம். "எல்லாண்டத்துக்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் தவுளியைக் கட்டாக வாய்க்கி யிருக்கிறோம். இன்னும் ஒரு நாளாய் கைசாக்கடக் கொடுக்கவில்லை. அதைத் திருப்பித் தரும்படி கேட்டோம்... ஏதேனோ கேட்டுவிடு!"

"நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?"

"நீர் கடைப்புகாமே வரவில்லை. அதற்கு வேண்டுமோ உமது பெண் ஒங்கொரு மாதமும் குடும்பம் தெய்வம் நூதனம் பது ரூபாய் அனுப்பிக் கொண்டு வந்தான். எங்கள் கட்டணம் அடைப்பட்டு விட்டது. இன்னும் நூற்றி ஒரு ரூபாய்தான் பாகி. அடுத்த தடவை நூறு ரூபாய் அனுப்பிடுகப் போதும் என்று தெரிகிறதான் உமது பெண்ணுக்கு எழுதிப் போட்டோம்..."

என்று சொல்லிக் கொண்டே போனார் கிணை எப்போதில்தான் குதவாவி மோகனராமன்.

சங்கரராம் பேசவில்லை. அவராகப் பேச முடியவில்லை.

"சரி, நான் வருகிறேன்... சங்கரராம், தங்கத் தீயாணிக் குறுகி எடுக்கக் கட்டாயம் வந்து விடுங்கள்..." என்று கூறினார் மோகனராமன்.

கார் நகர்ந்தது. திரும்பி விட்டது தொக்கி நடத்தார் சங்கரராம். விட்டு வரவில்லை ஒரு கையால் விட்டு கொண்டிருந்தான்.

"வாராயா நீர் என்ன வேண்டும் கன்கு?" என்று விசாரித்தார் அவருடன் பார்த்து.

"அக்காவா? மட்டுமே விருந்து வரும்படியான ரூபாய். என் சம்பாதிக்க வாய்க்க நம்பி விட்டிருந்து வரும்படியான வரலாற்றை" என்று மிக வாய்க்கி கேட்டுக் கொண்டிருந்தார் சங்கரராமுக்குக்.

"என்னுள் கையால்"

"பத்து ரூபாய் பாகி விருந்தாக்கட்ட பத்துப் பேர்களுக்கு முன்னும் கேட்டு மாணத்தை வரவழகிடு விருதவாணியா எழுந்த ரூபாய் கட்டிக் கொடுக்காமே இருக்கிற என்னிடம் இப்படி கேட்டு வருகிறது"

இப்பாடிது

ஒவ்வொருவரும்

விரும்பி

கேட்பது

POP

POP

POP

POP

POP

POP

POP

POP

POP

POP

POP

ஏனெனில்

POP

சீஞ் கிராமில்
தயாரித்த என்ஸி,
தெல்லின்
கொலமிக்கது
குளிப்பது
அது புதிது
அது
சுவையாகவும்
பலுடர்களுக்கும்
விடைக்கிறது

கிராமியர்களால்

மென்சன் திரைக்கொம்பு சுவையாக கிராமியர்
மென்சன் - கலகத்தா - கலகி - மென்சன் - கலகி
மென்சன் - கலகத்தா - கலகி - மென்சன் - கலகி

தயாரிப்பவர்கள்:

மென்சன் மென்சன் மென்சன் மென்சன் மென்சன்

மென்சன்

எல்லா பிரபல கலகங்களிலும் கிடைக்கும்

பனாமா

கொள்ளைக்
கன்னி...

பனாமா ரேசுகள் ஷேய்ங் செய்து கொள்வதை
பொக்கிஷமாகப் போற்றும் வகையில் இப்படியான
1ஷேய் செய்துகொள். சிலகன் ஆனந்தமான அருமை ஷேய்
பெற அசாதாரணவிலை தன.

MAA-PA-3-17

தூர்?" ஆச்சரியமும் வெகியுமாகக் கேட்டார் சங்கரராமன்.

"கவ்யாணத்துக்குச் சரமான் வாக்வின கடன் அடைபட்டுப் போய் இரண்டு மாதமாகப் போவதும்கொண்டே..."

"கடன் அடைபட்டுப் போனா? யார் கொடுத்தது பணம்?"

"எனக்குத் தெரியாதுங்க. குதனாவி சொல்வார் சொல்வதை இங்கிட்டு வந்து சொன்னேன். நான் வரட்டும்கொண்டே?"

"ம்..." என்று தலையை ஆட்டிவிட்டு உன்மே போனார் சங்கரராமன்.

"கேட்டார்கள் அநியைத்தான்! வாக்வின வர் கடையில் வாங்கிவிட்ட பாதிரைத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டிய துதித்து ரூபாயையும் கலீசா மாதா மாதம் அனுப்பி அடைத்து விட்டாளாம். கடைக்காரர் பாபுவிடம் கொள்ளுறாம்..." என்று எதிரே வந்த அவரு.

"இப்போ பாபு எங்கே?"

"தயாயாகக் கட்டுப் போயிருக்கிறது. நீங்கள் அதைப் பணத்தை அல்லதுகே திருப்பி அனுப்பிவிடும்கொண்டே!" என்று அவரு.

நினைவாக நின்று கொண்டிருந்தார் சங்கரராமன்.

"ரூபாய் கிடைத்ததா?"

"இல்லை!" உதட்டைப் பிதுக்கினார் அவர்.

"அப்போ கவ்யாசிக்ஷய் பீன் எப்படி கட்டுவது?"

"பார்க்கலாம்..." என்றுவர் கேரீவுடன் தாந்தலையில் சாத்தி விட்டார்.

ரூபாய்காரர் கொடுத்து விட்டுப் போன கடித்ததை வாக்வி வந்து தன் கண்களில் கொடுத்தான் அவரு.

பிரித்துப் படித்தார் சங்கரராமன்.

அன்புள்ள அப்பா அவர்களுக்கு.

கலீசா அநேக வருஷங்காரம். நான் பாபு வர்க்குக் கவ்யாசிக்ஷய் கட்டுவதற்காக அனுப்பிய ரூபாய்களைப் பாபு தீண்டு என்க்கே திருப்பி அனுப்பி விட்டான். நீங்கள்நாம் திருப்பி அனுப்பப் சொன்னீர்களாமோ! தங்களுக்கு-என்மேல் போய் ஏற்பட்டிருப்பது நினைவாய்தான். கவ்யாணத்துக்கு (நான் வேங்குக்குப் போக மறுத்த நான் கவ்யாணத்துக்குப் பிறகு வேங்குக்குப் போக மறுத்தது தங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். அதற்குக் காரணம்...

திருமணத்துக்கு முன்பு வெண்கன் வேங்குக்குப் போய்ச் சம்பாதித்ததன் மூலம் பத்தின் பத்துக்குமையும் நீங்கும். அதே சமயம் அந்தப் பெண்ணின் திருமணத்துக்கும் சேயித்து வர முடியும் என்று பண்டார பெற்றோர்கள் நினைப்பது போலத்ததன் தூங்குவும் நினைத்திருக்க. அப்படியே பெற்றோர்களால் வேங்கு அனுப்பப்பட்ட வெண்கன் பலரை தான் தொழில்களாக அடைத்திருந்தேன். அவர்களின் ஒருவருக்குக் கூட இன்னமும் திருமணம் தடைபெறவில்லை. எங்கிலாக்கு. தம் இருபத்தைத்து. இருபத்தெட்டு என்று வரது மட்டுமே ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றது. சற்று வேண்டிய வரவில்லை வரது முடியாமை.

ஒரு நாள் - பத்துக் கோடி

கவ்யாண தூக்கி கவ்யாணம் கவ்யாணம் அடிக்கடி கடைகளுக்குத் தொழில்களையும் துடிப்புகளையும் அல்லவா? ஒரு நாள் அவன் ரூபாய்க்குதான் 15 கோடி ரூபாய் தட்டித் தந்துவிட்டான்! கவ்யாணம், உத்பத்தி ஆகியவை நம்பத்தகுந்தும் தொழில்களாக இருக்கின்றனவாகக் கடைக்காரர்கள் நினைவாக இருக்கின்றன! தூக்கி: "வித்துவந்தாய்! என்மேல் தட்டின: "கவ்யாண!"

கேடும் சம்பாதிக்கும் இயத்திரங்களாகி விட்டிருக்கும் அந்தத் தொழில்களின் வரிசையில் நானும் ஒருத்தியாக விருப்பமிக்கிறேன். அத்துமீதான் தான் அப்போது வேங்குக்குச் செல்ல மறுத்தேன்.

வேங்குக்குப் போகிற பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் செய்து விட்டால் ஒரு கவியைவாண வருவாய் தந்து போய்விடுமே என்று என்னும் பெற்றோர்களுக்கு நீங்கலும் ஒருவராக ஆகிவிடுகிறீர்களா என்று தான் அநியைத்து தனது சொல்லும்கள் அப்பா.

என் கவ்யாணத்துக்காகத் தாங்கல் பட்ட சிரமங்களை - வாக்வின கடன்களை என்னும் எப்படி அடைப்பிவமாகக் கருதி ஒதுக்கி விட்ட முடியும்? சங்கரராமன் திருமணமாகும் கவ்யாணம். பெற்ற கடன்களாக இருக்கலாம். ஆனால் சகதிகு மீறி உயர்வாகக் கடன் வாக்வின கவ்யாணம் தான் இருக்கவந்த சங்கரராமன்தான் மறு பட்டது அல்லவா? அந்த நாளே போக்கி விட்ட தீர்மானித்தேன்.

ஆண்டவன் எங்கு ஒரு கருங்கப் பெட்டி கடைத்த கவ்யாணம் தந்தான். வேங்குக்குப் போகத் தொடங்கினேன். என் குடிவிற்குத் தொழிலுக்கு என்னும் ஏற்பட்ட இன்னங்களை தானே நீக்கிவிடுகிற முயற்சி பீன் கருங்கினேன். ஓரளவுக்கு நீக்கியும் கருங்கினேன். அதுவ முடியக் கூடாது அடைத்து விட்டதால் பாபுவின் படிப்புகள் உதவ முற்பட்டேன்.

பாபுவும் முரணியும் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு சம்பாதிக்கத் தொடங்குகிற வரையில் இந்த என் உதவியைத் தாங்கல் பத்துக் கொண்ன வேண்டியாகக் கேட்டுக் கொண்டுமேன். 'பெண்களுக்குப் பெற்றோர் களுக்குச் செல்லக் கடைமணப்பட்டவர்களை தான். ஆனால் அந்தளவு அளவாகத் தன்னையோ - கவ்யாணம் இன்னம்கவ்யாண அறித்துக் கொண்ன வேண்டியிருக்க' என் மீற எனது கொண்கையைத் தாங்கலும் ஒப்புக் கொண்கிவன் என்று நம்புகிறேன். பாபுவின் கவ்யாணத்துக்கு தானே இது இருந்தபடியே பீன் அனுப்பி விட்டேன். தொடர்ந்து அப்படியே அனுப்பி விடுகிறேன். அது கவறு என்னும் அந்திகாகத் தாங்கல் வாக்வின மண்கித்து விடுவான்.

அன்புள்ள, கலீசா"

கடித்ததை மடித்தார் சங்கரராமன்.

"என் எழுதியிருக்கிறேன்?" என்று கேட்டான் அவரு.

கடித்ததை வெண்கனாக மண்கிவிட்டும் கொடுத்த விட்டுத் தன் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டார் சங்கரராமன்.

எல்லா உறுப்புகளும் ஒன்றாகத் தோன்றலாம்

ஆனால் ஸ்ரீ உறுப்புகள் உங்கள் உயிருக்கே ஆபத்தானவை!

CD-TVS கம்பெனி மட்டுமே

..புல் ஏர்/ஏர் அஸிஸ்ட்

பிரேக்குகளின்

உண்மையான உறுப்புகளைத்

தயாரிக்கிறது.

கம்பெனியை உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம்.

ஏர் பிரேக் பொருத்துபட்டுள்ள வண்டியை இது ஒரு துள்ளியை மயக்க உறுப்பு. இது உண்டாகும் காற்றழுத்தமே, வண்டியின் பிரேக்கிங் இயக்குகிறது. இந்த கம்பெனியை ஒன்று அல்லது இரண்டு சிலிண்டர் வாகனங்களில் தயாரிக்கின்றன.

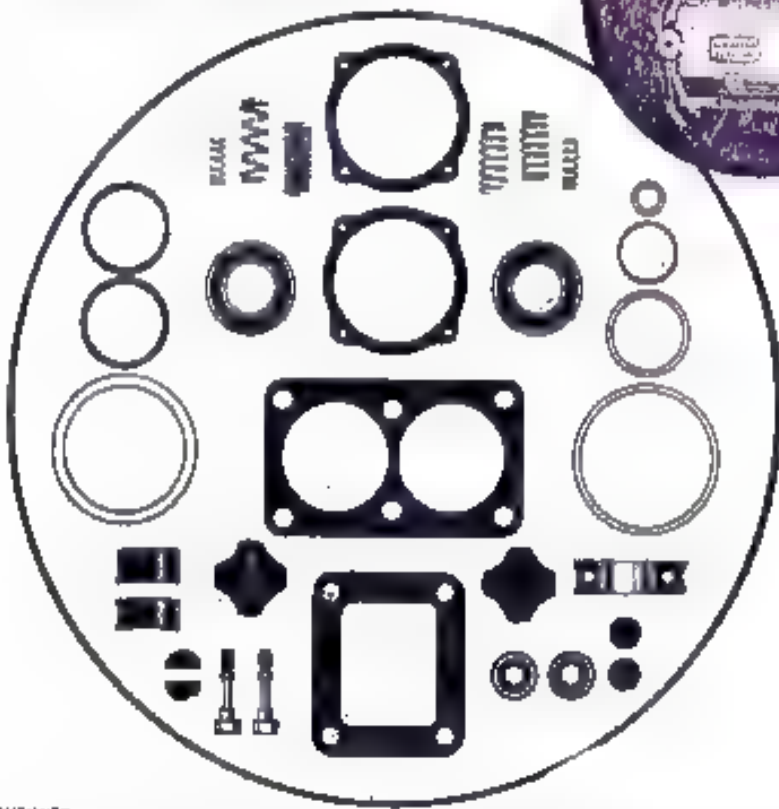
சாஸ் பாதுகாப்பைக் கொடுக்க முடிந்தால் உறுப்பு போலும், போலி உறுப்புகள் உயிருக்கு அபாயம் ஏற்படுத்தலாம்.

எப்போதும் CD-TVS தயாரிக்கும் அசல் உறுப்புகளையே தேர்வு செய்குங்கள்.

கந்தாம்-கனெக்டர் விநியோகம்

(தமிழ்நாடு பொதுமக்கள் சேவை நிறுவனத்தின் மூலம்) ஸ்டீட், சென்னை-50

0846017177

வண்டிகளின் விநியோகஸ்தர்களிடமும் எவ்வகையான பிராந்திய விநியோகஸ்தர்களிடமும் கொடுக்கிறது. தமிழ்நாடு, கருநாடகம், கேரளா, ஆந்திரப்பிரதேசம், பரணியுச்சேரி மற்றும் சென்னை பிரதேசங்களுக்கு விநியோகஸ்தர்கள்.

மதுராஸ் ஆட்டோ சர்வீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் 31, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-6

பப்பாவின் ஓசை கேட்டது. நிமிர்ந்து பார்த்தேன். கடைசியாக வந்த ஆன் கையில் துணி போட்டு நுரல் மணந்த கம்பட்ட சிறு கூடை ஒன்றுடன் இங்கே வந்து விட்டான். அட்டென்ஷன் அந்த ஆணை முதல் நாள் பஸ் ஒன்றில் பார்த்த ஓர்ப்பகம் வந்தது. அவன் ஒரு கடற்கரை கம்பட்ட வியாபாரி. ஆட, பாயமே ! இன்றைய மனையில் அவ்வது வியாபாரம் அல்லவோதான் !

பொண்டாளைத் திண்ணிப்பதற்குத் தேவியுக்குக் காகக் கூப்பிடிக்க கொடுத்துச் சற்று நின்றான். அவையே யன்றி, அருகில்வந்திருந்து கொண்டு வந்ததற்கு, பெரும் காரியம். பனி, பனி என்ன மிஷனம், தேவியின் காகம் மூன்றுமே பூரே தூக்கம் கூடும். கண்டம் விவாபாரி இப்போது

A black and white cartoon illustration. In the foreground, a man in a suit is kneeling on one knee, holding out a rectangular box towards a man in a lab coat. The man in the lab coat is holding a small child in his arms and looking down at the box. In the background, there are other people, including a man in a suit looking on and a woman in a dress. The scene appears to be set in a public place, possibly a hospital or a public building.

[illegible][illegible]

"தங்காத்தாய்மா இருக்கு. என்ன தயார் செய்யிறது? தீயெலா?"

"நாய்க் காய் பெரு கிளம்பாராருக்க. எல்லாருக்கும் பொதுவா எங்க அந்த உய்யப் பண்ணிக் கொடுத்துக்க... இதுக்கு முன்னாலே மதுவாரியை சொக்கிக் குத்தினே இருந்தோமுக...'' என்ருள்.

பெயிசவருன் கண்டங்காரனாய் இப்போது ஆடையா பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். கத்தி மூலமும் பார்த்தேன். எதிரே ஒரு ரேல் பிரிவர், பெய்லுரர் ரேல் ஒன்றாகாக ஏதோ மனத்துக்கும் பேசிக் கொள்கிறார். 'ஓரிஜினல் வேல்' புத்தகம் ஒன்று கீழே விழுந்தது காதலில். 'கண்டம்' அதை எடுத்துக் கொடுத்தது அவரிடம்.

"தெய்க் கூ!" என்ருரார் ரேல்பிரிவர். அவரைப் பாராமலேயே என்ருவர் பார்த்துக் கொள்கிறார்.

"லார்! தீச்சயம் நாளைக்கு பெரிசில் 'ராக் ரேலாய்' அடிக்கிறது லார்... தீயெலா பாருங்க!"

ரேல் பிரிவர் திடீரென்று கண்டங்காரனை ஆர்வத்துடன் பார்த்திருர். 'இப்பே லார்' என்று அவனைக் கூட ஐக்கையாக அழைக்கிறார்.

"நிச்சயமாகத் தெரியுமா? என்னது 'விசேஷ' கருவியா...?" என்று கேட்கிறார் மெல்லிய குரலில்.

"ஆமாம்... தம்ப தம்பி பெய்லுரர் ஸைட். பாரங்க... ஐக்கி 'தகவல்' கொடுத்திருக்க..."

அடுத்த சில நிமிஷத்தில் அந்த மெல்லு ஸைட் கத்தி தாக்கத்து ரேல் "அதிபர்"கல் குழித்து கொள்கின்றனர்.

திடீரென்று முதலில் பேசிய ரேல்காரர், "இதா, ஒரு ரேலுக்குப் போட்டால் கண்டம் இப்படிப் போடு. மனது நித்திரை வரையில் பெய்லுரர் போக வேண்டும்!" என்ருரார், கண்டங்காரனிடம். அவன் தலங்குவிருன்.

"என்னவா, போட்டால் எப்போ?"

"இவ்வீக்க... இதரே ஒரு ரேலாட்ட துக்க... தான் இப்பே கிளம்பாமோ, கிளம்பு பட்டாதுக்கோ...?"

ரேல் பிரிவர் திடீரென்று கண்டங்காரனை இதுபயலரை அர்த்தபுஷ்புடன் பார்த்திருர். கண்டங்காரன் இதுபயர் ஒன்றும் ஆட்சேபித்ததாகத் தெரையவில்லை. எட்டென்று ரேல் பிரிவரே எழுந்து வந்து இரண்டு கண்டம் போட்டவர்களை எடுத்துக் கொள்கிறார்.

"எவ்வளவுவா, காசு தரணும்?"

"இப்பது கயராக காசு...!"

"இந்தா தாய்லு... அதுக ஸைரா பாக்வித் தரவேணும்... தீயெ லைக்கக்கோ!... ஆமா, தீக்கலாக் கொல்லு. ராக்ரேலாய் 'லின்' பண்ணுமா?... கண்டம் தப்பலாமா?"

"கண்டம்வா, கொத்தி பெறுகிறது லார்! இதா கூ, அந்த ஸைரா!"

"கேளுங்கள்! தீயெ லைக்கக்கோ!"

"இப்பே லார்...!"

ரேல் பிரிவர் கண்டம் மென்று கொள்பே ரேல் புத்தகத்தில் இறங்கி விட்டார்.

"தங்காத்தாய்மா காதலி குழித்துக்கோ!"

"கண்டங்காரன், அந்த ரேல் புத்தகத் தகவலுக் கொண்டு கிளம்புறவையாத்தே தீயெலா தெய்க்."

மேட்பாளரை "அதி லைக்கக்கோ"கத்தி ஐக்கி: "இவ்வளவு அபிவா, ஸைரா, தாத்தா எல் லாம், கத்தி கத்தி இறங்குங்கோ."

"இன்னுமா பணத் தாசை?" என்று கேட் டார் ரீ அபிவாசி.

"நீங்கள் எப்படி கொத்தி தெய்க்?"

"என் கூடுகிட்டு என்ன தெய்க், என் கூடுகிட்டு தெய்க், என் கூடுகிட்டு தெய்க்."

"அப்போது?"

"இப்போது என் கூடுகிட்டு தெய்க், என் கூடுகிட்டு தெய்க், என் கூடுகிட்டு தெய்க்."

"நெற்று தகல் பேசிக் கூட்டத் தில் ரீய் கூக்க, கண்டம், கண்டம், கண்டம் ரீய் ரீய் கண்டம் தெய்க் கூட்டம் எல்லாம் கூட்டம் கிட்டக்கோ."

"என்ன தெய்க்கோ?"

"என்னக்கம்!"

"ஓ, அந்த ரேல்தாய் முதலில் என்ன தெய்க்கோ? அந்த ரேல்."

"கண்டம்" தெய்க்கோ, கண்டம் தெய்க், கண்டம் தெய்க், கண்டம் தெய்க்."

தாங்குகிறது இவையுட்படிகள் இப்பொழுது
கண்டிப்பே நிரைமாயம் பார்க்கிறார்கள்.

"என்ன ஸார், 'மெக்கிளூக் கோய்ட்'
பார்த்துட்டு வந்தீங்க போகிறீங்கே, ஸார்!"
என்கிறான் கண்டிக்காரன்.

"இவனுடைய என்ன பேச்சு" என்று பால்கி
யில் ஓரோவர் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்
கின்றான்.

"என்ன 'காமிரா' ஸார்! பிரமாதம்
போங்கள்... அப்படியே சூதின் பேரே போத
மா திரியே படம் பிடிச்சிருக்காங்க, ஸார்!"

இன்னொரு தாங்குகிறது பதிலிதது வயதில்
நிறுவர்கள் இவனைக் கும்பிட்டுக்கொள்.

"பார்த்துட்டாயோ...?"

"பார்த்துட்டேன், தம்பி! படம் பிர
மாதம்! எம்மா ஒரு காட்சியே... அந்த
விடு... ரொங்கு பேரும் நீச்சல் அடிப்பாங்க...
அவ... கண்டிக்காதி கொடு பண்ண வருமா
நீச்சல் பண்ணிவிட்டே..."

"நிறும்மாங்கா?"

"நிறும்மாதாம்பா..."

"எப்போது... படம் பார்க்கணும்னு
டிக்கெட்டெடுக்காமல் பாட்டுக்குறே!"

"கலிப்பாடாதே, தம்பி... மாட்டி
காட்டுக்கு மட்டும் என்னுடைய டிக்கெட் வாக்
கித் தர முடியும். என் மச்சான் இருக்கான்...
தானக்கு வாக்... என்னைப் பார்த்து..."

"அக்கேடட் கண்டிப்பிப்பா?" என்று
ஒரு சிறுவன்.

கொங்கென்று சிரிப்பு எழுகிறது. கண்டி
காரனும் சிரிப்பில் கைது கொள்கிறான்.
குத்தகாகக் கேட்ட கையாளுக்கு வந்த
தொன்றிப்போது, ஒரு பத்திராளானவ நீட்டி
கண்டிப் பொட்டகம் கேட்கிறான்.

இப்பொழுது முதலில் அவனைத் தூண்டு
வெளிர்த்துப் பேசுவான் கேட்கிறான்.

"இந்தா! ஒரு நாளை பொட்டகம்
பெரிசாகக் கட்டிக் கொடு. இந்தா, தாட்டு!"

"சரிங்க!"

குதிரைப் பத்திரத்தைப் பற்றி விவாதி
துக் கொண்டிருந்தவர்களில் இருவர் விவாதி
தனர். "நாளை பொட்டகம் தவிரவாக்
கட்டுப்பா!" என்றனர்.

பொட்டகங்களைக் கட்டிக் கொண்டு
உள்ளே மாலும் தந்தையுமாக உட்கார்ந்
திருக்கும் இருவரை நெருங்குகிறான் கண்டி
காரன்.

இது என்ன அநியாயம்! உன்னை போய்
கண்டிப் விடுவோகம் செய்து விடுவானே
இவன்! தந்தையும் மாலும் ஏதோ கன்னாடி
அடிக்விட்டால் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்
தது என் காதிப் பட்டது. இவனுக்கென்ன
அதில் அக்கறை!

"யாரா! நீங்க ஆர். எம். வி. கன்னாடி
வியேதானே, ஸார், இப்ப கேட்கிறீங்க!..."
என்று கண்டிக்காரன் ஆரம்பித்தான்.

"ஆமாம்! உங்களைப்போ, அத்தக் கட்ட
காணம்?" என்று தந்தை அருத்துக் கொண்
டார்.

"அதுக்கிவ்வீங்க, ஸார்! நீங்க தப்பா
கிணக்கக் கூடாதுங்க... என்னக் கன்னாடி கிணக்க
யம் மாணும் வாய்க்கத்தானுங்க கொல்லாங்க."

"யார் இவர்களுக்கு! நாளை அருத்
தக்குற தான்... நாளை காண்குற தான்..."

"நீங்க விடுங்க... நாளைக் கொடு அக்கே
கெட்டுட்டி அட்டெண்டி ரக்கவாணைப்
படிக்கங்க... அவன் என் சித்தப்பா மவ
னுங்க... அருளுகலம் அனுப்பிச்சான்னு
சொல்லி வைக்கங்க. நீச்சலும் ஏதாவது வாக்
கிட்டுக்கிட்டுச் செல்லாணுங்க. நீங்க அவ்வளவு
தேரமாய் பேசிக்கிட்டுருந்ததைக் கேட்டுக்
கிட்டே இருந்தேனுங்க. எங்கரு மனசே
கேட்கக்கனே... ஏதோ சபையக் தங்காய்
படிச்ச முச்சேறாணு!"

அவ்வளவுதான்! அதற்குப் பின்னால்
கண்டிக்காரனைக் கைநி, 'கோய்ட்' போன
வந்து கொண்டிருந்தார் சபையினர் தந்தை.
பேச்சில் முடிவிக் கையாணும், தந்தையுமாக
அருத்து இரு கண்டிப் பொட்டகங்கள் வாக்
கித் தந்தனர்.

இப்பொழுது அநேகமாக அக்கிருத்த அரிவ
ருமே அங்கிலம் குகைத்தகு ஒரு கண்டிப்
பொட்டகமாவது வாக்கித் தந்து விட்டனர்.
நானும், கோய்டியா அழியர்கள் மட்டுமே
அவர்க் கண்டிப் இதுவரைவிக் வாக்கிவிட்டேன்.
அதற்கும் முத்தாய்ப்பு வைப்பது போல் ஆகி
விட்டது. அழியர்கள் கண்டிப்ப் பற்றிக் சில
வார்த்தைகள் பேசத் தொடங்கினர்.

"நிறுமாத்தான் கொடுதேன்! பட்டாளி
கண்டிப் வாக்கியே தனி வாக்கி!"

"ரொம்ப சரி!"

"நாளைக்கு தம்பி 'மெனு'வில் போட
காணா?" என்று ஒருவன்.

அதன்பின் ஓரே சிரிப்பு. கண்டிக்காரன்
இப்பொழுது அவர்கள் அரிவவரையும் தங்கித்
தான் பார்த்தான்.

கொண்டிசில் இருப்பவர் எங்கெப்பார்க்
துச் சித்தார். சிரியென்று கண்டிக்காரன்
கைவிக் இரு பொட்டகங்களுடன் கொண்டி
அருகே சென்றான்.

"என்னவியா! எக்கெட்டேயே விடு
வந்தியா?" என்று கைவியாகக் கேட்டார்
கொண்டிசில் இருந்தவர்.

சற்றுப் பந்தை மொகித்துக் கொண்டான்
கண்டிக்காரன்.

"இவ்வீங்க... இவ்வீங்க... நீங்க தப்பா
கிணக்க தீங்க. எம்மா 'கேட்டி' பண்ணுங்க
ஸார்... எப்பிட்டுப் பார்த்துங்க ஸார்...
எனக்கா...!"

இரண்டு பொட்டகங்களை அவரிடம்
தீட்டியவையே என்னைப் பார்த்தான். நான்
கிரிப்பை அடக்க நடையாமல் எழுந்தேன்.
தன்னைக் கொண்டிசை மனது எற்று முயலே
சேரெண்டு கொண்டிசை வந்து விட்டேன்.

கொஞ்சு தூரம் இவையின் நுழைவாய் 'வி'
கொஞ்சு நடந்துகொண்டே இருந்தேன். "ஸார்
ஸார்..." வந்து பின்னாலேயே குரல் கொடுந்
துக் கொண்டு கண்டிக்காரன் ஓடி வந்தான்.

"ஒரு பொட்டகத்தை நீங்க எடுத்துக்
துக்க, ஸார்..."

"கொண்டி... நீயே எடுத்துக்க அவை,
இவ்வீங்காட்டி இதோ (இ. ஆர். அண்ட்
கண்டிப் பண் வாக்கித்துக் கொண்டிசை
கித்து)..." என்று கொண்டிசைக் கொண்டி
கொண்டிசை கட்டிவிட்டேன்.

"ஸார்! தந்தையுமாக என்னைக் கைநித்
ருக்க, ஸார்! இவ்வீங்கித் தந்தை கண்டி
குறிப்பாகக் கைநித் தந்தை கண்டி...

ஆயுர்வேத மருந்துகள்

ஜீவாமந்தம்
காசம், சளி, கிருமிகள்

அருணா
கொழுப்பு, காய்ச்சல், கண்

பாலஸ்ரீஸ
குந்தலம், பருக்க

ரக்த சோதகா
ரத்த நிறம், கிருமிகள்

ச்யவனஸ்ரீஸம்
கொழுப்பு, காய்ச்சல்

ஆயுர்வேத மருந்துகள்
காசம், சளி, கிருமிகள்

அடிக்கடி சிறுநீர் கழிப்பது

அடிக்கடி சிறுநீர் கழிப்பது ஒரு கொடிய வியாதி. அது, பாதிக்கப்பட்டவரை தானாகத் தான் மட்டுமே பாதிக்காதது போல இருக்கக் கூடும்.

இவ்வியாதியால் அல்லப்படுவாருக்கு அதிக தாகம், பசி, உடல் பூரையும் கனிவற்றபடும்; உடலில் உறைக்கவேல், அய்யது முய்யவை உபயோகப்படுத்தி வேலை செய்கிற உதவாகியிருந்து. தானாகத் தான் உடல் எடை குந்தவும், உடலில் இருந்த தையல்கள் ஏற்படும், எரும் வியாதியால் அய்யதுவாகி, கல்லீரல் மந்தமாகி, மத்திரக் கால்கள் பளியடிமடைத்து, சரிவர இயங்காது. இந்த வியாதியை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும். கை, கால், பார்வைக் குறைவு, தாகம், கிருமிகள், அதிகக் களைப்பு, உடலில் கட்டிகள் ஏற்படுவது போன்றவைகளால் கண்டறிய, தெரிடும்.

பழைய மருந்திலிருந்து அறுசுரிகைப்பட்டு, ஆனால் மருந்து அடிக்கடி சிறுநீரைக் கழித்துக் கொடுக்கிறது. "பூரிடோன்" மருந்தினால் இந்தக் கொடிய வியாதியை குறைப்பதும்.

"பூரிடோன்" மருந்தினால் உபயோகப்படுத்தி, ஆரக்கை கண்டறியும் பரம்பரை அடைந்ததன்மேல், அடிக்கடி சிறுநீர் போவது கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, ஒரு மூன்று நாட்களில் உடல் வியாதியை அல்லக்கிவிடுத்து நவரகை அடைத்து மருந்தினால் பெறுகிறது.

"பூரிடோன்" சிகிச்சை மருந்து, பத்திரமாக, உயிர் கொடுத்துக் கொடுக்கிறது. மருந்து உட்கொண்டதில் விசேஷ கட்டுப்பாடு எதுவும் இல்லை. எதிர்பார உடல் நலம் முன்பு போலவும் தனி ஆரோக்கியமாக இருக்க இந்த உட்கொண்டதால். வியாதிக்கு அடங்கி கொண்டு சிகிச்சைக்கு எழுதவும்.

மாத்திரைகள் கொண்ட பாட்டில் கை, கு. 10. பாக்கித் தபால் கொடுக்கப்படும்.

ஒரு நடவடிக்கை இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பாட்டில்களுக்கு ஆர்டர் அனுப்பி பரம்பரைக்கு பாக்கித் மற்றும் தபால் கொடுக்கப்படும்.

Barrys Remedies Laboratories
(K.L.)
G. P. O BOX 874
CALCUTTA-1

மூல சோதனை

வெள்ளைப்பூ

காசம், சளி, கிருமிகள்

அருணா

பாலஸ்ரீஸ

ரக்த சோதகா

ச்யவனஸ்ரீஸம்

ஆயுர்வேத மருந்துகள்

தவருன விவரத்தின்

விளைவு என்ன தெரியுமா?

எச்சரிக்கை : தவருன வருமான விவரம் காட்டுதல்; வருமான வரி, சொத்து வரி, வெகுமதி வரிச் சட்டங்களின்படி கடுமையான தண்டனைக் குட்படுத்தக்கூடியது. இத்தகைய அபராதம் குறிப்பிடாமல் விட்ட வருமானத்தை விடக் கூட அதிகமானதாக இருக்கலாம்.

வருமான வரிச் சட்டத்தின்படி வருமான வரி :பாத்தில் காட்டாமல் விட்ட வருமானத்தைப் போன்றதொரு தொகையோ அல்லது அதைப் போன்ற இரு மடங்கோ அபராதமாகக் கூட்ட வேண்டி வரலாம். இதைத் தவிர ஆறு மாதங்களுக்குக் குறையாமல் இரண்டு வருடங்கள் வரை கடும் சிறைத் தண்டனையும் விதிக்கப்படலாம்.

சரியான சொத்து விவரம் கொடுக்காவிருந்தல், உள்ள சொத்தின் மதிப்பைக் குறைத்துக் காட்டுதல் ஆகியவை சொத்து வரிச் சட்டத்தின்படி கடும் தண்டனைக்குரியது. விவரம் காட்டாமல் விட்ட சொத்தின் மதிப்பு, அல்லது மதிப்பைக் குறைத்துக் காட்டியிருக்கும் சொத்தின் உண்மையான மதிப்புத் தொகைக்கொத்த தொகையை அபராதமாகக் கூட்ட வேலாம். உள்ள கடனை அதிகமாகக் காட்டியிருந்தால், எவ்வளவு தொகை உரியதாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறதோ அவ்வளவு தொகையை அபராதமாகச் செலுத்த வேலாம். இவ்வாறான தீர்மானம் காட்டாமல் விட்ட சொத்தின் மதிப்பைவிட இரு மடங்காகக் கூட இருக்கலாம். இதைத் தவிர, ஆறு மாதத்திற்குக் குறையாமல் இரண்டு வருடங்கள் வரை கடும் சிறைத் தண்டனையும் விதிக்கப்படலாம்.

வெகுமதியைப் பற்றி சரியான விவரங்கள் கொடுக்காவிட்டால், அதற்கான வரியில் 20 சதவிகிதம் அல்லது அதைப்போன்று 11 மடங்கு அதிகமான தொகை அபராதம் விதிக்கப்படும். இதைத் தவிர, ஒரு வருட காலம் வரையில் சாதாரண சிறைத் தண்டனையோ அல்லது 1000 ரூபாய் வரையில் அபராதமோ அல்லது இரண்டுமேயோ விதிக்கப்படலாம்.

ஞாபகமிருக்கட்டும்
வருமான வரி
கட்டாமல் இருத்தல்
குற்றம்

எந்தவகை காட்டியுள்ள வருமான விவரங்கள் சரியான அல்லவென்றால், சரியான விவரங்கள் காட்டிய குறிப்பை ஒப்பொழுதும் அழைக்கி, தவருன வருமான விவரங்களிலும் வினைபுற நிலைமைத் தவிர்த்தலாம்.

சென்ட்ரல் ரிசர்வ் ஆஃப் கட்டாயப் பங்களிப்பு (சென்ட்ரல் ரிசர்வ் ஆஃப் ப்ரெண்டிங் அண்ட் இன்வென்சஸ்) மிகரிக்கப்பட்டு ஆஃப் கட்டாயம், வரல்க்கெண்ட ஆஃப் இத்தியா.

"ஃய்! தொத்தரவு பண்ணுதே! என் னுமே உன் கண்டலில் வாங்க முடியாது!"

"உங்களை யார் சார், வாங்கச் சொல் றுங்க... கம்மா 'பி'லாக் சாப்பிடுங்க, ஸார்!"

"உனக்கு ஒரு பத்து ஸைரா நடிபம் ஆகும்தான்... வேணும்... ஏற்கனவேயே இன் னிக்கு மாஸ்டிரோனே உன் தொழில் ரொம்ப 'டக்'லாக இருத்திருக்கு... இப்போது?"

"என்ன மெய்ல அவன் காலையக் கிளையேன்."

"நீங்க ஒண்ணு ஸார்... இன்னிக்கு தான் முதலிலே பங்கத்தது உன்மைதானுங்க... ஆனால் ஸாஸ்தகமா இப்போ... இந்த மஹ நேரத்திலே அந்த நேரப்பட்டலிலே வைத்தே முழு வீயாபாரத்தையும் நடத்திப்பிட்டே ணுங்க. மூலம் முக்கால் ரூபா சரக்கு. ஸும்பது போட்டலமா வித்து அந்த ரூபா எம்பாளிச் சாசிக் சார்.....கடைசிப் போட்டலம், உங்க ஸூக்காகவே காபந்து பண்ணிக் கொண்டா றேன், ஸார்.....!"

"போய் கொய்யாமல் சொல்... அப்பத் தான் உன் கண்டலித் திசுபேன்... நிஜமாக ராக் நேரலா நெய்க்குறமா டெப்பியிலே..."

"டெப்பியாவது, பர்பியாவது... நான் காந்தா கப்பலா விட்டேன் ஸார்... என்னைக் குதிரைப் பத்தயம் பத்தியே ஒண்ணும் தெரியாது..."

"மெக்கலுங்க கோட்டுக்கு மாட்டிலி கூட்டிக்கு மட்டிங்க உள்ளுலே டிக்கெட் லாங் கித் தர முடியும். அப்படித்தானே..."

"ஸார்... அது... வந்து..."

"ஆர். எஸ். ஃபி. கல்துரையிலே ஸாபரடரி அட்டென்ஷன் ரய்கைலா உன் சித்தப்பா மருது.....?"

"ஸார்! நீங்க என்னை விடுங்க ஸார்! அதெல்லாம் ஒரு வீயாபார தத்திரம் ஸார். என்னைக்குப் புரியாததில்ல ஸார்..."

"என் குங்க கண்டல்காரன், சிரிப்புடன."

"என் முதல்கை இன்னும் தாது தானிக்கு வச்சிக்கிட்டு விரகலாம், ஸார்! கண்டலி அந்த மாதிரி எவாக்கை முடியாதே, ஸார்! ணலிப் போய்டுமே ஸார்... இந்தாங்க, ஸார், அண்டல். போட்டலம்... என்னை இருேர பல் வந்துருச்சு ஸார்... நான் கபிரம்..."

பஸ் ஒன்றில் தான் ஏறிப் போய்விட்டான் கண்டல்காரன். சத்தெகமே இங்கே. முதல் தரமான விதப்பிளவானதான் இந்தக் கண்டல்காரன், அவன் கண்டலும் நிச்சயம் முதல் தரமாகத்தான் இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் போட்டலத்தைப் பிரித்துப் பெரிதாக ஒரு பிடி அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டேன் லாய்க். அவ்வளவுதான்!

அடுத்தகணமே கொபுக்கென்று காண்பத் திறத்து அத்திசைவாயும் உயிர்த்தேன். ஒரே உப்பு. பிரிவே கண்டலியாக மீதக் கண்டல். உப்புக் கரிக்ளாமல் எப்படி இருக்கலாம்? என் நப்பாணைமா முதலிலேயே தீர்த்துக் கொண்டிருக்கலாம், ஹும்.....

போய் எங்கெவாவது தன்னகிர். போடா நடிக்கலாம் என்னுள்... அதோ பழையப் போன் பூந்தயங்கிப் பஸ்!

"எறு, எறு... கசத்தாப்பிர்" அட... மெனக்கெட்டு... பூத்தயங்கி... எறு சார்..."

தட்டிப்பிடலா உன்சிரிர்

கொசுவோ கொசு!

தேர்தல் வேட்பாளர் : (விடுக்கு வந்து) ஸார்! 'விவகாரணை' நேரமுப் பிறாம் : ஸைரல்கமணம் போக்குமோம்' எங்க எங்கக் நீங்க ஸ்டு போட் போணும்!

விடுக்கார் : எங்க ஸாரே கொசுக்காய் மூழ்கிவிடலா...சூசுக்கொசு : முடிவிலே, விவகாரணை உங்கிடு கு மருக்காரி வேதங்க?

"என்ன சார்! மத்திரி ஸுத (அவன்) மருதுன் விடாம என்னை... மீட்டிக்குதும் போட்டி...நீங்கலா! அந்தா... பிட்டுக்கே!"

"மீட்டிக்கு கொசு பத்திடு வணம் தாங்க முடிவிலே!"

மர்மமம் கொசு : "நீ எத்தக் கபிர்!"

சுதாபிரைக்க கொசு : வரந்து காந்து விரகாரி நம்கல ஸாது வந்திருக்காமலே நாம் தனித் மருக்கலாம்!"

"நி! என்ன கொசு! நம்பிக்கையிலிருந்து பேசு... வக... ஸுதாபிரைக்க... விவக... கபுக்குறே!"

"அது கொசுவிலக் கொசு!"

சுத கொசு : "நின்னருக்கு, வேரத்திரி பேசலி ருக்கே. ஒத்துருமே குங்க கபிர்ஹி!"

மரு...ரு கொசு : "நி... நக... கொசுத்தி கின்று சொந்து! நான் குங்ககிட்டக்குறே!"

"கஷத்திடு" ஸாந்து கசக்க ஸடன கொசுவைம் அராமகர், துரெதான் கொசுவிலக் கொசு உ.பத் திரவும் அதிகமாயிட்ட தாயே!"

"அதுணம் என்னவோ விதரி வது : ஸுதர விட்டி வகை உணர்ந்துனதும் பிர்வி வரக தம்குத ஏதல்லு துரெதான் : வக... அதுக்ககாத் துரன் விவகலன் ஏராமல தில்ல விடுகாது அன்றுல வலய்க்குக்கிள் கண்ணு நினைக்கத் தொணு!"

— சி. எஸ். எம்.

இந்தியாவின்
உன்னத
சோப்புகளைத்
தயாரிக்கும்
டாடா
இப்போது
வழங்குவது

மலபார்
சந்தன
சோப்

மேலியுழைக சோழிக்கச்
செய்யும் பரம்பரையான
சோப்

கேதம் மலபார் சந்தன சோப் உபயோகித்து கோடுக்கம்.
இதன் மென்மையான நொட்டுணர்ச்சியை உங்கள்
சருமம் புத்துணர்வு பெற்று விடுகிறது.
உங்கள் மேலி மான மறந்த அழகு பெற்று
கிடைக்கும். இம் தீவ உணர்ச்சி மென்மையான
வரும். மலபார் சந்தன சோப், நுய்கையான
சந்தன எண்ணெயிலிருந்து தயாரிக்கப்
படுகிறது. இதை உபயோகித்தால்,
உங்கள் சருமம் இயற்கை எழிலுடன்
குயி வீகம். இதன் மென்மையான
மறையோ மென்மையான
கேதம் கிடைக்கும்.

டாடா தயாரிப்பு

Sharma-1301 T 66

பேருந்திப் பாடுவந்தார்

• கோமதி சுவாமிநாதன்.

தலைவர் தங்கொளி (தலைமை உரை)

வரவேற்புச் சொல்லுகிறேன் வந்திருப்பீயார் அனைவருக்கும் சிறந்தாழ்த்தி வணங்கிவிட்டுச் செப்புகிறேன் என் உபகரணம்.

செக்கிய சுழன்ற ஜோடி, 'சிக்கிரட்' தெக்கியது. சீமான் வாய்வி ஷிட்டார், செக்கிய மலிஸ் என்று. கிவ்வண்டி பூட்டி வெகு அழகாய் உட்காரத்தார் சொல்லாமல் மாடு சுற்றியே வந்ததென்று கதை ஒன்று கேட்டதுண்டு. 'கிவ்வின்ஸ்' ஆனதுமின்.

தடைபாளைய பஸ் ஸ்டாப்பில் ஒரு தம்பர் பழக்கமானார். பஸ்டிரைர் பாங்குடனே தடைபோட்டுக் காத்திருப்பார் ஏனென்று கேட்டதற்கு எடுத்துரைத்தார் காரணத்தை. தான் நின்றுவிட்டால் அங்கு பஸ் நித்தானாம்! ஒரு பர்வாய் முன்பே பின்பே ஓடத்தான் வேண்டுமாம்.

தேகப் பவித்திருத்த தேவை வாய்ப்பளித்த சோம்பலை விரட்டிச் சுறுசுறுப்பிற்றி தன்பரை முகக்கு முக நடக்க வைக்கும் தகரப் பேருந்துகளை தான் வாழ்த்துகிறேன். அவர் சுறுசுறு தம்புகிறேன்.

பாடுவந்தார் மூவர் இங்கு பாட வந்திருக்கின்றார். புலர் பாடட்டும். நம் கவிதை பஸ் நித்தானம் ஓடட்டும். இரட்டை பிளெ ஒலிக்கட்டும், சிறுத்தைபுடன் கேட்டு மகிழ்ந்திருவோம்.

கவிஞர் சொட்டையிட்ட பெருமான்
தலைப்பு: பிரவானிகள் - அப்பாவிப் பிரவானிகள்

மாலைப் பொழுது. செவ்வெட்ட ரோட்டின் தளதேசம். மனிதக் கடல் பொங்கி உடல் துரைவாய்ப் பூவீத்து வறித்தோடித் தேங்கும் வண்ணக் கண்ணகன் கிழித்த துணிக் கவர் போய் நீண்டு நிற்கும் காட்சி.

மாலைப் பசிக் கிழக்கம். மணிபாளின் உடல் இசைப்பு. வாராதா பஸ் என்று வறி மேல் விறி வைத்து மேலேக் களைப்போடு லிட்டின் நினைவினைத்து ஏறத் துடிப்போடு நீள்தவத்தின் ஆழ்கின்றார்.

புதிதென்று வருகிறது. பண்டங்களின் கொட்டைதான் அது? பாய்கின்றார் நூறுபேர். ஆனால் அந்நூறுபு இடம் காணாமல். பிடிக்காததவர் பழுவின்ஏறப் பாலை ஒந்ததி மெனக்கெனக் இடுக்கியே சிக்கிய எலிபோய் இடர்ப்பட்டுத் தவிக்கின்றார்.

வார் வத்தாய் எங்கெங்கோ? வார் கித்தாய் எங்கெங்கோ? பார்க்காமலை கண்டகடர் விசுவக்சைப் புத்திரனாய் மனிதர் கார்ப் பட்டவர்கே தொழுகை மெய்யாக உண்டாக வேண்டி விழுவதைத் துறைய பற்றப்படுதல் பற்றிவிட்ட கட்டு.

திருப்பதி தந்த வரும். கட. 'ஏ' பெயரிலும் வரும் எத்தனையோ கடவரும். இருந்தாலும் ஏதாவது இவையோ ஒன்றோ?

ஒவ்வொன்றும் பொதுவுடன் ஒரு புத்தகம் ஒன்றும் ஒவ்வொன்று மக்கள் ஒன்றிப் போய் போய்வரும்.

பட்டி மணி அளவில் கொட்டி விடுவோர்களுள் கொட்டிக் கொடுக்கிறதும் உண்டு. எட்டிவிடுவோர் விட்டால் என்ன இன்னும் விட்டிருக்கிறார். இடிபட்ட பிடிபட்ட கோபமெல்லாம் கரைவதையும் கண்டும்.

அந்தரத்தில் பிடிபோர்ட்டும் அடைக்கலம்தான் திரத்தரமா? மத்திரி என்ன மெளண்ட் ரோட்டியா திரத்திரா?

"கீழ்"விழுந்த கட்டத்திலும்?

நன்றியை வேண்டாம். பணலில் முக்கால் அடி போதும் திரை தள்ளும்த் திட்டமிட்டு அரசு மக்கள் தயர் காக்கிறதோ?

கவிஞர் ஒளிக் கண்ணாளுர்
தலைப்பு: கருவர - ஒரு டாக்டர்

கடம்பியில் வயி என்னடா? ஒரு மருத்தும் கருவரமய சந்திரியைப் கொட்டிடுகா? அருமருத்து மயம் கொட்டியோம். அந்தரத்திரி! குணம் வளங்குகும்.

ஒடிப்போல் நகரம் பேருத்துப் பின்புறமே உள்பே நுழைந்துவிடும். உட்கார நினைவாத் உயரே வார தொங்குபிடி உமக்காக காத்திருக்கும்.

விளம்பிவிட்ட பணலில் 'கிரீட்' என்ற கதையும். தின்று இடபிணி'யு மீர் ஒன்றென்றும் பெறுகின்றீர். ஐந்தடி முன்னால் போய் அப்பாவி குறுகோன்றில் அப்பயம் பெறுகின்றீர். 'அப்பாடா' என்று அலட்டுகின்றீர்.

ஐயா! பாதி வயி போலிற்ற அப்போது தெரியாது.

திருப்பதியில் ஒரு பன் திவ்யத்தாற்போல் திரை என் இமைக்கும் நேரத்தில் - நீர் காரோட்டி சீட் அருமே கால் மடங்கி வீழ்வீர்தீர். எட்டடி தூரம் எப்படி நுழைந்தோம் என்று உமக்குத் தெரியாது; புரியாது. எவர் உதவி கொள்வோர் எழுந்திருக்கப் பாரும் மீதி வயி போயிருக்கும்

மென்கத்தான் அது புரியும் கடம்பிரேக மருத்துவம் கையாணி பொருளாம். உளத்திரை 'என் பிரேக' உட்கூடுகே இவையில்கரும் ஒன்றுக்கும் பின்றுக்கும் ஒன்றுக்கும் விழுந்திருக்காய் ஒன்றியிட்டு உட்கூடுகே மாயா உள் பருத்துவிடும் இது எங்கும் கார் வலத்திலும் எவ்விதம் கொட்கும் வலத்திலும்!

கவிஞர் எழுவாரை
தலைப்பு: கண்டக்டர் - ஒரு கடமை வீரர்

புணைவண்டி பிடிக்க ஒன் புழுவுகாய்த் துடிக்கின்றீர்? எழும்புரில் இவருருகையில் எத்தனையோ ரயில் இருக்கும். பாண்டியன் பொய்விட்டால் பாசுலேர் காத்திருக்கும் அதுவும் பொய்விட்டால் அடுத்த தூர் விடியாதோ? பாசுலேர் தேடித் தருகாத விலக்காதீர் கண்டக்டர் புதிது! கையாழைக் கா காகிடுப் புதுப் பாசுலேர் 'கண்டக்டர்' கம் புரித்தபேர் விசில் கொடுப்பார்.

புணைத்து மனம் பதருநீர் கோடு எதெக வேண்டு வேறு கிடைவாதாவென்று. வேறென நீர் படலாம். எந்தென வேண்டுமென்றும் எழு அடை போடும் எங்கும் கண்டக்டர் என்றுதான் 'எக்ஸ்பிரெட்' ஆகார?

உறுதியான கட்டிடங்கள்: 2075 கனம்

மலிவு விலை
1 கம்புற வீடு

உறுதியானது, நிலையானது, ஆலுவும், மலிவானது

சங்கர் சிமென்ட்

புராதன போன்று உறுதி நிலைத்திருக்கக் கூடியது

ISI மார்க்குடன் உதயவாநம் உண்டது

இந்தியா சிமென்ட்ஸ் லிமிடெட் தன் பிஸிநஸ் சேஸனை-2

23 ஆண்டுக் காலம் உறுதி மார்த்தமகாவி - சாலை

இலங்கை, மலேசியா, இந்தியா, சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து, வியட்நாம், இந்தோனேசியா, பிலைப்பைன், மியான்மர், கம்போடியா, கமரூன், கானா, கென்யா, கிளி

ISO 9001

ஜியா 371223 4910 8319!

பிடுங்குதல்.

நாட்டி மக்கள் மூலமே நுகர்ப்பதற்குப் பதிகிக்கும் உதவணைகள் கொண்டு வருவதன் மூலம் ஒன்று கொடுத்திருக்கிறதென்று, ஐயாவிடம் அரண்மனை மூடிய சென்றிருப்பதாக ஒரு பத்திரமொன்று கொண்டு கொள்வனவி விடுக்கிறது என்பதற்கு. அந்த நுகர்ப்பதன் மூலம் நாம் நாட்டிலும் அருகத்தூர் மூலம் கொடுத்திருக்கிற உதவணை மூலம் நுகர்ப்பதன் மூலம் ஒரு உதவணை.

250911 3218 543 0, பி. ஏ., 12, எம்., அட்டைகோட்டை.

பெறுபவர்: 371223 4910 8319, பி. ஏ.,

மூலக்காரத்தால் தெரு, சென்னை - 7.

ஐயா, இப்படியும் நீர் பணம் கட்டிக்கொடுக்க

251702 2810 389 0 விடமிருந்து 371223 4910 8319 மீது ரூ. 2000 பெற்றுக் கொண்டு, நன்றி அருடிக் கார வதிக் கொடுக்கும் மெற்படி பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க மறுப்பதாக அறிவிக்கும். இந்த தொட்டில் கண்டவுடன் என் கட்டிக்கொடுக்க 251702 2810 389 0 வுக்குச் செல வேண்டிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவாங்கிக். உம் மீது கட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை அறிவாயும்.

இப்படிக்கு, 250911 3218 543 0

251702 2810 389 0 விட வக்கீல்.

திரு 250911 3218 543 0.

அட்டைகோட்டை, சென்னை - 8

ஐயா, தங்கம் வடிதம் கிடைத்தது. நான் தெரி வித்துக் கொள்ள விருப்பமுது வாதெனில்,

1. தங்கம் கட்டிக்கொடுக்க 251702 2810 389 0 நான் சத்தியமாக - விட்டேன்! அற்புதம்.
2. எனவே, அவரிடம் நான் பணம் ஏதும் வாங்கிவிடுக்க தியாயமில்லை என்பதை உணர்வீர்கள்.
3. தங்கத்து தொட்டிலை என் விட்டு வாசலில் இருக்கும் குப்பைத் தொட்டியில் விசி விட்டேன். ஆகவே மாக - வண்டிக்குமில்லாத திருநாளை - அந்தத் தொட்டி ஒன்று கத்தம் செய்யப்பட்டு, உங்கள் கடி தும் குப்பை மேட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்து விட்டது என்பதை அறிவாயும். இனி தங்கம் கிடைத்து வரும் வடிதங்கமும் அந்த இடத்துக்கு அனுப்ப உத்தேசித் துள்ளேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விருப்பமிருக்க.

இப்படிக்கு,

371223 4910 831 9

ஐயா, 371223 4910 831 9 அவர்களே!

உம்முடைய முரட்டுத்தனமான வடிதம் கிடைக்கப் பெற்றதென். என் கட்டிக்கொடுக்க 251702 2810 389 0 உம்மைப் பற்றி என்விடம் தீவிரச் சொல்லிவிடுக்கிறார். அவரிடம் மட்டுமே தி 251702 2810 389 0, 371223 4910 831 3, 361211 4971 2347 இவர்களிட மும் நீர் உடன் வாங்கிவிட்டு ஏமாற்றிவிடுக்கிறீர் என்று தெரிவித்திருக்கிறார். அத்துடன் நீர் ஒரு பணப் பற்றத்தைப் புறம் சாவாட்டில் மறைத்து விடிக்ஷய சான்றித்யசாஸி என்றும் எச்சரித்திருக்கிறார். எனவே, என்விடம் உம்மு டைய கதை சொல்லு. தமிழ் கெளமியப் படங்களைக் இரட்டை அரித்தம் தொனிப்பது எத்தனை உண்மையோ அதேபோல நீர் 251702 3818 389 0 விடம் பணம் வாங்கி விடுப்பதும் உண்மை. மாயாசாஸனாக உண்மையை ஒப்புக் கொண்டு, பணத்தைக் கக்கும்; இல்லையெல் தீவிர அடித்து உண்மையைக் கக்க வைப்பார்.

இப்படிக்கு, 250911 3218 542 0

251702 2810 389 0 வுக்காக.

திரு 350911 3318 543 0 அயர்க்குத்து.

ஒரு வக்கீலின் கடிதமாகத் தெரியவில்லை உம்முடைய சமீபத்திய கடிதம் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தீர்ப்புகள் குய்திப் பயிர்வான்கள் என்பது உம்முடைய எண்ணமோ? 'அடிப்பார்' க்கு வாய்ப்பார்' எந்தெவ்வாறு மிரட்டுகிறீர்களோ?... இந்த மிரட்டலுக்கெல்லாம் அஞ்சுகிறவன் நான்ல்ல. கல்லூரி ஹாஸ்டலில் தங்கிப் படிக்கும்போது எம்மன் என்று புரிசெயர் பெற்ற ஹாஸ்டல் வார்டன் 182708 4312 3947 லில் கண்ணங்கிவ தோற்றத்துக்கும் மிரட்டலுக்கும் பலப்படாமல் ஆறு மாதங்கள்வரையில் ஹாஸ்டல் சீல் கட்டாமலே சமீபத்து கொண்டவனாகிறேன், நான்! உம்முடைய காகிதப் பயமுறுத்தலுக்கா அஞ்சவேண்டும்?

மீண்டும் சொல்கிறேன். தங்கள் கட்டுக்காரரான 331708 2810 388 0 வை நான் அறிவேன். அயரிடமிருந்து போடி போடுவதற்கென்று கூட (அத்தக் கெட்ட பழக்கம் என்கிறீர்கள்) இவ்வியைவருவதும்) நான் நபர அபகாரம் வாரங்கியிடவில்லை. அய்வளவு நான்; ஆகவே இவர்கள்!

இப்படிக்கு, 371223 4910 831 9

துவா, 371223 4910 831 81

திருப்பதி திருப்ப நகு பொலயைச் சொன்னால் அது உண்மையாகியிருக்கும் என்ற அசட்டுத் தனமான எண்ணம் உம்முடைய மனலில் எங்கேயாவது ஒட்டிக் கொண்டிருக்குமா? அனைத்து அனைத்தெதிரியுங்கள் முதலில், நீர் ஆசிரியர் சத்தியம் செய்தாலும் சரி, நாய் உம்மை நம்பியே மாட்டேன். மரிசா எதையாக என் கட்டுக்காரரான 331702 2810 388 0 வுக்குச் சேர வேண்டிய பாக்ஷித் தொலையான இரண்டாசிரிததையும் (வட்டியுள்பட) கொண்டு வந்து கொடுத்துவிடவும்.

நீர் சொன்னபடி செய்யாவிடில் உம்மிது 'டிக்ரி' வாரங்கி உம்மைச் சிறைக்கு அனுப்புவாயென்று ஓர் எண்ணமும் என் கட்டுக்காரர் 331702 2810 388 0 வுக்கு உண்டு என்பதை அறியவும்.

இப்படிக்கு, 350911 3318 543 0

துவா, 350911 3318 543 0

என்ன 'டிக்ரி கிரி' என்று பயமுறுத்துகிறீர்!.... என் அப்பாவிடம் மேற்படி விஷயத்தைச் சொல்வேன், 'உங்களுக்குதான் எங்கையாசாசியில் தலை தோக நின்றுதும் டிக்ரி எதுவும் கொடுக்க மாட்டேன்' என்று சொல்லி விட்டீர்களே! பேசாமல் இவர் கொடுப்பதைவரவது வாரங்கி எடுத்துக் கொள்! என்ன சமர சத்திர்ப்பம் தெரியாமல் 'தேராக' அடிக்கிறார் அவர். நான் என்ன செய்யட்டும்?

எனக்கு என்ன தோன்றுகிறதென்றால் நான் இருவரும் தெரியப் பெரிதும் நம்மிடையே இருக்கும் குறப்பம் தீர்த்துப் பெரவியிருக்கும். எனவே, நான் புதங்கிறுமை காண எட்டு மணிக்கு நான் உங்கள் வீட்டுக்கு வருகிறேன். தயவு செய்து விட்டியேயே இருக்கும்படி பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு, 371223 4910 831 9

இடம்: 350912 3318 543 0 கின் வீடு.

நேரம்: புதன்சிறை, காலை; எட்டு மணி.

371223 4910 831 9 வந்து கதவைத் தட்டுகிறேன்.

பெரியவர் ஒருவர் கதவைத் திறக்கிறார்.

"350911 3318 543 0 இருக்கிறாரா?"

"இங்கேயே! தங்கன் வார்!"

"நான் 371223 4910 831 9... 350911 3318 543 0 வைப் பார்த்தேன்! என்ன வந்தேன்....."

"அப்படியா? நான் 331711 8917 297 0... 350911 3318 543 0 சேரா தகப்பனா... ஆமாம், என்ன விஷயமா? வந்தீர்கள்!"

"ஒரு வேல் விஷயமாகத்தான்....."

"ஓ! நீங்கள் தான் 371223 4810 831 9 அவர் களா.....?"

"ஆமாம்! எப்போது வருவார் அவர்?.... ரொம்ப நேரமாகியிருக்கிறார்...?"

"இதோ வந்தாள் விட்டா!....."

"(உள்ளே நுழைந்திருக்கிற அழகிய இளம்பெண் ஒருத்தி...)"

"அம்மா 350911 3214 543 0! இவர் 371223 4810 831 9! உங்களைப் பார்த்து வேண்டி என்ரு வந்திருக்கிறார்....."

"எல் லோ!... நீங்கள் தான்! 350911 3214 543 0 வா...! ரொம்ப சந்தோஷம். அந்த 371223 4810 831 9 விஷயமாக வந்தேன்....."

"ஓ! அதுவா!..., வராதேன் என் அறந்தது..... என், இப்படி உட்கார்ந்தேன்...." உம், என்ன சொல்ல வேண்டும் உங்களுக்கு?"

"அம்மணி, அந்த 371223 4810 831 9 என் என்ரு குறும்பெயரிலே தெரியல தெரியாது..., அப்படியிருக்க தான் அவரிடம் உடன் வரக்கூடியதாக சொட்டம் விட்டிருக்கிறீர்களே, நியாயமா இது!....."

"இருக்கம், ஒரு நிமிடம்!... 371223 4810 831 9 என் என்னுடைய சேலிங் 31221 4812 346 3 தான் அனுப்பினார்.... அப்போம் இங்கே வந்தேன் 350911 3214 543 0 உடனே இதைப் பற்றி என்னிடம் சொல்காவித்தான்... ஆ, இதோ இருக்கிறது 371223 4810 831 9 என்னிடம் பற்றிக் கொடுத்த விவரங்கள்.... படிக்கிறேன். கேளுங்கள்; உடன் கொண்டு இரண்டாயிரம்; புரொதோட்டி; வாக்கி யிருப்பவர் 371223 4810 831 9.... தொடக்கம் விட வேண்டும்.."

"எங்கே, இங்கே இருக்கிற அந்த என்னைப் படி யுங்கள்!"

"371223 4810 831 9...."

"கொட்டி! அம்மணி, அது என் நம்பிரே இல்லை... என் நம்பர் 371223 4810 831 9."

"உன்னையா சொல்வா?....."

"சத்தியமாக!....."

"அட பாவமோ! ஒரு வேளை அந்த என்னைப்பட்டான் நம்பனரத் தப்பாக அடித்து விட்டாரோ என்னவோ?.... அதிருக்கட்டும், விவரம்?..... அது மட்டும் எப்படி சரியாக இருக்கிறது.....?"

"அம்மணி! நான் அங்கே குடிவேலுததற்குமுன் அந்த 371223 4810 831 9 அங்கே குடிவேலுத்திருக்கலாம்.... உங்கன் என்னைப்பட்ட தப்பாக உன் செய்த மாடு எங்கள் தபால் காரர் 350911 3214 543 0 என்னைச் சேலாகப் பார்த்தாலும் கடித்ததை 'டெலிவரி' செய்திருக்கலா யில்லையா?...."

"வாஸ்தவம்தான். என்னை மன்னித்திருக்கன் மிட்டர் 371223 4810 831 9! ஐ ஆம் சீயன்!யி னை!....."

"பரவாயில்லையம் 350911 3214 543 0, தவறு நேர்வது இயலாததானே!....."

371223 4810 831 9- அதாவது 350911 3214 543 0யின் தந்தை வருகிறார்.

"என்ன மிட்டர், 371223 4810 831 9! உங்கன் சத்தி எப் தீர்த்ததா?"

(350911 3214 543 0 குறுக்கிடுகிறார்.)

"தவறு முறையதும் என்யிது வரப்போ... உம்மா என்னை... 371223 4810 831 9 இருக்கிறார்களவா?... அவர் தப்பாக உடல் பண்ணி, கடித்திருக்கிறார். அதற்குத்தான் மன்னிப் படி கேட்டுக் கொண்டிருத் தேன்...."

"அதிருக்கட்டும் 371223 4810 831 9, உங்களுக்கு என் வரணம் ஆகியிட்டதோ?"

"இல்லை, சார்!....."

"உங்களுக்கு எத்தனை வார? அப்பா யின் தப்பர் என்ன? சொல் வேன், கேட்போம்...."

"சொந்த வார தந்தையார்... அப்பா 350911 3214 543 0 371 7 என்ரு 371223 4810 831 9 என்ரு ஒரே ஒரு அன்னன் மட்டும் தான் உண்டு. அவனுக்குக் கண்ணாணம் ஆகியிட்டது... ரம்பிகாவை மிராசுதார் 350911 3214 543 0 தான் பெண் கொடுத்திருக்கிறார்...."

"பெண் இப்படியே கொட்டி வருது. கடைசியில் கண்ணாணப் பதிலித்தான்! இது போல் மூடி லும் என்ன ஊதித்திருப்பீர்கள். பார்த்திரீர்களா!... ஒரே ஒரு என் புரண்டு போவதாம் சதி தோஷமாக இருக்க ஒரு பிரய சாரியில் கத்திரும் பதிலேய், அவன் வாழ்க்கை, நிறுவனம் வந்திடு உண்டுக்குள் அடை மட்டு விட்டது. இது போல இன்னும் எத்தனை குணமுடிகள் நேருமோ!....."

நமக்கு வேண்டாம் சாரி அடைவான எங்கள்!

விக்ஸ் மூச்சு மாத்திரை சாப்பிட்டவு னே, ஜங்களால் ஊரை முடியும்,
 அதிலுள்ள ஆறு மருந்துகள் எல்லாவு ஆறுதல் அளிக்கிறது என்பதை!
 விக்ஸ் வேலியாரப்பின் இதமளிக்கும் மருந்துகள் ஒவ்வொரு விக்ஸ்
 மாத்திரையிலும் அடங்கியுள்ளன, அவை
 இருமலையும் தொண்டைக் கரகரப்பையும்
 விளரவில் தளிக்கின்றன.

வாய்க்குங்கள் விக்ஸ்--
 கைக்கடக்கமான
 6 மாத்திரைகள் அடங்கிய
 ஜிபிஸ்துத் தாதுறையிலும்
 கிடைக்கிறது விக்ஸ்.

விவரங்களை இதமளிக்கும் இதமளி மாத்திரை

விவரம் - VICKS, 14-100 774

பப்ளிக் ப்ராவிடண்ட் ஃபண்டின் மூலம்

வரிநிலலாத
வட்டி

பெறுபவர்

- கடன் பணம் எடுக்கும் வசதிகள்
- இந்நிதியிலுள்ள டெபாசிட் தொகையை கோர்ட் மூலம் அட்டாக் செய்ய முடியாது
- இதிலுள்ள டெபாசிட் தொகை வரிக்குட்படும் வருமானத் தொகையிலிருந்து நீக்கம் பெறும்.

விவரங்களுக்கு ஸ்டேட் பாங்க் ஆஃப் இந்தியாவை அணுகுங்கள்.

தேசிய சேமிப்பு நிறுவனம்

★ இக் குறிப்பிட

வடிவம்

ந. 131

புதி

பெருமையு.

* பிடித்த சில நினைவுகளாக மதிப்புக்குரிய நுதலணைமகள் அவர்கள் தமது தேர்தல் பிரஜைகளில் குறிப்பிட்டு ராஜாஜி அவர்கள் தர்மம் பற்றியே பேசிக் கொண்டு அதர்மமானவும் தன்நி மறந்தவராகவும் இருப்பதாகக் குறித்தாராட்டுகளைக் கூறி வருகிறார்.

திரு சி. ஆர். தரகிம்மன் அவர்களை நமர சபை அங்கத்தினராக ஆக்கியதாகவும் திரு மாரிசாபி அவர்களை ராஜ்ய சபை அங்கத்தினராக ஆக்க இரவும் பகலும் உழைத்ததாகவும் கூறியுள்ளார். அவருக்கு 1957 தேர்தல் மூலம் இரும்புமேலும், தமது அந்தஸ்து, மரியாதை, உய்கொளவம் இவற்றையுப் பொருட்படுத்தாது அண்மைய காலங்களில் ஆட்சியை ஒழிப்பதற்காகத் தி. மு. க. மீது குடும்ப மனப்பூர்வமாகப் பாடுபட்டார் ராஜாஜி. அது பற்றி ராஜாஜி அபிமானிகளே குறைபட்டனர். குறையும் அதனை ராஜாஜி அவர்கள் பொருட்படுத்தாது தமது தன்னாடும் வயதிலும் வறுமையுடைய பிரஜைகள் செய்த தி. மு. க. கூட்டணி வெற்றி பெரிக் செய்தார். ஆனால் வெற்றி பெற்றவுடன் ராஜாஜியைக் கவந்தாலோவியக்காமல் தமது உயிர்வாசை மட்டும் கொண்டு மத்திய சபையை அமைத்தார்கள். அப்போது ராஜாஜி அவர்கள் இவர்களைப் போல் செய் தன்நி மறந்துவிட்டதாகச் சொல்வதில்லை.

அடுத்து பொதுமக்கள் தேர்தல் சமயம் ராஜாஜியை எழுந்தரப் புறக்கணித்துத் தங்கள் எட்டிக்காரரைச் பொதுமக்களாகத் தேர்தெடுத்தார்கள். அப்போதும் ராஜாஜி தன்நிக்குடன் மறந்தவர்களை எதிர்த்து வந்தார்.

அரசியல் தர்மம் பற்றிப் பேசுபவர்கள், 'அரசு வேலைகளில் எட்டித் தொண்டர்கள் குறுக்கிடு கூடாது' என்று ராஜாஜி சொன்ன போது இந்தக் காலியில் வாங்கி அதைக் காதுவ் விட்டு விட்டார்கள் என தவிர சொன்னபடி நடக்கவில்லை.

இன்னும் மது உற்பத்தி செய்தல், நில உச்ச வரம்பு குறைத்தல் போன்ற விஷயங்களில் ராஜாஜியின் கருத்துக்களைத் தி. மு. க. ஏற்க வில்லை. அதனால் ராஜாஜி, தன்நிப்பற்ற வர்கள் என்று சொல்வது இவர்களைப்பி பிரயோகிக்கவில்லை.

அரசியலில் செய் தன்நி என்பது எதிர் பார்த்து முடியாத ஒன்று. எப்படியெனில், கத்திரம் வால்கித் தத்தோம், தன்நி மறவா

நிர் என்று கூறிக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பைத் தவறாமல் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. காலப் போக்கில் காணப் படும் மாற்றங்களை வைத்தத்தான் அரசியல் திர்ணயங்கள் முடியும்.

விருதுநகர்

2-2-71

'விருதை வானம்'

செப்டம்பர் 2-2-71 கல்வி இடத்தில் 'வட்ட மேதை' பகுதியில் சென்னை-81க் கோத்த அன்பர் 'ஜெயப்பிரியன்' என்பவர் எழுதிய கடிதத்தைக் கண்டு நான் அதிர்ச்சியும், ஆர் சேஷமும் அடைந்தேன். ஜனவரி 4த் தேதி சென்னை வங்காளராப்பெட்டை தி. ஏ. ரோட் டில் இருக்கும் என் தம்பர் வீட்டுக்கு வந்திருத் தேன். அந் இடத்தில் இருக்கும் செ. 1 என் னுள்ள ஸ்ரீ காமாட்சி அம்மன் கோவிலில் ஸ்ரீ ஸுப்பன் பூஜை நடந்து கொண்டிருந்தது. விழா நிகழ்ச்சி நிரலில் திரு எம். வி. என். அவர்கள் கவந்து கொள்வதாகவும் கண்டி குத்தித் து. சரியாகப் பத்து மணிக்குத் திரு என். வி. என். அவர்கள் வந்தார். பூஜை குடும்ப மரியாதையுடன் அமைச்சரை வரவேற்று, பரிசுட்டடும் எட்டியதுதான். பிறகு, அங்கு காணும் பட்டையில் அஞ்சாக் கோவில் போல் கட்டி அதில் ஸுப்பன் பட்டையையும் வைத்திருந்தார்கள். திரு என். வி. என். அவர்கள் ஸுப்பன் பட்டைக்கு புகழாஞ்சலி யும் செய்திருந்தார்.

பறவத்தாங்கள் என்ற காரில் 'வெனி மாநிலத்துக் காமிகன் வேறு இறக்குமதி செய்து கொள்வதற்காக' என்று பெரிவிட்டு இருக் கவந்து இப்படிச் செய்திருக்கிறார். கனக்குத் தகுந்தாற்போல் இரட்டை வேடம் போடும் என். வி. என். போன்றவர்களை இன் னும் வந்தால் நாட்டனுக்குத்தான் மக்கள் தம்பர் போதினார்களே. தெரிவிக்கிறேன் திருப்பதி 4-2-71

ச. ஆழகம்

இந்தத் தொன்னாயிரத்து எழுபத் தேராய் ஆண்டு இந்நிபாவுக்கு ஒரு தலைக் குளியை ஏற்படுத்திய கருடம் என்றே சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்குக் காரணம் தமது இந்நிய விமானத்தைப் பாவித்தாளுக்கு இரண்டு பேர், விமானி ஓட்டியை மிரட்டிக் கொண்டு போனதே யாகும். இச்செயல் நம் இந்நிய நாட்டில் இருக்கிற இங்கொரு மனிதனுக்கும் தலைக் குளியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. மேலும், அண்மியானத்தான எவ்வளவு கோரிக்கைகள் விடுத்தும் நம் நாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பாமல் தகர்த்தெடுத்த செய்தி மேலும் மனக் கொதிப்பை உண்டாக்கி யுள்ளது. இக் திகழ்ச்சி நம் நாட்டின் பான்னைத்தைத் தான் குறிக்கின்றது. நம் பிரதமர் இத்திரா காத்தி அவர்கள் தேர்தலில் உள்ள கவனத் தவறத் திறமைவான நிர்வாகத்தின் பேரில் திருப்பியிருந்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து இந்த மாதிரி திகழ்ச்சிகள் தடைபெருமல் தடுத்திருக்கலாம்.

திண்டிவனம்

2-2-71

3. ஸ்ரீதரன்

இந்த
காக
போதும்
உக்கள்
குழியை
பெருகாமல்
தடுக்க!

வெள்ளெண்ணெய்
மட்டுமே நிராத்த

வெள்ளெண்ணெய் மட்டுமே
இன்று மக்களிடையே
எதிர்த்துக் கொள்ளலாம்
இதற்கு நிராத்த உதவும்.

தாய் சேய் குழந்தை நோய்

குழந்தைகள் சிவனா ஸ்காட்
பெர், முதல் குழந்தை தாய்க்கு
கொடுக்கக் கூடியது
விநாயகம் மார்பில்
நேரடியாக இருப்பதால்
கொடுக்கலாம். பெற்றோர்
இந்த நோய் காரணம் கண்டு
பெற தாமதம் சிறிது காலம்
பிடிக்கும். நிராத்த உபயோகிப்பது
தகுந்த, சிறந்த முறை.

7067

உயர்வு எண்ணெய் மட்டுமே
தடுக்க

குழியை மட்டுமே மட்டுமே
15 மணிக்கு
அல்லது அதற்கு
முந்தும்

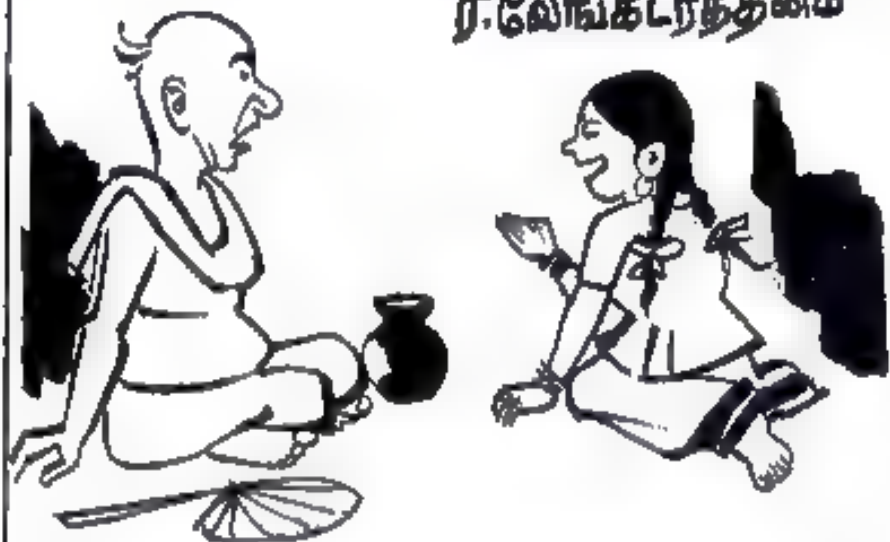
கொடுக்க தடுக்க முடியாது

நிராத்த (கொடுக்க) உயர்வு
எண்ணெய் மட்டுமே
தடுக்க அல்லது அதற்கு
முந்தும், தடுக்க
நிராத்த உயர்வு மட்டுமே
கொடுக்கப்படுகிறது.
இதை உபயோகிப்பதில்
நோய் உருவாகாது
தடுக்க. நிராத்த மட்டுமே
கொடுக்க.

நிராத்த, மட்டுமே காரணம்
கொடுக்க காரணம், மட்டுமே காரணம்,
கொடுக்க காரணம், மட்டுமே காரணம்,
கொடுக்க காரணம்.

பிள்ளைக் கனியமுது

ர.வேங்கடரத்தினம்

திருடனுக்கு மத்திரம் தேரியுமா?

பாட்டனார் அவிப்பாபா கதைகளைக்கூறினார். தொடர்ந்து மூன்று நாளுக்கு நாட்கள் கதாபிரவணம் நடத்தது. செட்டவன் பேத்தி, ஊதபெல்லாம் முடிவுற்ற பிறகு, மெதுவாக ஒரு சத்தேகம் போட்டவானான். அவிப்பாபா கிறகு வெட்டக் காடு சென்றவன் ஒளிந்திருந்து மரத்தின் மேலேயிருந்து, திருடர் கட்டத்தின் தலைவன் குடை எதிரே சென்று அதை மத்திரத்தின் உதவியால் கறுவு திறக்குமானு செய்யும் கட்டத்தில் பேத்திக்குப் பெரிய சத்தேகம் வந்து விட்டது.

“ஏன் தாத்தா, திருடனுக்குப் போய் மத்திரமெல்லாம் தெரியுமா? நம்முடையெல்லாம் மத்திரங்கள் தெரிந்தவர்கள் பெரிய ரிஷியாகவோ முனிவராகவோ தானே இருப்பார்கள்? எங்கெயாவது திருடன் மத்திர சக்தி உள்ளவனாக இருப்பானா?”

தாத்தா ஒருகணம் ஸ்தம்பித்துப் போனார். “அவரையோ தெர்த்துக் கதைகளில் இப்படித்தான் வரும்” என்று கூறிச் சமாளித்தார்.

பங்குதாப் படுக்கப் போட்டு விடுவா ?

தோவளி மலரில் பழநி ஆண்டவரின் மிக நல்ல படம் ஒன்று வெளிவாவிருந்தது. அதை மலரிலிருந்து வெட்டி எடுத்தேன். அப்படித்துக்குக் கண்ணாடி போட்டு மாட்ட வேண்டும் என்று எனக்கு ஆசை.

என் அன்னை பார்த்துவிட்டார். "என்கடா, என்ன புண்ணப் போவிரும், அந்தப் படத்தை ?" என்றார். நான் சொன்னேன். உடனே தடுத்து விட்டார். "நான் சொல்கிறேன் என்று நினைக்காதே. இருந்தாலும், ஆண்டவப் பங்குதாப்தின் படத்தை விட்டால் மாட்ட வேண்டாம். வீட்டையும் துடைத்து விடுவார் அவர். வேறு ஏதாவது முருகப் பெருமாளின் படம், வசூலி தெய்வானை போடு இருப்பது இருந்தால், எட்டம் போட்டு மாட்டு, நான் வேண்டாம் என்று சொல்லல்கூடு."

எனக்கு அன்னைக்குக் கூற்றில் நம்பிக்கை இல்லை. ஆயினும், எதிர்த்துச் சொல்லப்பட விரும்பும் இல்லை. வீணாக எடுத்த காரியம் நின்று போவிறேன் என்று வருத்திக் கொண்டிருக்கையில், யாழ்ப்பிணத்து கவிநெயி வந்தாள். பேச்சை அவள் கேட்டுக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும். திடீரென்று அவள் தொடங்கிய பேச்சு வராக் குமே விளங்கல்கூடு. "அப்படிப் பார்த்தாய், நாம் ரங்குதாப் படத்தை மாட்டவர்க்குக் கொடுமே. அது மட்டும் சரியோ ?"

நான் விசாரித்தேன். "அப்படிப் பார்த்தாய் என்று சொல்வது."

"பழனிபாளையம் தங்கம் மோடையடி அடித்துவிடுவார் என்றும், ரங்குதாப் விட்டால் இருப்பவர்களைப் படுக்கப் போட்டு விடுவார் என்று சொன்னக் கூடாதுதோ? அவர் படத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டாவினோ?"

அன்றை அப்படியே தாக்கிக் கூட்டிக் கொண்டு விட்டான் கவிநெயி. மூலகம் படம் ஆண்டவ் வேடத்திலேயே எட்டம் போட்டாவிறுது என் பதைக் கூறவும் வேண்டும்.

கத்துரிபா தன் பாரதமாதா ?

காத்தி துபத்தி ஆன புதித. என்கோ கத்துரி பாணம் பற்றியும் கெளரவிப்பவர்க்கு இன்ன மகன். திடீரெனச் சந்தேகம் ஒன்று எழுந்தது.

டது. "அப்பா, கத்துரிபா காத்திதான் பாரத மாதா என்றிததா ?"

நான் திகைத்து நின்றேன். "அப்படி ஒன்றும் இல்லை!" என்றேன்.

"இல்லை, அப்பா! பாரத மாதாவுக்குத்தான் கத்துரிபா என்று பெயரா ?" என்று அவன் பிள்ளும் வினாக்கொண்டேன். நான் கவிநெயி.

"இல்லை, கத்துரிபா காத்தி. மகாத்மா காத்தியின் மனைவி...." என்று சந்தேகத்திலிருந்து.

"அது தெரியும். அதுதான் நான் கேட்டிருந்தேன்" என்று அவன் மிக உறுதியோடு விவரித்தான்.

நான் அவன் கேட்டது இன்னொன்று அறிவாய்க் கிழித்தேன். அவன் கூறாமலும்: "காத்தியைத் தேடி விடா என்விரும்பு அல்லவா ? நம் குழந்தை தெரம் பாரதம் தானே?"

நான் காத்தி அவன் காத்தி கதை கேட்டேன். "பாரதத் தின் பிதாவுக்கு மனைவியாகத்

தானே இருக்க வேண்டும். பாரத மாதா ? தமக்கோ கத்துரிபா காத்தி. காத்திஜியின் மனைவி என்பது தெரியும். அதனுமே, பாரதமாதா என்றும் காத்திஜியின் மனைவி இருக்கலா ?"

கொடுப்பதற்கும்க் பெயருக் கெனக் செய்யல்கூடு ?

காத்தியரி. அழுக்குத் துணிகளை நாலைத்துடன் ஒருவர் உடனே சொல்லார். கூட அவருடைய கிண்ணத் திற்புதல்வாழும் இருந்தான். கண்ணக் காலை உரிமையுடைய கிண்ணத் துணிகளைக் கேட்டார். அதற்குக் கவிநெயரர் சொன்ன பதில் - "ஒரு துணிக் குப் பறித்துத் தயாராகாக்குகிறேன். எட்டு நாட்களில் தந்துகிறேன். உங்களுக்கு அவசரம் ஆனால், 'அர்ஜேன்யக்' போடுவான், உருப்படி ஒன்றுக்கு ஒப்பது தயாராக ஆகும். ஆனால் இரண்டு நாட்கள் மூன்று நாட்கள் தந்துகிறேன்."

இந்தக் கொந்தனைக் கெளரவித் அந்தப் கவிநெயர் தன் தந்தையினிடம் விவரித்தான். "ஏன் அப்பா, அது எப்படி முடியும்?"

"ஒது? எதைக் கொக் கிருந்தீர் ?"

"ஒப்பது தயாராகொருதாய், இன்னதற்குக் கண்ணக் குப் போட்ட துணிகளை மூத்தா தெற்றே கொடுத்திடுவாரெனாமோ?"

அவரே ஒரு கணம் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்தார். "அப்படி எங்கே சொன்னார்கள்?" என்று மகிழ்க் கேட்டார்.

“இப்போதுதான் கடைக் காரர் கொண்டு. மூப்பது பையா தந்தால். இரண்டு நூல் மூன்பாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்ல வியலியா?”
தந்தையார் சிவந்தார் —
“நம்ம மூப்பையா உனக்கு! இரண்டு நாட்கள் மூன்றாம் என்றால். துணிவைச் சவனவக் குப் போடுவதற்கு மூன்றாம் அல்லவா. முதலில் சொன்ன அந்த எட்டு நாளில் இரண்டு நூல் மூன்றாக என்னுள் அந்த நம். புரிந்ததா?”

கடைக்காரர் சிவந்தாக் கொண்டே. “நானும் ஆறு நாட்கள் என்று சொல்லி விடுகக் வேண்டும்” என்றார்.

சக்கு இந்த நேரமும்?

கிரான்ட் டிராக் எக்ஸ் பிரஸ். சென்ட்ரல் ரவிலடி. நாய்கள் எக்ஸ் பெட்டியிலுள் சென்று. உரிய இடத்தில் அமர்ந்தோம். சிறுநாய்க்

பெய்வாரம் பிரம்புக் கூடையில் இருந்தது. சாதப் பொட்டையங்களில் சக்கன் உட்கார்ந்திருந்தன. எவ் வளவுதான் ஒட்டினாலும், அவை திரும்பத் திரும்ப மொய்த்துக் கொண்டிருந்தன. நாய்கள் ஒட்டுவதைக் கூட நிறுத்தி விட்டோம். கமலா அந்த சக்கனியே காற்று பார்த்துக் கொண்டு வந்தாள்.

மறுநாள், ரவிய வண்டி, தமிழ் நாடு. ஆத்திர தேசம் என்னாம் தாண்டி மராட்டி—இந்தி வழங்கும் பிரதேசத்திலுள் போய்க் கொண்டிருந்தது. சாதப் பொட்டையங்கள் தீர்ந்து, சப்பாத்திகள் எட்டு கனலும் தீர்ந்தன. கடைசியில் இலை, காகிதம் எல்லாவற்றையும் எல்லா லுவினும் எட்டி வெளியே விட்டெறித்தோம். கமலா உடனே ஒரு கேஷி கேட்டாள்: “இந்த

காரென்னாம் எந்த பாவை அப்பா. பேசுவார்களா?”

“இந்தி” என்றனர்.
உடனே அவள், “பாவம் அப்பா” என்று அனுதாபத் தோடு கூறினாள். “நம் ஊரிலேயிருந்து வந்த பாவை ஊம், பாவம். அப்பா! பொட்டையத்தோடு என்னாம் வே வி யி னே இந்த ஊர்க்குள்ளே போயிருக்கின்றன. இக்கேபெல்லாம் உள்ள சக்க கொட்டி இந்தி பேசத் தெரியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படும், இக்கேபாப்பா?”

நான் அவளிடம் “வானு லும் இந்தி கற்றுக் கொண்டு தெரியண்டும்” என்று சொல்ல வில்லை.

நாய்கள் நம்மவந்தானே?

நோவன்க்கு முத்திய இரவு. பட்டாக வெடிபெய்வாரம் தெருவை அதிர்ச் செய்து கொண்டிருந்தன. “எதக் கை, அப்பா, இப்படிப் பட்டாக வெடி மத்தாய்ப் பன்னாம் ஊர்க்கித் தோவனியின் போது கொளுத்தியிருக்கும்?” என்று கேட்டான் சிறுவன். நம்மவரைப் புரணக் கைத வைச் சொன்னார். “நாய்கள் எந்தெந்த பொருளும் போது. நாமெல்லாரும் இப்படி அவன் இரத்த திணைத் தைக் கொண்டாட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டோம். அதனால்தான் இப்படிச் செய்திருக்கும்” என்றார். “வருஷா வருஷம் புதுத் துணி வாங்கி உடுத்தி கொள்ள வேண்டும் என்று அவன் கேட்டானா?”

“ஆமாம்.”
“நிறை நிறைவான நம் பண்டங்கள் எல்லாம் பண்ணிக் காப்பிட வேண்டும் என்றுகூட அவன் கேட்டுக் கொண்டானா?”

“ஆமாம்.”
பையனுக்குக் கடைசிக் கத் தேசம்: “இந்த மாதிரி மத் தாய்ப், ‘பேப்’, ‘கொடச்’ கொடா என்னாம் ஊர்க்கி நாம் விட வேண்டும் என்று கூட அவன் கரம் கேட்டானா?”

“ஆமாம்.”
பையன் மூடித்தான் — “நம்மவனாய் நாய்களால். அவன் அப்படி பெய்வாரம் வசம் கேட்கா விட்டால்,

நீங்கள் எவ்வுரு பெடிபெய்வாரம் வாங்கித் தந்திருப்பீர்களா?”

வரிச்சலோடு “தகப்பனார் மொழிந்தார்: “ஆமாம். மிகவும் நம்மவந்தான் — நரகாகரம்!”

“மிகவே அவனிடம் போய் ஓன் இருக்கார் கொன்று கொட்டார்?”

பெற்றவர் சமாளித்தார்: “அவனாக் கொன்றதானே தோவனியே தடக் கும்? இன்னாவிடம். உனக்கேது! பட்டாக—வெடிபெய்வாரம்!”

மிகவும் ஆத்திரை கற்றுது?

நாய்க்கு மேலே மிக்கார விற்றி கழன்று கொண்டிருந்தது. நன் பருண்டிய பெய்கள் — பெரிவவளுக்கு ஏழு வயது இருக்கலாம்; சிறிவவளுக்கு நான்கு வயது இருக்கும் என்று தோன்றியது — வந்தனர்.

“விற்றி வய நிறத்தி விடம்மா. வேண்டாம்” என்று நான் கூறினேன். உடனே பெரிவவன் கவர மீது பவனவின் இருந்த பித் தாயை அழுத்தி நிறுத்தினான்.

'கைட்' காப்பி குடிக்கச் சொன்னதற்குக் காரணம் சொல்லுமா?

பெரியவர் ஒருவர் வீட்டுக்கு வந்தார். சேம் தல விசாரணைகள் யாவும் ஆயின. வீட்டுக்காரர் கதிரூர் : - "காப்பி சாப்பிடுகிறீர்களா, கொஞ்சம்?"

"கொஞ்சமாக யுகாக்கள் விட்டு, 'கைட்' காப்பியாக இருக்கட்டும். நீங்கள் சொல்வதற்காகச் சாப்பிடுகிறேன்."

"ஏன் டாக்டர் கட்டுப் பாடா?"

"ஆமாம், 'கைட்' டாகத் தான் காப்பி குடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்."

கிழார். ஏற்கனவே நாய் மண்டலம் மிகவும் ஆட்டம் கண்டு விட்டது."

உன்னையிருந்து இந்தப் பேச்சுப்பெயர்வால் கவனித்திருக்கிறார் ரேவதி. அவளுக்கு ஒரு வயது இருக்கும்.

சிறிது நேரத்தில் வெகுத்த காப்பி வந்தது. கிழவர் பராவலுக்கும் பம்மருக்குமாக ஆற்றிக் குடிக்கலானார். பம்மனாக் காப்பியை அரைக்காகப் பருதி மேகலகாயம் வயித்தது. அங்கனத்திரத்தினால் துடைத்துக் கொண்டே பருகிவிட்டு, அவர் கதிரூர். "வர வரக்கை நடுங்குகிறது. பார்வதிக்காரா, காப்பி மேகலகாயம் சித்தியைத?"

இவ்விடத்தில் ரேவதி சம்பந்தமே இவ்வாயம் அங்கு வந்து தின்றார். பொத்துப் பொத்தென்று பேசுகார். "நான் ஒன்று சொல்லட்டுமா?" எனத் தொடங்கினார்.

"மேயு, உன்னே, பெரிய மனுஷி போனப் பே வந்து விட்டாள்" என்று விட்டுக் குடிவார்.

கிழவர் "சொல்லட்டுமே, அவன், என்னதான் சொல்வதென்று கேட்குமோ?" என்று.

அதற்குள் அவனை ஆரம்பித்தான். "டாக்டர் இந்தத் தாத்தாவை ஏன் 'கைட்' காப்பி குடிக்கச் சொன்னார் என்று நான் கண்டுபிடித்து விட்டேன். சொல்லுமா?"

விட்டுக்காரர் வந்தவர் இருவருமே அங்கே நேரக்கிடை.

"தாத்தாவுக்கும் கைப்பெயர்வால் கவனித்ததற்குக் காரணம் இன்னையோ?... அதனுத்தான் - 'இங்கு அவன் திறத்தியது புதிர்விடுத்த தாப் போக இருந்தது."

அவனை வினக்கிறார் - "காப்பி எட்டை, கைட்டி பெயர்வால் கொட்டிக்கும், கைறு பிடித்துக் கொள்ளும் 'இக்கை' பா? அதற்குக், வெகுத்த காப்பியாக இருத்தான், கைறு சீக்கிரம் போய் கிரும். இக்கையிட் டாக், துணிமணிப்பெயர்வால் வினாகப் போய்விடும். டாக்டர் அதுக்காகத்தான் 'கைட்' காப்பி குடிக்கச் சொல்லி விருப்பார்."

கிழவர், "பெண் படு கட்டியாய் இருக்கிறாள்!" என்றுதல், அவனது தந்தை "நிதி" என்று வித்தார்.

நாளைக் கீழ்ப்பதில்லையா!

அவர் ஒரு பழைய பண்ணி ஆகியார். சேய்மை திருத்தச் சேய்மை வேண்டும் அங்குக்கு. தப்பத் தென்பட்டார், உடனுக்குடன் திருத்தியே வரக்கூடும், திண்டிப்பைப் பெத்தித் தன் தொழிலைவிடம் என்னவோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். பேசுகாக்கில் இந்த நாட்களில் பெரியவர் காதிக்கு வந்து விழுந்தது: "இன்னும் இரண்டு நாள் 'கிழிச்ச' நாள் ஊருக்குப் போகப் போகிறேன்." உடனே தம் பேத்தியைக் கப்பிட்டார். அவன் தொழிலைப் புடை குடி உன்னே வந்து தின்றார்.

"நீ எப்போது ஊருக்குப் போகப் போகிறாய் உன்

பெத்திடுகலிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாயே."

"உங்களுக்குத்தான் தெரியுமே, தாத்தா? வர புதல் கிழமைதானே நாம் போகிறோம்?"

"அது சரி, நீ என்ன சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாய்?"

"இன்னதற்குத் திங்கள் இல்லையா? அதற்குச் சென்று நான் 'கிழிச்ச' ஊருக்குப் போகிறேன்." என்று.

தந்தை பதிலில் சொல்லார். "கிழிச்ச என்று சொல்வதுபாது. கிழிச்ச (கழித்து) என்று சொல்ல வேண்டும். புதித்ததா?" அவர் ஒரு பெருமியைப் புன்னகையோடு பேசினார்.

அவன் நகரில்கிறார். "சரி, போய் விளையாடு. அதுக்குத் தான் கப்பிட்டேன்."

அவன் கண்கள் கலரில் எதிரே தொங்கிவ காண்கட்ட

கிழ் பிது சொன்னது. தினமும் கிழிக்கும் காண்கட்டர் அது. கையிப் பித்துடன் கடிப்பது. அனதக் கவனித்தப் பேத்தி விட்டுக் கொண்டேவிட்டோ.

"இக்கை தாத்தா, கிழித்து என்னும் சொல்வாயம்...."

பெரியவர் தினைத்தார்.

"பாருக்கன், அத்தக் காண்கட்டரை. தினமும் ஒரு நாள் கிழிக்கிறோம் இவ்வாயா? இன்னும் இரண்டு நாள் கிழித்துப் போகிறோம் என்றதும் கிழித்துப் போகிறோம் என்றுதும் ஒன்றுதானே?"

அவர் பேசவில்லை.

கவாய் பாவம் இக்கையா?

முருகலில் திருச் கத்திதி. கோல்கில் அன்று இறைநல்

னில் ஸூர்த்திக்கு அபிஷேகமான நிராட்டு வைபவம் நடத்தது. அபிஷேகம் என்றும் வெறும் தன்னைரவணத்துவதுமட்டுமே அல்லவோ? தென் அபிஷேகம், பால் அபிஷேகம் என்று வரிசையாக ஒவ்வொன்றும் தடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

குருக்கள் பக்கத்து அறைக்குச் சென்று இரண்டொரு பாத்திரங்களை எடுத்தி வந்தனர். ஒன்றில் கையை விட்டு எந்தையோ பிசைந்தார். ஆம்! பஞ்சாமிரி தத்தில் ஸூர்த்தியை

அபிஷேகம் செய்வதற்கான தயாரிப்பு! வாழைக்கனி, தாட்டுச் சரிக்கரை ஏகக் காய், பேரீச்சை, திராட்சை உற்பன்னு ஆகியவற்றைதன்ரு கெற்ற பக்குவம் செய்து கொண்டார். "ஆயிற்று, அடுத்தது பஞ்சாமிரித் அபிஷேகம்!" என்ற திவ்வஞ்சிதிரிபெதார் அறிவிப்புக் கொடுத்தார். ஒரு பீடிப் பழக் கலகலவை எடுத்துத் திருவருவின் உச்சியில் வைத்தார். இன்னொரு பீடினைவும் அந்தே போல் கிரீடத்தில் பதித்தார். கைப் பாத்திரத்தை அப்படியே எடுத்துத் திருவருவின் திருவடியில் வைத்தெடுத்தார்.

"தன்ருதத் தரிசனம் பன்னிக் கொண்டிருக்கிறா?" என்று அரிச்சை கட்டிகாக காரகரப் பார்த்துக் கேட்டார்.

"உபயக்காரர் ஆகா, ஆயிற்று" எனத் தலைபாட்டினார்.

உடனே குருக்களுக்குத் தான் என்ன அவசரம்? விறு விறு வென்று கிரீடத்தினின்றி விதிவ் சிதிராக இருக்கி வந்திருந்த பழக் கலகலையை அப்படியே கையிலுக் ஸூர்த்தி

யின் மீது ஒரு பீறிடகட இராதவாறு வழித்தெடுத்தார்; பாத்திரத்தில் திவ்வித்தார். பஞ்சாமிரித்ப் பாத்திரத்தைச் சற்று எட்டி வைத்து, இரண்டு செம்பு நீரை எடுத்துக் கொட்டினார், தெய்வத்தின் மீது.

"உபயக்காரர் குறும்பம் பஞ்சாமிரித்ப் பிரகாசம் வாய்க்கிக் கொண்டு விளம்பிற்று. அக்குறும்பத்தில் ஒரு குழந்தை; — முருகனைப் போலவே, அவன் உபரத்தில் ஓர் அழகிய குழந்தை. அது பஞ்சாமிரித் அபிஷேகத்தைக் களித்து கவனித்திருக்கவேண்டும். "பாவம், அப்பா, கலாமி! இக்கலாமி!" என்றது. பெரியவர் கனக்குப் புரியக் காணேயும். கடவுளுக்கு அனுதாபம் கொள்வதெழ்த்தைவின் பேச்சை தான் கேள்வியத்துக் கேட்கலாணை. "கலாமியின் தலைமேலே வைத்த பஞ்சாமிரித் தம் கண்ணைத் தாண்டிக் கண்ணத்துக்குக்கட கரணிலே... மூக்குக்குக்கட இதற்கணிலே, அதுக்குள்ளேயே பஞ்சாமிரித் தத்தை அப்படியே எடுத்து விட்டார் குருக்கள். உதிர வகரையிலாவது இறங்க விட்டிருக்கக் கூடாதா? பாவம் தான் கலாமி!"

தெய்வக் குழந்தை பஞ்சாமிரித்தத்தில் குணியக் கூடப் பாரிக்கலிலியே என்று அந்த மனிதக் குழந்தைக்கு அனுதாபம்!

ஏன் கை கட்டக் கூடாது?

காலியாலவத்துக்குக் குறும்பத் தலைவர் இளம்பிக் கொண்புகுந்தார். வெள்ளைக் காய்கரணை அணித்தவர் அதைக் மெற்றினார்.

"ஏன்? நேற்று உன் இரண்டு தாட்கள்தானே ஆகியிருக்கிறது? அதற்கு உன் மாற்றுவானேன்?" — குறும்பத் தலைவியின் வினா இது.

"நீப் பக்கத்தைப் பார்த்து விட்டுக் கொல்லு. அப்படியே மன்னு க ஆகிவிட்டதைப் பார்த்தாயா, இரண்டே தாட்களில்?"

"ஆமாம், வெள்ளைப் பாண்டல் போட்டுக் கொண்டாய் அதுதான் கஷ்டம்."

"பாக்கி இடமெல்லாம் அழகுக் ஆகாவிட்டதும்,

கீழெல்லாம் ஓரிர பாழாவி விடுகிறது."

இந்தப் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த, குறும்பத்தின் கொழுத்து பெலாமிற்று — "அப்பா, வெள்ளை பாண்டல் இரண்டே தாட்களில் கீழே மட்டும் அழகாகாவி விடுகிறதோ இல்லையோ? அதற்கு தான் ஒரு போசனை சொல்லிடுவோம்."

தலைவர் பெண்ணின் பேச்சு, ஆவலோடு செவிமடுத்துக் கேட்டார்.

"பாண்டலுக்கும் கீழ்ப் பக்கம் கரை போட்டாய் என்ன?"

"உங்கன் புடவை — பாவாடை போகலா?"

"ஏன், உங்களுக்குடைய வெட்டி — துண்டைப் போலவும்தான்."

குருக்களும் தத்தை அயர்ந்து விட்டார். கோரியையைக் கேட்டு. "உங்கள் வெட்டிக்குக் கரைவிரிப்பதாய், ரொடு மண்ணெய்வாய். அவ்வளவாகக் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறதல்லவா? அந்தே போல் பாண்டலுக்

கும் கீழ்ப் பக்கத்தில் அழகுத் தான நிறத்தில் ஒரு கரை இருந்தால், அழகு அதிகம் தெரியாமல் இருக்குமோ!"

குறுவின் யாராவது தன்னிதம் செய்து, தாக்கி மாசு ஆகிவிட்டால் தரிசை மாகப் பின்பற்றலாம்!

கேயம் வந்தா?

என் கதை ஒன்று எத்தப் பத்திரிகையில் விருத்தேதா எனக்கே திருப்பி வந்திருந்தது. பெண்ணரசி தான் தயாவி வாரலிலுத்து வாய்க்கி வந்தான்.

"என்ன, அப்பா இது, நீங்கள் எழுதின கதை மாதிரி இருக்கிறதே?"

"என் கதைப்போதான்."
 "திருப்பிவந்துவிட்டதா?"
 "ஆமாம்; அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை போல் இருக்கிறது....."
 அவன் இவ்ளொரு கேள்வி விட்டான் - "இப்படி அனுப்பினால் கொடும் வராதா?"

தான் பாட்டில் பதில் கூறினான் "கோபித்துக்கொண்டு என்ன பலன்? அவர்களுக்குக் கதை தன்னால் இல்லாவிட்டால், திருப்பித் தானே அனுப்புகிறார்கள்?"
 பெண் கேட்ட கேள்வி கூபச் செவிவந்து நான் குன்றிப் போனேன். நான் எண்ணியது வேறு, அவன் கேட்டது வேறு. "இல்லை, அப்பா, அதுதான் நானும்

கேட்கிறேன், இந்த மாதிரி தன்னால் இல்லாத கதைகளை வெளியும் அனுப்பினால் அந்தப் பத்திரிகைக்காரர்களுக்குக் கோபம் வராதா உங்களை யோல் என்று கேட்கிறேன்."
 நான் என்ன சொல்வது?

இராமா? கிருஷ்ணா?

"ஏன், அம்மா, கிருஷ்ணாவுக்கு வெண்ணெய் எல்லாம் மிசைப் பிடிக்கும் இல்லைவா?"
 "ஆமாம்."
 "அதனால்தானே திருடித் திருடித் தின்னார்?"

"ஆமாமடி, ஆமாம்."
 "தயீர், பாகி எது இருந்தாலும் குடித்து விடுவாராமே?" என் மனைவி யா? விக்கிரி வாய்க்கி கொண்டிருந்த போது நடந்த இந்த உரை பாடல் தன்னுட்க் கேட்டது.
 "ஆமாமாம், அதற்கு என்ன வந்தது இப்போது?"
 "அடுத்தாற்போக, ராமாவுக்கு என்ன பட்சணம் பிடிக்கும், என்ன சாப்பிடுவார் என்று ராமாவைத் தன் எட்டுவொவது போட்டிருக்கிறதா?"

"உன் அப்பாவிடம் போலக் கேள் இதெல்லாம்."

பெண் இதிலேயே முத்தாய்ப்பு வைத்தாள்: "நான் கேட்பது எதுக்காக என்று அம்மனவெல்லாம் திருடித் தின்ற கிருஷ்ணரை விட்டு விட்டோம். ஆனால், ஒரு மாவதும் அறிவாத, காட்டுக் கொள்ளம் போலக் கஷ்டம்

பட்ட ராமர் போலரப் போலக் கெடுத்தோம்."
 தயீர்க்காரி விழித்தாள்.
 "வாராவது வரிறுமுடக் கத் தின்னும், சாப்பாட்டுக் கிருஷ்ணன் என்று சொல்லும் திவாயம். நாமோ சாப்பாட்டு ராமன் என்று சொல்லிடுமே. இது சரியா?"

ஒளகாயம் இவ்வாடிட்டாக் கென்?

முற்றத்தின் குழந்தைகளின் குரல்கள் கேட்டன. அக்கம் பக்கத்து வீட்டுக் குழந்தைகள் யாவும் இருந்தன. "தீயுட்டெனில் என்னடி மார்க்குடா?"

"பத்துக்கு ஒன்பது."
 "எதுதப்புப்போட்டாய்?"
 "ஒளதம் என்ற பதை ஒளதம் என்று எழுதிவிட்டேன். அதற்கு ஒரு மார்க்கு குறைத்து விட்டார் வாத் தியார்."

"திறுமா?"
 "பின்னே போய்ன சொக்கிறேன்?"
 "ஏன் கேட்டேன் என்றும் எனக்கு ஒளதம்தான் தப்பு. பாக்கி எல்லாம் கண்டு."

இங்குதான் குழந்தைகள் மனநாட்டின் கணையான சிர்க்கை!
 "என்னைக் கேட்டாக், இந்த 'ஒள'யே வேண்டாம். ஒள என்றது ஒர் எழுத்து இவ்வா விட்டாக் என்ன குறைத்தபோல்கிறும் தமிறு?"

"நானும் அப்படித்தான் சொல்கிறேன். என் அப்பா

வைக் கேட்டேன். இவ்வீர் சிர்க்கை 'ஒள'யெடையாதாம். விழுதம்மைக் கஷ்டப்படுத்துவதற்குத் தான் இந்த எழுத்து!"

"ஒள இவ்வா விட்டாக் ஒளதம் என்று எப்படி எழுதுவாயாம்?" - இது மூன் மூவன்.

"மருத்து என்று சொல்லி விட்டால் போக, ஒளதம் என்றுதான் சொல்லித் தீர வேண்டுமா?"

"கெளலி என்று எப்படி எழுதுவாய்?" - தான்கா மகன்.

"கெளலி என்றால் என்னடா?"

"பயிதான் கெளலி. இதுகடத் தெரியாதா?"

"ரொம்பச் சரி. பயலி என்றே சொல்லி விட்டால் போகிறது."

இங்கு சிறிது மெனமம் திவடிவிறது.

"இந்த தாவித்து வாரித் ததனில் 'ஒள' வகுகிறது என்பதற்காக ஒரு தனி எழுத்து வேண்டுமா?"

"அப்படிச் சொல்லாதே. பயலி, மருத்து என்று எழுதித் தப்பிக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். நாய் குரைப் பதை எப்படிச் சொல்லாய்?"

புதியவன் ஒருவன் ஆமோ திகிலூன் - "ஆமாம், அது சரியான கேள்வி. நாய் வெள வெள வென்று குரைத்த தாகத்தானே சொல்ல வேண்டும்?"

"பின்னே, வேறெப்படிக் குரைக்குமாம் நாய்? வேறு மனே குரைத்தது என்று

சொன்னுமே போதாதா? வெள வெள வென்று குரைத்தாக் சொன்னுத்தான் புரியுமா?"

"ஆமாம். சில நாய் 'வலி வலி' என்றும் குரைக்குமே? இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் தெரிய வேண்டாமா?"

இதற்கு மேல் விவாதம் ஒடவில்லை.

சொப்பனத்தில் கவாயி வந்தால்?

பெண் தந்தை தூக்கத்தில் பூண்டான்; காய் ஏன் வயோ முணுமுணுத்தது. தானே பேசிக் கொண்டான். நிமிட ரென்று படுக்கையில் விழுந்து எழுந்து நின்றான். அங்கே "படுத்துக் கொள்ளடி" என்று விரட்டினான்.

விதிவெதில் பெண் படுத்து விட்டாள். மீண்டும் காய் மட்டும் ஓயாமல் பேசிக் கொண்டிருந்தது. மறுநாள் பொழுது விடிந்ததும் பெண்ணை நினைவாக விசாரித்தான் தாயார்.

"ஒரு சொப்பனம் கண்டேன், அம்மா!" - இது பெண்.

"அது சரி. பாதியில் எழுந்து நின்றுனா?"

"ஆமாம், அம்மா, உலகத்தெரிவாது, என்ன நடந்ததென்று. எங்கள் பள்ளிக் கூடத்திலே இன்ஸ்பெக்டர் வந்திருக்கிறார். ஓட்டப் பந்தயத்தில் முதலாக வந்ததற்கு எண்குப் பரிசுகூடக் கொடுத்தது. கூடசியில் கூட்டப் கலிவதற்கு முன்னும் எங்கள் அணி வகுப்பு நடக்கிறது. தேவிக் கொடிக்கு முன்னும் நின்று கொண்டு தாய்கள் எல்வோரும் 'ஜனகணமன' பாடுகிறோம். தான் நின்று அப்போதுதான்! தேவியிடம் பாடும்போது உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதா?"

அம்மாவாக்கு விவரப் பத்திரங்களில். "தூக்கத்திலே வரும் தேவிக் கொடிக்குக் கூட நின்று மரிவாதை செய்வதா? தயவு வேடிக்கை இது!"

பெண் ஒரு விதாய் போசணக்குப் பின் கேட்டாள்- "ஏன், அம்மா, சொப்பனத்தில் கவாயி வந்தால், நீ என்

னத்தில் போட்டுக் கொள்ள மாட்டாயா?"

ஏன் இரண்டு பக்கியம்?

பெண் வேறு நேரம் காவண்டையே செவித்தொற்போவக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். காவண்டில் மகா விஷ்ணுவின் படம் போட்டிருந்தது. தம் கருடவாகவதில் மீது திருமாவ வேறு கம்பிரமாக இருப்பதும் இரண்டு தேவியரும் இருக்க, இடையில் விற்றிருந்தார். பெண் பார்த்துக் கொண் டிருந்தது மேற் சொன்ன படத்தைத்தான்.

"அதில் எப்பொழுதும் இல்லாத புதுமை என்ன வந்து விட்டது? அந்த மகா விஷ்ணு படத்தை இவ்வளவு உறுத்துப் பார்ப்பானே?" என்று தத்தை கேட்டார்.

"அதுவா? சொல்வோம்" என்று மிக உற்சாகத்துடன் பெண் தொடங்கினாள். ஏதோ கணவனான ஆராய்ச்சி என்பது அவளது மனமில்லி விருத்தி தேவித்தது.

"மகா விஷ்ணு ஏன் இரண்டு மீனாகிவிடக் கல்வாணம் செய்து கொண்டார் என்பதைக் கண்டுபிடித்து விட்டேன். பூதேவி, பூதேவி என்று இரண்டு பெர் அளவுக்கு ஏன்? சொல்லுங்கள், பாரிக்கவா?"

தகப்பனார் விழித்தார்.

பெண்ணுக்கு மெத்தத் திருப்தி. தம் ஆராய்ச்சி முடிவை விவக்கிதம்:

"கருடனின் மீது போவதற்கு மகா விஷ்ணு கல்யாணி போடு மட்டும் இருந்தால்

கஷ்டப்படுவார். ஒரு பக்கமாகக் குடைசாய்த்து விடும் காரணம். இப்போது பாருங்கள், நடுவிலே அங்கு, இரண்டு பக்கத்திலும், இரண்டு தேவிகள், ஆகையால்

பாரம் சீராக இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இரண்டு பாதிரி முழுக் பெருமாளும் பதில் போல் போவதற்கு ஏற்ற படி இரண்டு பெரைக் கல்வாணம் செய்து கொண்டார் என்பதே. நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்?"

"விமர்சிக்காக இரண்டு பெர்? தயவு சமாதானம் இது!" - இப்படி என்னவோ முணு முணுத்தார் பெண் னிடம் தத்தை.

ஏன் பாசஞ்சி வந்த பத்திரிகை இல்லை?

இரயில் வண்டி. ஏதோ ஒரு இரயிலடி. பெட்டிகளுக்கு ஒரு குழம்பும் இருக்கிறது. அதன் தலைவர் - தகப்பனார் - தம் குமாரர்களுக்கு மெய்

தூக்கும் எக்ஸ்பிரஸுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் கூறுகிறார். மெயில், எக்ஸ்பிரஸ், பாசஞ்சர் என்ற மூன்று இனங்களையும் விவக்கிதிகள். கூடசியில் கூறிவது எல்லா இரயிலடிகளிலும் நின்று செய்வது. மற்ற இரண்டும் முக்கியமான காரணிகள் மட்டும் நிற்பது; அவற்றில் மெயில் என்பது தபால்கள் எடுத்துச் செல்வதாகும்.

இந்த விவக்கிதை பெண் காய் தாக்கத்து வயதான சிவனப் பெண்ணும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அப்போது வெளியே பத்திரிகைப் கப்பலின் குரல் கேட்கிறது- "நிதித, மெயில், எக்ஸ்பிரஸ்!" கூடசை இறுதி கேட்கிறது- "ஆமாம், அப்பா, மெயில்- எக்ஸ்பிரஸ் என்றெல்லாம் பத்திரிகைக்குப் போர், அவை இருக்கிறார்களே, ஏன் பாசஞ்சர் என்று பத்திரிகை ஒன்றும் இல்லை?" தகப்பனார் விழிகிறார்.

GRASIM

STAPLE FIBRE A SUPPLEMENT TO COTTON AND OTHER FIBRES

Among Indian technological achievements Gwalior Rayon's success in producing Rayon Grade Pulp from indigenous raw materials without any foreign aid or collaboration has, perhaps, been the most remarkable. The staple fibre produced from the pulp has been a boon to the hard-pressed textile industry which was deprived of valuable raw materials when vast areas of cotton-growing land were lost to Pakistan as a result of Partition.

Grasim Staple Fibre is unique in many respects, and is, in effect, a supplement to all natural fibres including cotton, wool, silk, jute, as well as to synthetic fibres. When blended or mixed with other fibres, it increases the usefulness of the resultant fabrics, making them cooler, softer, and more comfortable while at the same time helping to lower costs.

Today Gwalior Rayon contributes substantially to the national economy. It keeps hundreds of textile mills busy, gives employment to thousands of people, helps clothe lakhs more, saves crores of rupees in foreign exchange, contributes handsomely and in ever-increasing amounts to the national exchequer—these are just a few of the calculable benefits.

Besides Rayon Grade Pulp and Staple Fibre, Gwalior Rayon also produces high quality fabrics and fabricates its own machinery and equipment.

As the needs of the nation for the basic necessities of life are constantly growing, Gwalior Rayon, conscious of its responsibilities, has already made plans to expand its production. It is the constant endeavour of the Company to serve the country to its utmost ability.

THE GWALIOR RAYON SILK MANUFACTURING (WVG.) CO. LTD.

Birgram, Nagda.

**FORGED FOR
TOUGHNESS
AND
GROUND FOR
PRECISION**

FORGE-FORM TWIST DRILLS

Addison Forge-Form Drills are first forged in electronically controlled machines coupled to high frequency Generators and then ground to a super precision finish on automatic grinders equipped with time controlled switches and cold running, rotationally stable and vibrationless bearings.

This unique combination of toughness and precision has won for Addison Drills a commanding position in the export markets of U.S.A., Canada, U.K., West Germany, Sweden, Denmark, Holland, Belgium, Italy, Greece, Australia & New Zealand.

ADDISON & COMPANY LTD., MADRAS-2

(A Member of the Gauge & Tool Makers Association U.K.)

DISTRIBUTORS: J. N. Marshall & Co., Bombay—For Maharashtra, Gujarat & Part of Madhya Pradesh, Macehill & Barry Ltd., Engineering Division—For West Bengal, Bihar, Assam, Orissa, Uttar Pradesh, Haryana, Punjab, Delhi, Himachal Pradesh, Jammu & Kashmir, Rajasthan & Part of Madhya Pradesh. Addison & Co. Ltd., Madras—For Tamil Nadu & Coastal Andhra. Addison & Co. Ltd., Bangalore—For Mysore State, Batliboi & Co. Pvt. Ltd., Secunderabad—For Andhra Pradesh excluding Coastal Andhra. Batliboi & Co. Pvt. Ltd., Ernakulam—For Kerala State. **OVERSEAS DISTRIBUTORS IN** U.K., U.S.A., Canada, Denmark, Holland, West Germany, Sweden, Italy, Greece, Malaysia, Singapore, Thailand, New Zealand, Korea and Philippines.